

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 4T/87/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6422010577
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medved
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2024:6422010577.21

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Medvedom, na hlavnom pojednávaní dňa 29.5.2024, v trestnej veci proti obž. A. B., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, písm. e/, ods. 3 písm. a/, písm. d/ Tr. zákona, takto

rozhodol:

Obžalovaný A. B., nar. XX.X.XXXX v Levoči, trvale bytom C. XXX, naposledy bytom D. X, D. E., t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica,

uznáva sa za vinného, že

od mesiaca september roku 2020 do dňa 15.3.2022 v Banskej Štiavnici v byte na F. D. G. X, počas hádok agresívne po H. B. I., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom J. J. G. XX, toho času bytom D. E., D. X, ako aj po mal. A., nar. XX.XX.XXXX, kričal, ponižoval ich a zosmiešňoval, vulgárne im nadával, vyhrážal sa im a to aj bitkou, že mal. P.O. odprace a odprace aj jeho rodinu, H. B. I. hovoril, že jej zlomí väzy, podpáli ju a v živote sa už nenaje svojimi rukami a že ak skončí v base, príde sa jej za to pomstiť tak, že ju, aj mal. A. zabije, hovoril im, že sú príživníci, mal. A. kontroloval stravu, koľko toho zje a aké jedlo si dá navyše, posmieval sa mu z dôvodu jeho onkologického ochorenia za to, aké má brucho, ktoré mal po absolvovaných chemoterapiách, kde mal. P.O. po obvineného slovných útokoch veľakrát ušiel z domácnosti, mal. D.CH. po slovných útokoch a kriku obvineného plakal a nespál celú noc, H. B. I., nemala žiadne kamarátky, pretože obvinený vyžadoval, aby bola stále doma, citovo ju vydieral, že si ublíži, odmietal chodiť na pravidelné lekárske kontroly s mal. A., ktorý tieto ako onkologický pacient musel absolvovať, pričom obvinený uviedol, že on jej synáčika nikam voziť nebude, H. B. I. nevedela v noci zo strachu spať, obávala sa návratu obvineného do domácnosti, nevedela, čo môže od neho očakávať, aj keď jej priamo nekontroloval telefón, vedel jej heslá, mohol sa doň kedykoľvek pozrieť a niekedy mu dokonca ona sama musela telefón ukázať, keď nemal drogy a vystrájal, tak ich tým budil zo spánku, keď bola tehotná s ich spoločným synom, musela pracovať, lebo jej manžel stále vykrikoval, že len on zarába peniaze, i keď nemala pracovať, jeho konanie a správanie malo stupňujúcu sa tendenciu a od novembra 2021 sa jeho agresivita prejavovala na dennodennom poriadku, pričom dňa 15.03.2022 sa začal rozčuľovať kvôli hadičke na fúkanie duší, na ktorú zabudol, že ju kázal H. B. I. vyhodiť, pretože bola pokazená, na čo začal obviňovať mal. A., že ju stratil, kričal po ňom a nadával mu, H. B. I. sa vyhrážal, že jej poláme ruky a kosti a ak od neho odíde, odprace ich všetkých, vulgárne jej nadával, po čom mal. A. ušiel z domácnosti, čo ho nahnevalo ešte viac a rozbíjal veci okolo seba vrátane sklenených pohárov, na čo H. B. I. na neho kričala, aby prestal, že už nevládze, kde tento vzal zo zeme črepinu skla do ruky a H. B. I. povedal, že ju s ňou podreže a začal kričať, že ju poleje benzínom a podpáli, zlomí jej väzy a rozbehol sa za ňou do izby, pričom H. B. I. mala na rukách mal. D.CH., nar. XX.XX.XXXX, kde keď prišiel ku nej, zahnal sa na ňu rukou, avšak ju neudrel, následne buchol päšťou do dverí, čím ich poškodil, po čom sa H. B. I. zľakla a s mal. D.CH. ušla z domácnosti, čím obvinený svojim konaním u H. B. I. a maloletého P.O. znižoval ich dôstojnosť, vyvolával u nich strach, nervozitu, a neistotu, kde zo stresu H. B. I. prestalo chutiť jesť, výrazne schudla a zo strachu v noci nespávala a mal. A. zostal zakríknutý, čím týmto konaním A. B. u H. B. I. vznikla posttraumatická stresová porucha a u mal. P.O.

došlo k rozvoju vlekkej psychotraumy s následným neurotickým vývojom a narušením predovšetkým emočnej a behaviorálnej sféry,
t e d a

- blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu, citovým vydieraním a iným správaním, ktoré ohrozovalo ich fyzické a psychické zdravie, bezdôvodným odopieraním stravy, oddychu, spánku a odopieraním nevyhnutnej osobnej starostlivosti, zdravotnej starostlivosti, spáchal taký čin a spôsobil ním ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

- zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. a/, písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona v spojení s § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona v spojení s § 74 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť škodu poškodeným :
- H. B. I., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom J. J. G. XX, toho času bytom D. E., D. X, škodu vo výške 62.972,-Eur,
- mal. A. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. X, D. E., škodu vo výške 4.844,-Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodenú H. B. I., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom J. J. G. XX, toho času bytom D. E. D. X, so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Žiari nad Hronom podala dňa 16.11.2022 na tunajšom súde na obv. A. B., nar. XX.X.XXXX v Levoči obžalobu sp. zn. 1 Pv 144/22/6613-55 zo dňa 16.11.2022, pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, písm. e/, ods. 3 písm. a/, písm. d/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b/, písm. j/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe ako je uvedený v obžalobe.

Samosudca Okresného súdu Žiar nad Hronom vykonal na hlavných pojednávaniach dokazovanie výsluchom obžalovaného A. B.; výsluchom svedkyne poškodenej H. B. I. a svedkov A. K. staršieho, L. M., H. N., H. B., H. E., D. D., L. N. L., L. E., H. O., L. P. I., C. E., Q. B., M. I., C. C., R. G., L. C. M., S. B., D. N. L., T. S., L. K., L. U., V. W., L. B., P. W.; prečítaním písomne vypracovaných znaleckých posudkov a výsluchom súdnych znalcov L. O. M., L. K. R., L. R. Q. a X. A. A.; prečítaním zápisnice o výsluchu mal. poškodenej A. K., podľa § 263 ods. 3 Tr. por.; oboznámením záznamov a súborov na DVD nosičoch (prílohy odborného vyjadrenia č. 42/2002 a znaleckého posudku č. XX/XXXX znalca z odboru elektrotechniky X. A. A.), podľa § 270 ods. 2 Tr. por.; prečítaním podstatného obsahu pripojeného spisu OS Spišská Nová Ves sp. zn. 4T/203/2010, ako i prečítaním ďalších listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise podľa § 269 Tr. poriadku.

Okresný súd Žiar nad Hronom rozhodol vo veci rozsudkom č.k. 4T/87/2022-1525 zo dňa 18.10.2023, ktorým uznal obž. A. B. vinným za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm.

a/, písm. b/, ods. 3 písm. a/, písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák., za čo ho odsúdil podľa § 208 ods. 3 Tr. zák. v spojení s § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, 5 Tr. zák. a § 39 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou a rozhodol o povinnosti na náhradu škody poškodenej H. B. I. vo výške 62.972,-Eur a mal. A. K., vo výške 4.844,-Eur. V prevyšujúcej časti uplatnených nárokov na náhradu škody odkázal poškodených na civilný proces.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe odvolania obžalovaného ako i odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného, uznesením zo dňa 18.1.2024 sp. zn. 3To/99/2023 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil podľa ust. § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. poriadku a vec vrátil podľa § 322 ods. 1 Tr. por. okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Odvolací súd v odôvodnení zrušujúceho rozhodnutia poukázal najmä na skutočnosť, aby prvostupňový súd v rámci ďalšieho konania zväžil zopakovanie výsluchu mal. poškodenej, avšak s prihliadnutím na jeho možnú druhotnú viktimizáciu, resp., aby prípadné nevykonanie tohto dôkazu náležite odôvodnil. Taktiež, aby sa vysporiadal s dĺžkou trvania žalovaného skutku, resp. či došlo k naplneniu osobitného kvalifikačného pojmu „po dlhší čas“, ako aj s naplnením osobitného kvalifikačného pojmu „na viacerých osobách“ a v prípade uznania viny obžalovaného, pri ukladaní trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby toto mimoriadne zníženie aj dostatočne odôvodnil konkrétnymi okolnosťami.

Podľa § 327 ods. 1 Tr. por. súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Po zhodnotení výsledkov dokazovania, vrátane dôkazov, ktoré boli vykonané po zrušení odsudzujúceho rozsudku okresného súdu v odvolacom konaní Krajským súdom v Banskej Bystrici, súd opätovne rozhodol vo veci odsudzujúcim rozsudkom.

Z ustanovení Trestného poriadku vyplýva, že súd vykonáva dokazovanie v zásade na návrh strán trestného konania, ktorými sú obžalovaný, prokurátor, poškodený, zúčastnená osoba, príp. aj ďalšie špecifikované subjekty (§ 10 ods. 10 Tr. por.). Z úradnej povinnosti obstarávajú dôkazy orgány činné v trestnom konaní, pričom právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Trestný proces je upravený ako kontradiktórne konanie dvoch protistrán - prokurátora (prípadne aj poškodenej) na jednej strane a obvinenej (obhajcu) na strane druhej. Úlohou súdu ako nezávislého a nestranného rozhodovacieho orgánu je posúdiť takéto dôkazy a rozhodnúť spor medzi prokurátorom, ktorý zastupuje štát a obvineným. Preto nie súd, ale strany trestného konania pred súdom predkladajú a navrhujú dôkazy, ktoré obvinenej usvedčujú alebo oslobodzujú. Súd síce môže vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhli, avšak nemôže iniciatívne napomáhať jednej či druhej strane, aby nedošlo k narušeniu princípu rovnosti procesných strán a tým i spravodlivého procesu. Z judikatúry vyplýva, že súd je v zásade oprávnený vykonať dôkazy, ktoré neboli navrhnuté procesnými stranami v prípade, ak je to nevyhnutné pre zákonné a spravodlivé rozhodnutie.

Súd konštatuje, že po zrušení rozsudku č.k. 4T/87/2022-1525 odvolacím súdom, až do termínu hlavného pojednávania dňa 29.5.2024 neboli, okrem podania opatrovníka maloletých poškodenej (č.l. 1724 spisu), procesnými stranami podané žiadne návrhy na dokazovanie ani predložené žiadne nové dôkazy. V priebehu odvolacieho konania, ako aj počas hlavného pojednávania dňa 29.5.2024 bolo zo strany obžalovaného resp. obhajoby opätovne navrhované vykonanie nového znaleckého dokazovania znalcami z odvetvia psychiatrie či odboru psychológie. Súd však tento návrh s poukazom na § 272 ods. 3 Tr. poriadku ako nedôvodný odmietol. V trestnej veci boli vypracované písomné znalecké posudky súdnych znalcov L. O. M., L. K. R. a L. R. Q., pričom znalkyne boli zároveň podrobne vypočítané na hlavnom pojednávaní, pričom ako súd konštatoval už v odôvodnení rozsudku č.k. 4T/87/2022-1525 v záveroch znalkyň nezistil žiadne rozpory či nezrovnalosti, ani z ich výpovedí nevyplývali žiadne významné skutočnosti, ktoré by bolo prípadne potrebné objasniť novým znaleckým dokazovaním. Z obsahu znaleckých posudkov i výpovedí znalkyň pred súdom jednoznačne vyplýva, že pri vypracovaní

týchto posudkov podrobne vyhodnotili všetky relevantné skutočnosti, vychádzajúc z obsahu spisového materiálu a vlastných vyšetrení posudzovaných osôb. V záveroch posudkov sa vyjadrili presvedčivo a zrozumiteľne ku všetkým položeným otázkam. Obžalovaný opakovane namietal závery znaleckých posudkov, avšak neuvádza žiadne dôvody prečo by súčasne tri znalkyne mali podať neobjektívne či dokonca nepravdivé znalecké posudky vo vzťahu k trom vyšetrovaným osobám. Obžalovaný závery znalcov napáda, pretože nie sú súladné s jeho obhajobou a naopak potvrdzujú výpovede poškodených. Z odborného hľadiska neuvádza žiadne racionálne argumenty, ktoré by zakladali pochybnosti o záveroch znalcov. Pokiaľ obhajoba namietala, že znalci vychádzali z výpovedí pošk. H. B. I. a mal. A. K., ktorí boli vypočutí pred vznesením obvinenia, súd poukazuje, že takýto postup v žiadnom prípade nemá za následok procesnú nepoužiteľnosť či dokonca nezákonnosť tohto dôkazu ani neznamená porušenie práva na obhajobu. Znalci boli do konania pribratí až v štádiu po vznesení obvinenia. Z ich strany boli vykonané odborné psychiatrické a psychologické vyšetrenia posudzovaných osôb (poškodených i obvineného), ktoré boli nevyhnutné pre ich diagnostiku, pričom znalec je povinný v rámci vypracovania znaleckých posudkov vychádzať okrem vlastných vyšetrení aj z obsahu predloženého spisového materiálu, ktorý je súčasťou podkladov na vypracovanie znaleckého posudku. Tieto podklady, z ktorých vychádzal uvedie v obsahu vlastného znaleckého posudku. Znalcovi neprislúcha hodnotiť právne otázky súvisiace s trestným konaním a teda ani posudzovať či výpoveď svedka (poškodeného) bude procesne použiteľná v ďalšom konaní ako dôkazný prostriedok alebo nebude procesne použiteľná. Podstatnou je skutočnosť, že uvedené výsluchy pošk. H. B. I. i mal. A. K. boli v danom štádiu konania – po začatí trestného stíhania, vykonané zákonným spôsobom a teda nepochybne mohli byť použité ako jeden z podkladov pre vypracovanie znaleckých posudkov. Otázka procesnej použiteľnosti týchto výpovedí z hľadiska rešpektovania zásady kontradiktórnosti a práva na obhajobu vzniká až v štádiu konania pred súdom a je otázkou právnou, nejedná sa teda o otázku, ktorú by mali riešiť znalci. Ani prípadná neskoršia procesná nepoužiteľnosť svedeckej výpovede nespôsobuje nezákonnosť znaleckého posudku a nevylučuje zohľadnenie odborných záverov v rámci hodnotenia výsledkov dokazovania. V neposlednom rade je potrebné uviesť, že znalkyne L. Q., L. M. i L. R. boli prítomné počas hlavného pojednávania pri výsluchu obžalovaného i svedkyne pošk. H. B. I. a teda boli oboznámené aj s obsahom ich výpovedí v štádiu súdneho konania. Následne boli znalkyne vypočuté na hlavnom pojednávaní v súlade so zásadou ústnosti, bezprostrednosti a kontradiktórnym spôsobom. Obžalovaný ďalej namietal, že pri výsluchoch pošk. H. B. I. i mal. A. K. v prípravnom konaní došlo k porušeniu práva na obhajobu, vzhľadom na skutočnosť, že k podaniu trestného oznámenia došlo 15.3.2022, kedy bolo začaté trestné stíhanie, pričom A. B. bol jediným podozrivým a zároveň splnomocnil na svoju obhajobu advokáta N. N. C., ktorý predložili prípis, že sa chce zúčastniť na všetkých úkonoch, avšak to sa nestalo a začali sa vykonávať úkony, hlavne výsluch poškodenej a mal. poškodeného bez prítomnosti obhajcu. Uvedená argumentácia je však nedôvodná a zavádzajúca. Je síce pravda, že zo strany pošk. H. B. I. bolo dňa 15.3.2022 podané na Obvodnom oddelení PZ Banská Štiavnica trestné oznámenie, na základe ktorého bol postupom pred začatím trestného stíhania podľa § 196 ods. 2 Tr. poriadku vypočutý dňa 15.3.2022 a dňa 21.3.2022 podozrivý A. B., a to k okolnostiam podozrenia z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona. Tiež je pravda, že v danej trestnej veci A. B. splnomocnil na svoju obhajobu advokáta N. N. C., so sídlom v Žiari nad Hronom, a to dňa 25.3.2022. Ako jasne vyplýva z obsahu písomného splnomocnenia (na čl. 14 spisu), jedná sa o obhajobu v uvedenej trestnej veci, vedenej Obvodným oddelením PZ Banská Štiavnica pod ČVS : ORP-118/BS-ZH-2022, teda pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona a nie pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Tr. zákona. Trestné stíhanie vo veci zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zákona bolo začaté uznesením vyšetrovateľky Okresného riaditeľstva Policajného zboru Žiar nad Hronom, Odbor kriminálnej polície ČVS : ORP-153/1-VYS-ZH-2022 zo dňa 17.5.2022. Obvinenie bolo podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené A. B., za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, písm. e/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona, uznesením vyšetrovateľky ORP PZ Žiar nad Hronom, Odbor kriminálnej polície pod ČVS:ORP-153/1-VYS-ZH-2022 dňa 4.7.2022. V danej trestnej veci bolo udelené splnomocnenie na obhajobu rovnako advokátovi N. N. C. až 4.7.2022 (čl. 34 spisu). O výsluchu poškodenej H. B. I. a mal. A. K. teda nemohol byť upovedomený obhajca, keďže v tejto trestnej veci žiaden obhajca v tom čase splnomocnený nebol. Zápisnicu o výsluchu pošk. H. B. I. v štádiu prípravného konania dňa 16.5.2022 súd na hlavnom pojednávaní ako dôkaz ani neprečítal, nakoľko poškodená bola pred súdom k žalovanému činu podrobne vypočutá a strany nenavrhovali odstraňovanie prípadných rozporov v jej výpovediach. Pokiaľ obhajoba v tomto zmysle namietala, že ide o taktiku OČTK, keďže jediným podozrivým bol obž. A. B., avšak nebolo mu vznesené obvinenie ihneď, súd sa s týmto názorom v danom prípade nemôže

stotožniť. V predmetnej veci sa jedná o trestné stíhanie za závažný úmyselný trestný čin – zločin, pri ktorom Trestný zákon ustanovuje trestnú sadzbu vo výmere 7 až 15 rokov. Je neprípustné, aby zo strany vyšetrovateľa bolo najprv vznesené obvinenie bez dostatočného podkladu a následne boli objasňované skutočnosti a obstarávané dôkazy, ktoré by dodatočne toto obvinenie preukazovali. Trestný poriadok nepozná preventívne vznesenie obvinenia. Naopak, pokiaľ by bolo obvinenému vznesené obvinenie ešte pred výsluchom poškodených či získaním ďalších relevantných podkladov osvedčujúcich dôvodné podozrenie zo spáchania zločinu, išlo by o neprípustný zásah do práv obvinenej osoby. V zmysle § 206 ods. 1 až 3 Tr. poriadku, ak je na podklade trestného oznámenia alebo zistených skutočností po začatí trestného stíhania dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, policajť bez meškania vydá uznesenie o vznesení obvinenia... Uznesenie o vznesení obvinenia musí obsahovať nie len označenie osoby voči ktorej sa vznáša obvinenie, ale aj presný opis konkrétneho skutku z ktorého je osoba obvinená, s uvedením miesta, času, prípadne iných okolností, za ktorých ku skutku došlo tak, aby nemohol byť zamenený s iným skutkom, zákonné pomenovanie trestného činu, o ktorý v tomto skutku ide, a to aj s uvedením príslušného ustanovenia Tr. zákona, teda právnej kvalifikácie. Uznesenie musí byť aj dostatočne odôvodnené konkrétnymi skutočnosťami a dôkazmi, ktoré v danom štádiu preukazujú dôvodnosť obvinenia. OČTK konali v súlade so zákonom, kedy najprv získavali dôkazné informácie procesnými prostriedkami prípustnými po začatí trestného stíhania a až následne, keď získali dostatočné podklady odôvodňujúce vznesenie obvinenia, tak vzniesli obvinenie konkrétnej osobe pre špecifikovaný skutok, kvalifikovaný ako trestný čin, v danom prípade zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, písm. e/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b/, písm. j/ Tr. zákona.

Ohľadne prečítania zápisnice o výsluchu mal. poškodeného A. K., nar. XX.XX.XXXX, súd poukazuje, že túto zápisnicu prečítal na hlavnom pojednávaní dňa 7.6.2023, a to na návrh okresnej prokurátorky, ale aj s výslovným súhlasom obžalovaného. Obžalovaný až v rámci podaného odvolania namietal vykonanie tohto dôkazu ako nezákonného, hoci po doručení obžaloby a výzvy na oznámenie navrhovaných dôkazov v zmysle § 240 ods. 3 Tr. poriadku ani na otázku súdu priamo na HP, obžalovaný resp. obhajca nepodalí návrh na výsluch mal. A. K. na hlavnom pojednávaní, naopak súhlasili s prečítaním tejto zápisnice. Mal. A. K. bol vypočutý dňa 16.6.2022 (prepis zápisnice sa nachádza na č.l. 129 – 137 spisu), tzn. po začatí trestného stíhania vo veci zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zákona. Pri výsluchu maloletého v prípravnom konaní bolo postupované v súlade s § 134 ods. 4 Tr. por., § 135 ods. 1 Tr. por. v znení účinnom v tom čase, nakoľko mal. svedok je v zmysle § 2 zákona č. 274/2017 Z.z. o obetiach trestných činov považovaný za obzvlášť zraniteľnú obeť. Výsluch bol vykonaný s využitím technických zariadení určených na záznam zvuku a obrazu, a to aj za prítomnosti psychologičky L. Q. U., ustanoveného opatrovníka L. H. Q. a prokurátorky. Podľa § 135 ods. 1 Tr. por. v znení účinnom v tom čase, ak je ako svedok vypočúvaná osoba mladšia ako 18 rokov o veciach, ktorých oživovanie v pamäti by vzhľadom na jej vek, vzťah k osobe, ktorá je podozrivá zo spáchania trestného činu, alebo osoby, proti ktorej sa vedie trestné konanie alebo závislosť od osoby, ktorú obeť označila za páchatel'a, osoby, ktorá je podozrivá zo spáchania trestného činu, alebo osoby, proti ktorej sa vedie trestné konanie, povahu a okolnosti spáchania trestného činu mohlo nepriaznivo ovplyvňovať jej duševný a mravný vývoj alebo vystaviť ju riziku druhotnej viktimizácie, treba výsluch vykonávať obzvlášť ohľaduplne a po obsahovej stránke tak, aby sa výsluch v ďalšom konaní už nemusel opakovať. V zmysle § 135 ods. 1 posledná veta Tr. poriadku v platnom znení od 15.3.2024 (predtým obdobne platilo ust. § 135 ods. 2 Tr. por.), v konaní pred súdom možno na podklade rozhodnutia predsedu senátu vykonať dôkaz prečítaním zápisnice i bez splnenia podmienok uvedených v § 263 alebo postupom podľa § 270 ods. 2. Pokiaľ potom okresný súd pochybil, keď na HP dňa 7.6.2023 prečítal predmetnú zápisnicu podľa § 263 Tr. poriadku bez splnenia podmienok pre použitie tohto ustanovenia ako konštatoval odvolací súd, tak toto procesné pochybenie napravil a zápisnicu na HP dňa 29.5.2024 prečítal opätovne, a to podľa § 135 ods. 1 posledná veta Tr. poriadku. K námietkam obhajoby ohľadne vykonania tohto dôkazu súd ďalej uvádza, že z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že použitie výpovedí získaných v rámci prípravného konania ako dôkaz nie je samo o sebe nezlučiteľné s článkom 6 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Súd odkazuje napr. na rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva č. 59549/12 zo dňa 26.7.2018 vo veci N. K. proti Nemecku, kde ESLP uzavrel, že aj keď sťažovateľ a jeho obhajca nemali v žiadnom štádiu trestného stíhania možnosť vypočuť manželku sťažovateľa ako kľúčového svedka a obeť domáceho násillia, nedošlo tým k narušeniu celkovej spravodlivosti konania a teda ani k porušeniu článku 6 ods. 1 a 3 písm. d/ Dohovoru. Pri posúdení či bolo konanie, v ktorom bola ako dôkaz pripustená výpoveď svedka vykonaná v štádiu prípravného konania a ktorý následne nebol vypočutý pred súdom, ako celok spravodlivé má súd postupovať podľa tzv. trojzložkového testu

definovaného v rozsudku ESLP Al-Khawaja a Tahery proti Spojenému kráľovstvu z 15. decembra 2011, č. 26766/05 a 22228/06 a ďalších. Je potrebné posúdiť a/ či existoval závažný dôvod pre neprítomnosť svedka a teda i pripustenie výpovede takéhoto svedka ako dôkazu; b/ či výpoveď tohto svedka bola výlučným alebo rozhodujúcim dôkazom pre odsúdenie obžalovaného; c/ či existovali dostatočné vyvažujúce faktory vrátane silných procesných záruk, ktoré by kompenzovali ťažkosti spôsobené obhajobe v dôsledku pripustenie takejto výpovede a zaistili, že konanie ako celok bolo spravodlivé. Podľa záveru súdu v danom prípade boli naplnené všetky tri body uvedeného trojzložkového testu. V prvom rade existuje dôležitý dôvod pre nevypočutie mal. svedka v konaní pred súdom, a to dôvod spočívajúci v nebezpečenstve vzniku tzv. sekundárnej viktimizácie. Povinnosť príslušných orgánov zabezpečiť právo na ochranu obetí trestných činov pred sekundárnou a opakovanou viktimizáciou vyplýva tiež zo smernice Európskeho parlamentu a rady 2012/29EÚ z 25.10.2012 a zákona NR SR č. 274/2017 Z.z. o obetiach trestných činov v platnom znení.

V danej veci súd po zrušení rozsudku odvolacím súdom nariadil na termín hlavného pojednávania predvolať svedka poškodeného mal. A. K., avšak zo strany opatrovníka mal. poškodeného bolo oznámené, že s výsluchom maloletého na hlavnom pojednávaní rozhodne nesúhlasí. U maloletého, potom ako sa dozvedel, že je predvolaný na súd a musí ísť vypovedať došlo k zhoršeniu psychického stavu. Maloletý opätovne čelí psychickým problémom, prestal rozprávať, má problémy so spánkom, sťažuje sa na bolesti brucha, prežíva stres a strach. Mal. deti t.j. A. K. i R. B. navštevujú psychologické ambulancie a preto opatrovník navrhol, aby súd vyžiadal správy o súčasnom psychickom stave maloletých detí a správu, či psychológ doporučuje vypočutie mal. A. K. na hlavnom pojednávaní. Súd si preto vyžiadal správu od Centra poradenstva a prevencie, so sídlom Dolná 2/A, Banská Štiavnica, ktoré dňa 4.3.2024 doručilo správu z diagnostického - psychologického vyšetrenia mal. A. K. (č.l. 1760 -1761). Z tejto správy vyplýva, že mal. A. spolu s matkou navštevoval CPP Banská Štiavnica od 2.11.2022. Spolupráca bola ukončená koncom decembra 2022, na základe zlepšenia psychického stavu maloletého. O vyšetrenie požiadala matka kvôli predvolaniu maloletého na súdne pojednávanie ako svedka, nakoľko sa obáva opätovného rozvinutia traumatických prejavov u maloletého. Opätovnú spoluprácu iniciovala matka 15.2.2024, nakoľko Patrikov stav sa začal zhoršovať potom ako bol predvolaný na súd bývalého manžela matky. V rámci záverov správy sa uvádza, že účasť A. na ďalších procesných a súdnych výkonoch môže viesť k vysokému riziku sekundárnej viktimizácie a príp. i vzniku posttraumatického stresového syndrómu. Jeho emocionálne prežívanie sa začalo zhoršovať v súvislosti s predvolaním na súdne pojednávanie a preto by bolo vhodné v čo najväčšej miere eliminovať kontakt maloletého s bývalým manželom matky a s akoukoľvek situáciou s ním spojenou. V otázke možnosti výsluchu maloletého v trestnej veci pred Okresným súdom Žiar nad Hronom, v ktorej je maloletý v procesnom postavení svedka poškodeného jeho prezenčnú účasť na pojednávaní neodporúčajú. Obhajoba namietala objektívnosť tejto správy, avšak neuviedla žiaden relevantný argument, na základe ktorého by mali vzniknúť pochybnosti o jej správnosti a pravdivosti. Okolnosť, že maloletý bol na vyšetrení v sprievode matky je pochopiteľná, keďže ide o dieťa vo veku 14 rokov. Správa bola podaná na základe dožiadania súdu, nie na základe objednávky poškodených, pričom Centrum poradenstva a prevencie nie je súkromným subjektom, ale štátnym školským zariadením poradenstva a prevencie, v zriaďovateľskej pôsobnosti Regionálneho úradu školskej správy. Z obsahu správy je preukázané, že maloletý bol so strany psychológa osobne vyšetrený, bola vykonaná jeho diagnostika, vyšetrenia formou štruktúrovaného rozhovoru, dotazníkov, testových metód a pod.. Na základe výsledkov vyšetrení bol stanovený záver a odporúčania. Zároveň je nutné doplniť, že aj v rámci záverov znaleckého posudku z vyšetrenia duševného stavu mal. poškodeného A. K. pod č. 71/38/2022, bolo úplne jasne a zrozumiteľne uvedené, že znalec nedoporučuje účasť maloletého na ďalších procesných úkonoch z dôvodu vysokého rizika jeho sekundárnej viktimizácie (č.l. 496 spisu - odpoveď na otázku č. 10).

Ďalším bodom je posúdenie otázky či výpoveď svedka je výlučným alebo rozhodujúcim usvedčujúcim dôkazom proti obžalovanému. Vo všeobecnosti sa za takýto dôkaz považuje dôkaz takej dôležitosti, ktorý je pre výsledok konania rozhodujúci a bez ktorého by nebolo možné uznať vinu obžalovaného. Je celkom zrejmé, že v danej trestnej veci výsluch maloletého A. K. nie je dôkazom výlučným a zároveň nie je ani dôkazom rozhodujúcim. Za najvýznamnejším usvedčujúcim dôkazom možno celkom jednoznačne považovať výpoveď svedkyne poškodenej H. B. I., ktorá podrobne vypovedala nie len vo vzťahu ku konaniu obžalovaného voči svojej osobe, ale aj voči mal. poškodenému A. K., ktorý je jej synom a s ktorým žili po celý čas skutku v spoločnej domácnosti. Taktiež ku skutkovým okolnostiam konania obžalovaného voči mal. A. K. vypovedali viacerí svedkovia, najmä A. K. starší, H. O., M. I., L. C. M. a iní. Vo výpovedi maloletého nie sú uvádzané žiadne závažné a rozhodujúce skutkové okolnosti, ktoré by nevyplyvali z výpovedí iných svedkov, teda také okolnosti, o ktorých by vypovedal výlučne maloletý a nikto iný. Táto výpoveď je skôr podporným dôkazom k výpovedi pošk. H. B. I. a ďalších svedkov. Výpoveď maloletého

je potrebné hodnotiť i s prihliadnutím na jeho veľmi nízky vek, kedy v čase výsluchu mal iba 12 a pol roka. V neposlednom rade mal. A. K. bol vyšetrovaný súdnymi znalcami, ktorí z odborného hľadiska posudzovali osobu maloletého poškodeného, jeho správanie, charakteristiky, prežívanie a hodnotili následky na psychickom zdraví mal. poškodeného, ktoré príčinne súviseli s konaním obžalovaného. Ohľadne tretieho bodu testu možno konštatovať, že v danom prípade existujú dostatočné vyvažujúce faktory, na základe ktorých možno konanie ako celok považovať za spravodlivé. Ako súd uviedol vyššie, svedecká výpoveď mal. poškodeného nie je v žiadnom prípade výlučným a rozhodujúcim dôkazom proti obžalovanému. V priebehu konania bolo pred súdom vypočutých 25 svedkov (vrátane všetkých svedkov, ktorých navrhol vypočuť obžalovaný) a 4 súdni znalci. Taktiež boli čítané znalecké posudky, rôzne listinné dôkazy, pripojené spisy či správy elektronickej komunikácie. Obžalovaný mal po celý čas konania možnosť vyjadrovať sa k dôkazom, klásť svedkom otázky a reagovať na výsledky dokazovania. Výpoveď mal. poškodeného súd nehodnotil izolovane, ale v kontexte a vzájomných súvislostiach s ďalšími dôkazmi, či už výpoveďami svedkov ako aj znalcov a listinnými dôkazmi.

Maloletý poškodený A. K., nar. XX.XX.XXXX bol vypočutý v prípravnom konaní dňa 16.6.2022 (prepis zápisnice sa nachádza na č.l. 129 – 137 spisu). Vypovedal v podstate, že obv. A. B. menil nálady, bol raz normálny a raz taký nepríjemný alebo zúrivý. Väčšinou bol taký nepríjemný, zúrivý voči nemu, napr. keď voľačo neurobil ako on chcel. Tiež mu nadával, že hovädo, špina a tak. Na otázku či ho aj v súvislosti s jeho chorobou, teda že je onkologický pacient nejako urážal, odpovedal, že áno, že prečo dostal rakovinu, prečo chodí na kontroly, že bude z neho len nič a k tomu, že kríva. Takto ho urážal a vysmieval sa mu dosť často, 4-5 krát do týždňa. Obv. bol zo začiatku taký normálny, ale potom sa tak ako keby úplne zmenil. Na matku bol hnusný, ale zo začiatku bol na ňu dobrý. Nadával jej a nemohla sa ani okúpať napríklad, lebo mala s ním ísť do postele pozerať film. No a jemu odratúval čas koľko bol v sprche alebo na záchode. Rátal koľko tam bol minút. Na otázku či sa obvineného bál, odpovedal, že áno. Lebo mu povedal, aj mame, že ich zbije a tak. Niekedy aj plakal. Niekedy neplakal, len sedel a počúval. Na otázku prečo neplakal uviedol, že sa bál, že by ho to ešte viac našťvalo. Na otázku ako v byte spávali uviedol, že spávali všetci v jednej izbe. On mal vlastnú posteľ a oni gauč rozkladací. Mal. Damián tiež plakal, napríklad večer, keď bol on nervózny, tak nevedel zaspáť. Stávalo sa, že nemohol normálne zaspáť niekedy, keď obv. vystrájal. Tiež sa v noci zobudil, lebo bol v kuchyni hrmot, krik, hluk. Krik robil obvinený a ešte mama na neho, aby prestal. Na otázku kto ich bráva do nemocnice na kontroly uviedol, že starká. Obvinený s nimi nechce chodiť. Ohľadne potravín uvádzal, že nemohol si zobrať čo chcel, so sladkými vecami to bolo také obmedzené. Potraviny čo kúpili starí rodičia nemohol jedávať, lebo mu to obv. zakázal. Ono to zrazu zmizlo, buď to schoval alebo nevie. Nemohol si dať sladké, lebo mu to zakázal. Mama mu to dala potajomky, keď tam obv. nebol. Na otázku či sa stalo, že utekal z domu uviedol, že raz. Lebo mu mama povedala, že má ísť ku starkej, lebo že vystrája, že by to nedopadlo dobre, keby bol doma. V súčasnosti je to lepšie, nemajú doma hluk. Na otázku kto mu kupoval oblečenie a platil lieky uviedol, že otec. Na otázku čo pociťoval vtedy, keď obv. robil doma krik, nadával, vyhrážal sa, odpovedal, že mal stres a triasol sa celý. Na otázku či ho obv. B. niekedy fyzicky napadol odpovedal, že nie. Zvykol sa mu vyhrážať, že ho zbije. On bol jednu polhodinu dobrý a druhú už zlý. Nemá poňatia prečo bol na neho zlý, on mu nič nespravil. R. nič nespravil ani na neho nekričal. Svojmu otcovi o tomto nerozprával. Chodievala ku nemu, ale on sa mu nesťažoval. Vychádza s otcom dobre. Na otázky či sa stalo, že by obv. rozbíjal v byte nábytok uviedol, že prevrátil gauč hore nohami, rozbil sklenené dvere, poháre, taniere a také. Tie dvere rozbil niekedy v noci, on sa zobudil. Tiež sa stalo, že mama doma odpadla a A. ho prišiel zobudiť, nech sa o mamu postará. To bolo nad ránom. Prosila ho, nech jej dá čistú vodu a išla si ľahnúť. Obv. tiež vykrikoval mame, že má iného muža a tak. Vyšiel aj na balkón a vykrikoval, že je obyčajná špina, kurva a piča. Je pravda, že raz sa aj pocikal, lebo sa strašne bál. Bál sa, že ho zbije a voľačo mame urobí. Bál sa viac o maminu. Obv. bil aj psíka, ktorého mali. Tento mal aj zlomenú labku. Obv. povedal, že je prehodil cez plot, lebo išiel na ňu zaútočiť pes a zlomila si labku. To sa stalo minulý rok. Na otázku či boli niekedy u nich policajti odpovedal, že áno. Volala ich starká, lebo jej to kázala mama. Bála sa o nich. On vystrájal zasa.

Pokiaľ obhajoba namietala, že v danom prípade nebol naplnený zákonný znak kvalifikovanej skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, spočívajúci v spáchaní činu závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas v zmysle § 138 písm. b/ Tr. zákona, súd na túto argumentáciu reagoval už v odôvodnení rozsudku č.k. 4T/87/2022-1525. Konanie obžalovaného popísané v skutkovej vete sa uskutočňovalo počas obdobia cca. 18 a pol mesiaca, konkrétne od mesiaca september roku 2020 do 15. marca roku 2022, čo nepochybne napĺňa zákonný znak páchania činu po dlhší čas. Začiatok páchania skutku spadá do obdobia pred narodením spoločného mal. syna R., kedy poškodená vypovedala o prvých vážnych problémoch v spoložití s obžalovaným v období približne 7. až 8. mesiaca tehotenstva.

Mal. Damián sa pritom narodil XX.XX.XXXX. K týmto okolnostiam pošk. H. B. I. napr. vypovedala, že keď bola v ôsmom mesiaci tehotenstva, obžalovaný hodil do nej svoj telefón a poranil jej ruku. Ešte keď obž. chodieval pracovať do Nemecka, požadoval od nej, aby zbila svojho syna A. a poslala mu fotku. V siedmom mesiaci ešte pracovala, chodila upratovať dom a potom zase aj doma pracovala. Keď sa posťažovala, že už nevládze, on sa vtedy strašne nahneval, vykrikoval, že len on nosí domov peniaze. V období keď bola tehotná vykrikoval, že on dieťa nechce, jej hovoril, že radšej aby zomrelo. Nebol za nimi ani v pôrodnici. Keď bola v nemocnici obžalovaný pred synom strašne zbil psíka a A. jej písal, že sa bojí. Po návrate z nemocnice sa obž. nevenoval jej ani dieťaťu, stále robil, bral drogy. Malé dieťa, keď plakalo, on sa hneval, vadilo mu to. Vykrikoval jej, že sa nevyspí do práce, že čo je to za matka, keď jej dieťa plače. Mal. A. K. tiež napr. na otázku či obžalovaný zaútočil na matku, udrel ju, strčil, sa vyjadril, že raz, keď spadla na zem, keď si boli opekať. To bolo ešte v čase, kedy Damián nebol na svete. Obdobne svedkyňa H. O. vo svojej výpovedi o.i. uviedla, že poškodená pracovala aj v 8. mesiaci tehotenstva, lebo obž. jej vykrikoval, že on doma na piči nesedí. Musela ísť, lebo chýbali peniaze. Dobil psíka aj keď bola dcéra v pôrodnici. A. to všetko žaloval, ako sa vtedy strašne bál, že vyčíňal ako nenormálny. Ona vnímala, že sa to začalo kaziť už potom ako sa narodil syn. Všimla si, že dcéra čím ďalej tým horšie vyzerá, schudnutá, veľmi zakríknutá. Čas páchania skutku je týmto dostatočne preukázaný.

Dĺžku časového úseku, ktorú je možné považovať za „páchanie trestného činu po dlhší čas“ v zmysle § 138 písm. b/ Tr. zákona, zákon bližšie nedefinuje. Z judikatúry Najvyššieho súdu SR vyplýva, že konanie po dlhší čas pripadá do úvahy nielen pri pokračovacích trestných činoch, ale najmä pri trvácich trestných činoch, t. j. vtedy, keď sa udržiava protiprávny stav po určitú dobu. Dĺžku časového úseku, ktorý je možné považovať za dlhšiu dobu je potrebné posudzovať predovšetkým na základe intenzity konania obvineného a závažnosti trestného činu. O vysokej miere závažnosti predmetného trestného činu svedčí trestná sadzba v jeho základnej skutkovej podstate, ktorá je určená rozpätím tri až osem rokov a vyjadruje tak výrazný záujem spoločnosti na ochrane dotknutej osoby pred konaním zo strany páchatel'a. Dlhodobosť konania nepredstavuje obligatórny znak objektívnej stránky už základnej skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby. Hoci zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Tr. zákona je svojou povahou trvácim trestným činom, teda už pre naplnenie jeho základnej skutkovej podstaty sa vyžaduje, aby protiprávny stav, ktorý zodpovedá jeho objektívnej stránke, bol páchatel'om udržiavaný po určitú dobu, avšak to zároveň nevyklučuje páchanie trestného činu aj po dlhší čas, t.j. počas obdobia zreteľne presahujúceho časový úsek, ktorého trvanie predstavuje určitú minimálnu požiadavku na naplnenie objektívnej stránky skutkovej podstaty daného trestného činu. V rozhodovacej praxi súdov SR je vo všeobecnosti ako páchanie trestného činu „po dlhší čas“ posudzované konanie páchatel'a trvajúce po dobu minimálne cca. 6 mesiacov, prípadne až jedného roka (viď napr. rozsudok KS Trenčín sp. zn. 23To/121/2009 uverejnený v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 1/2012). Z uvedeného je nepochybné, že vymedzenie času skutku v skutkovej vete výrokovej časti rozsudku zodpovedá kvalifikačnému znaku „po dlhší čas“ s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zákona.

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní dňa 25.1.2023 po zákonom poučení o svojich právach v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný. Vypovedal, že nikdy manželke, jej synovi A. ani svojmu synovi R. neublížil. Manželke v živote nevynadal, že by ju vulgárne ponižoval alebo čo. Stalo sa pri tých štyroch hádkach, že povedal A., že je darebák, že si neváži svoje veci, ale nie tak ako mu je kladené za vinu. Fyzicky ich nenapadol nikdy. O rodinu sa staral. Kým robil v Nemecku bolo všetko v poriadku, lebo zarábala nadpriemerne. Poškodenej matka sa jasne vyjadrila, že keď trtká jej dcéru, tak sa bude starať. To ešte vtedy robil v Nemecku. Keď prišiel domov, už bolo všetko iné. Začal pracovať na Slovensku a financií bolo už menej, ale každý piatok dával manželke 300 euro do ruky, teda dával jej 300 eur týždenne, pričom jej dával peniaze aj v období, keď už bol vykázaný zo spoločného bydliska. Čo si zarobil cez víkend, to boli jeho peniaze. Čiže mesačne mala 1.200 euro sama pre seba. Plus robil nákupy. Pokiaľ bol na Slovensku, tak väčšinou pracoval v stavebníctve. Najprv chodil brigádne. Robil u pána B., všade možné, robil nonstop každý deň. Robil na čierno, lebo u B. sa ani nedalo ináč. Potom si založili firmu s C. E., ktorá však musela krachnúť, nakoľko bol vzatý do väzby. Venoval sa stavebníctvu, elektrike, sadrokartóny, stavali domy. Bol riadne zamestnaný ako hlavný majster. Názov firmy si nepamätá, lebo to fungovalo len tri mesiace. On bol od rána do večera na stavbách a čo sa týka financovania a takých vecí, to zabezpečoval pán E.. Neublížoval žiadnym spôsobom ani mal. A., vadilo mu len to, že tento zneužíval, že bol kedysi chorý a vyžadoval od matky nadštandardnú starostlivosť, kvôli čomu vznikali medzi nimi nezhody. Mal. A. bol kedysi akože ťažko chorý. Ale bol vyradený. Preto boli aj odobraté príspevky, ktoré dostávala poškodená na neho ako onkologického pacienta. Chlapec bol už dávno zdravý. Podľa jeho názoru 13 ročný chlapec, keď príde na WC, urobí si potrebu a medzitým hrá

hru na telefóne, zakričí mami už som, mamka príde utrie mu zadok alebo chodiť ho do sprchy umývať a spávať s ním v jednej posteli, keď on nie je doma a je v Nemecku. Niektoré veci už doslovne hraničili s incestom. To je doslovné zneužívanie matky, lebo ona je na syna strašne citovo naviazaná. On sa však podieľal aj na uhrádzaní potrieb mal. A.. Staral sa o nich aj po fyzickej a materiálnej stránke. Brával ich na výlety. Pretým v živote neboli od Štiavnice nikde. Skoro každý týždeň boli na východe, brával ich po Tatrách, do Demänovskej jaskyne. Čo potreboval A., to mu kúpil. Rozbil tri posteľe, tri posteľe mu aj kúpil. Ukradli mu bicykel a nie jeho otec, ale on mu kúpil za 1.200 euro z Rakúska. Chodil s ním nonstop k lekárovi, keď A. potreboval. On musel chodiť každý polrok na kontroly. Bol s ním dvakrát, jeho otec nebol ani raz. Kladie sa mu za vinu, že dvakrát nebol, ale to už vtedy nebol držiteľom vodičského oprávnenia. Nemal vôbec problémy s užívaním alkoholu. Pracoval celý deň od šiestej do šiestej, aj cez víkendy a staral sa o rodinu. Mal dosť svojich problémov a ďalšie vyživovacie povinnosti. Nezvládal to, tak si zohnal občas pervitín a dal si malú čiaru, keď išiel do roboty. Objektívne bolo to posledný rok, ale keby to zrátal, tak je to asi len taký mesiac. Ale jeho manželka si to dala s ním rovnako, dokonca i keď bola tehotná. Chodila s ním do Košíc, do Bratislavy, do Žiaru nad Hronom, Zvolena, Banskej Bystrici, všade kde sa to dalo zohnať chodila s ním aj pani manželka. Pri rozboroch bol čistý. Nie je žiadny narkoman ani feťák. Manželka si dala toľkokrát ako aj on. Je pravda, že mu kvôli pervitínu odobrali vodičský preukaz, no problémy so závislosťou na drogách nikdy nemal. Na otázku či sa chcel prihlásiť na liečenie do centra drogovej závislosti odpovedal, že všetko čo je tam písané v tých správach on robil len na nátlak manželky, lebo sa mu jasne vyjadrila, že to berie doslovne ako poistku do budúcnosti tým, že sa pôjde údajne dať liečiť. Tak hral na jej notu, akú chcela od neho mať. Chcel udržať svoju rodinu po kope v tom čase. Lebo manželka trvala na tom, aby išiel na to liečenie, že musí ísť, že to berie ako poistku do budúcnosti, ináč že proste spolu nebudú. A vyhrážala sa mu tým, že zbalí veci a odíde, že už ju nikdy nenájde, ani svojho syna. Je pravda, že je impulzívnejší, ale to nie je trestné. Stalo sa asi dvakrát pri hádke, že napr. udral do dverí, pričom sa tiež rozbila na dverách sklenená výplň. Tiež poškodenej vulgárne vynadal a tiež jej pri hádke povedal, že je jebnutá krava, aby ho nechala na pokoji, lebo jej dá takú facku, že sa jej hlava otočí. Výpovede poškodenej považuje za klamstvá. Táto nebola psychicky týraná a nemá z neho strach, keďže sa stretávali aj počas obdobia ako bol vykázaný zo spoločného bydliska. Štyrikrát jej vynadal. To nie je žiadne psychické týranie. Na otázku či žiarlil sa vyjadril, že tak ako každý jeden chlap, má v sebe určitú žiarlivosť, tak ako aj každá žena. Kvôli svojej manželke rozbil tri telefóny, že ich hodil o stenu, lebo chcela vidieť s kým si dopisuje, že s akými kurvami si zase dopisuje. To ale boli jeho vlastné telefóny. Na otázku aké je jeho správanie, keď je nahnevaný odpovedal, že primerane okolnostiam, lebo každý človek zakričí, pokričí, vynadá. A nepozná ani jedného chlapa na svete, ktorý by nevynadal žene, že by jej nepovedal ty kurva, ty piča. Tým pádom by tu mal sedieť každý jeden. Toto je jeho názor, lebo každý jeden chlap žene alebo niekomu vynadal. Za 36 rokov má len dva záznamy, že bol agresívny, že bol priestupkovo riešený. Raz v Štiavnici a raz na východe. Jednalo sa podľa neho iba o 4 hádky počas celého ich spolužitia a z toho len dvakrát bola privolaná polícia. Dvakrát odišiel sám z domácnosti. Raz prišli policajti, keď ho upozornili a upozornili aj poškodenú, lebo obidvaja boli nahlásení, že ich bolo počuť, že sa hádali. Raz prišli policajti, keď sa manželka hádala so susedom o fotelku. Vtedy menili zariadenie bytu a tá fotelka zostala na chodbe. Sused nadával, čo tam robí tá fotelka a pod.. Manželka bola pri dverách. On to počul, rozbehol sa a preskočil cez fotelku, čo bola na chodbe, čo mu zatarasil dvere a vyfackal ho. Predložil aj lekársku správu, čo má zaplatiť za jeho ošetrovanie. On sám priznal, že to bolo medzi nimi, že dal tomu susedovi dve facky, na čo on padol na zem a začal krváčať s uší. Vtedy sa len zastal manželky. Treťkrát keď prišli policajti, tak prišli ho upozorniť s tým ako prvýkrát, že sa hádajú, lebo údajne poškodenej mama volala kvôli tej hadičke, kvôli tomu incidentu, za ktorý tu momentálne sedí. Pre hadičku na bicykli sa pohádali. Vtedy prišiel z práce a dal si pivo. Dostal na stavbe pol litra domácej, tak si doma vypil. Prišli policajti, rozprávali sa a on povedal, že nebude rozprávať so všetkými, len s jedným policajtom, lebo len jeden bol medzi nimi, ktorý sa správal normálne. Toho pustil do bytu. Dal mu podpísať papier a dal im kľúče od bytu. Policajti išli za manželkou, dali jej kľúče a hneď sa vrátili s papierom, že je vykázaný. A potom prišiel ďalší papier, že je vykázaný na ďalších 14 dní. Jeho správanie bolo normálne. Policajti prišli už rovno s tým, že sa idú biť, lebo jeho manželka im to tak priamo popísala, že nepôjde dobrovoľne z toho bytu. Napriek tomu vykázaní sa však s poškodenou kontaktovali. Na otázku z akého dôvodu uviedol, že kvôli maloletému synovi R., lebo je to jeho syn a chcel ho vidieť. A taktiež po finančnej stránke čo potrebovala jej zabezpečil. Či to bol nákup, financie. Stretli sa, išli s malým si opekať, kúpať alebo len tak na prechádzku. Väčšinou sa stretávali len kvôli ich synovi. Posledné obdobie, keď odišiel, nadviazal známosť s inou ženou, ale naďalej udržiaval kontakt s manželkou. Stretávali sa a spávali spolu, či v lese pri opekačke, na jazere večer, na čo sú aj správy akú krásnu noc spolu strávili. A ešte 2 dni predtým ako bol zaistený mali intímny pomer na pračke.

Keď mu zazvonil telefón a poškodená videla videohovor, že mu volá pani P. I., tak mu povedala len toľko, že ešte len teraz uvidíš čo sa bude diať. A o dva dni na to prišla po neho na Sliach na stavbu kriminálka. Na hlavnom pojednávaní dňa 29.5.2024 obžalovaný v podstate zopakoval všetku svoju predchádzajúcu argumentáciu k prejedávanej veci a vykonanému dokazovaniu, ktorú uvádzal na minulých hlavných pojednávaniach ako i v písomne doručených dôvodoch odvolania proti rozsudku okresného súdu. Zopakoval svoje námietky proti vykonaným dôkazom najmä vo vzťahu k výpovedi mal. A. K., záverom súdnych znalcov, hodnoteniu vierohodnosti výpovede pošk. H. B. I., ďalších svedkov a v neposlednom rade poukazoval na podľa neho zaujatý prístup prokurátorky, OČTK, znalcov i súdu voči jeho osobe, čo bolo vyhodnotenú už v rámci predchádzajúceho konania. Ďalej poukazoval na iné trestné konania pre zločiny týrania blízkej osoby a zverenej osoby, ktoré sa viedli pred tunajším súdom, ktoré však nemajú žiaden súvis s touto trestnou vecou. Na hlavnom pojednávaní tiež predložil dôkazy – listiny a fotografie, s ktorými sa súd oboznámil, no nejedná sa o nové dôkazy, ale opätovné predkladanie dôkazov, ktoré už boli súdom vykonané na predchádzajúcich hlavných pojednávaniach resp. sú už súčasťou spisu a súd tieto dôkazy hodnotil v rámci odôvodnenia rozsudku zo dňa 18.10.2023 (fotografie, správy na USB kľúči č.l. 981 až č.l. 993; komunikácia Messenger uvedená v prílohe ZP č. 55/2022), s výnimkou fotografie na č.l. 1808, ku ktorej obž. uviedol, že je to poranenia ml. Damiána po uhryznutí psíkom.

Svedkyňa poškodená H. B. I. pri výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 25.1.2023 podrobne vypovedala k žalovanému skutku. Uviedla, že s obžalovaným sa zoznámili cez Facebook v marci 2018. Asi už po mesiaci, v apríli začali spolu žiť. V tom období obž. chodil pracovať do Nemecka. Potom tam robiť prestal, nakoľko mal konflikt so spolupracovníkom. Na Slovensku pracoval na čierne. Manželstvo uzavreli 20.12.2019. Po asi roku zistila, že užíva drogy. On tvrdil, že nie je závislý, že nie je žiaden feťák. Obžalovaný však drogám strašne prepadol. Mával abstinenčné príznaky, potom bol agresívny, všetko mu vadilo, bol stále nepokojný, nervózny. Všetku frustráciu, keď sa nemohol dostať k drogám si vybíjal na nej, na jej synovi A. a tiež na psíkovi, ktorého bil. A. začal za všetko vulgárne nadávať, vyhrážať sa mu. Žiadal od nej, aby A. zbila, keď niečo spravil. Od roku 2021 obžalovaného dvakrát poslala preč, kvôli nadávkam, vyhrážkam. Robil hluk, humbuk, začal im nadávať. Nechcel sa liečiť, stále hovoril, že nie je feťák. Potom po 2-3 dňoch začal, že sa chce vrátiť, vydieral ju, že keď ho naspäť nevezme, že si siahne na život. Dvakrát sa chcel obesiť, raz sa chcel podrezať a takto ju vydieral. Vôbec nie je pravda, že by ona brala drogy, ako to obžalovaný tvrdí. Je pravda, že ju počas spolužitia fyzicky atakoval len trikrát. Raz, keď bola tehotná s R. tri mesiace, tak ju sotil na zem. Druhýkrát sa stalo na balkóne, že jej oplieskal telefón o tvár a tretíkrát sa stalo, keď bola asi v ôsmom mesiaci tehotenstva a od nervov hodil do nej svoj telefón a poranil jej ruku. Inak sa len vyhrážal a nadával. Obžalovaný peniaze míňal na drogy a svoje potreby, pričom svojmu synovi A. nemohla kupovať veci, dokonca ani lieky, odmietal s ním chodiť na kontroly k lekárovi. Ako onkologický pacient musel chodiť na kontroly pravidelne kvôli prevencii. Obž. bol s A. na kontrolu iba raz. Ona musela chodiť do práce aj v pokročilom štádiu tehotenstva, čo sa negatívne prejavilo na jej zdraví. Tiež si peniaze musela požičiavať. V siedmom mesiaci tehotenstva ešte pracovala. Chodila upratovať dom s 8 izbami a potom zase aj doma pracovala. Tam ju manžel aj zavážal. Keď sa posťažovala, že už nevládze, tak sa strašne nahneval, že len on nosí domov peniaze. Pri cisárskom reze doktor zistil, že mala na vaječníkoch a na maternici urobené kŕčové žily, pričom do nich zarezali a strašne krvácala. Mala rizikové tehotenstvo pri predchádzajúcom pôrode, lebo mala závažnú preklampsiu, mala zakázané často chodiť, často stáť. Stalo sa, že doma odpadla – stratila vedomie v kúpeľni a potom v izbe, pričom obž. jej ani neposkytol pomoc, len strašne kričal na mal. A., aby ju ratoval, nech jej donesie vodu. Maloletý sa strašne zľakol, keď ju tam videl ležať. Potom plakal, hovoril jej, že on jej chcel tú vodu doniesť, lenže sa zľakol, pretože obžalovaný stále po ňom kričal. Obž. mal aj problémy so susedmi, kedy jedného i fyzicky napadol (D. D.) kvôli fotelke. Asi to vyprovokoval skôr sused, ale obž. ho zbil tak, že krvácal aj z uší a nosa. Tiež mal v bytovke incident so susedami, ktorým z okna povyhadzoval farbu maliarsku a poškodil im altánok. Bolo to kvôli tomu, že obž. zavrel na balkóne psíka, ktorý tam strašne štekal, tak niekto zavolať políciu. Obžalovaný, keď bol pod vplyvom drog si nahováral, že ho sledujú susedia. Také tri susedy, že ho sledujú alebo, že si rozprávajú aký on je. Keď raz bola s R. v nemocnici, tak obž. zabarikádoval psíka na balkóne, kde tento strašne štekal, tak niekto zavolať políciu. On si stále nahováral, že to tieto susedy na neho volali políciu, tak sa im išiel pomstiť s tým, že im z okna povyhadzoval farbu maliarsku a poškodil im altánok, detské hračky a iné veci. Potom od nej chcel, aby išla za tou jednou pani a povedala, že to on nebol, že on už o siedmej večer spal. Tá pani jej neuverila, pretože ho videli ako tú farbu vyhadzuje. Mal i ďalšie konflikty na verejnosti, napr. keď boli na východe, čo sa stalo na oslave a v krčme. Jeho šéf pán B. mu nosil domácu pálenku a obžalovaný, keď mal krízu, tak pil. Raz sa tak strašne opil v kuchyni, že roztvoril okno a zas vykrikoval, že je kurva. Obž. začal byť agresívny aj voči mal. A.. A. je taký zakríknutejší, ale

nikdy sa nestalo, že by manželovi odvrával alebo neurobil niečo čo od neho chcel. Učili ho k tomu, že určité povinnosti si musí robiť s čím aj ona spočiatku súhlasila, kým bol manžel ešte normálny. Obž. ju ale začal presviedčať o inej výchove. Začal maloletému za všetko nadávať, vyhrážať sa mu. Nadával mu do hajzlov, darebákov, hovádov. Keď A. niečo neurobil, tak ju nútil, aby ho bila. S tým ona nesúhlasila, neurobila to. Tak potom začal manžel pritvrdzovať. Začal jej dieťa obmedzovať vo všetkom, zakázal jej kupovať mu lieky, zaplatiť mu v škole čo bolo treba, a to ani z tých peňazí čo mala ona. Správal sa k nemu hrubo a hovoril, že to je výchova, aby z neho vychoval tvrdého chlapa. Snažil sa ju presvedčiť, že tým, že mu bude nadávať, ponižovať ho a vyhrážať sa, tak z neho vyrastie tvrdý chlap ako je pán B.. V roku 2021, keď mal R. asi 8 mesiacov došlo medzi nimi ku konfliktu kvôli telefónu, ktorý jej spadol na dlážku a rozbil sa. Obžalovaný vedel, že ten telefón spadol jej a napriek tomu začal robiť strašné scény, že telefón rozbil A.. Nadával, že je to obyčajný darebák, že nič iné nerobí len rozbíja veci, začal strašne kričať a vyhrážať sa, že kde je to malé hovädo. Aby sa okamžite vrátil domov aj s tým telefónom a nech mu ho vráti, aj keď ten telefón ani nepatril jemu, lebo ho kúpil A. otec. Potom začal jej nadávať, že je tiež obyčajná špina, že sa len kurví, búchal päťami do steny, vyhrážal sa. Ona sa veľmi zľakla, tak napísala mame, aby poslala ku nim políciu. On začal vystrájať ako šibnutý, poprehadzoval nábytok, zlomil gauč, búchal do stien, do dverí, do stola. Zobral psíka a povedal, že mu zlomí väz, aby sa z toho poučili. Tak potom prišla jej mama aj s políciou. Od tej doby to už išlo nonstop. Začali samé zákazy, príkazy, neustále podozrievanie z nevery. Museli robiť všetko čo chcel on, inak mali doma peklo. A. zakazoval jesť a učiť sa do školy. Keď jedol, tak to komentoval, že je ako také prasa. Keď sa chcel učiť, tak mu vykrikoval, že načo sa učí, že aj tak bude hlúpy, že bude ako jeho otec pást' kravy. O. A. určovať kedy sa môže najesť a kedy nie. Hovoril, že nech sa na seba pozrie, že je obyčajný spuchliak, že je príživník. Stávalo sa, že nevečeral aj 3, 4 dni za sebou. Začal mu všetko zakazovať, dirigovať ho, za všetko ho šikanoval. Počítal mu koľko minút sa sprchuje, rátať sekundy, kedy príde domov. Obžalovaný ho za ten príchod domov šikanoval. Rozprával jej, aby mu plesla zaucho, aby ho zbila. To neurobila, tak sa nahneval a povedal jej, že ak ho teda neudrie ona, tak ho udrie on. A. sa bál chodiť domov poslednú dobu. Niekedy sa stávalo, že prišiel neskoršie, pretože sa nechcel vrátiť domov. Ale sa vrátil kvôli nej a R.. Maloletý stále hovorí, že by ju s ním nikdy nenechal samú, ani R.. Koľko razy robil obž. taký cirkus, že sa musela stavať medzi nich dvoch, pretože obž. vždy keď robil krik, tak sa za nimi tak rozbehol, tak sa bála, aby ho neudrel. V tých chvíľach sa bál aj A.. Stalo sa, že sa aj pocikal pri tom. Obžalovaný mal. A. vyčítal jeho chorobu. Obžalovaný bol vždy taký, že keď on v živote všetko zvládol, tak každý to môže zvládnuť. A. vykrikoval, keď jedol niečo, že mu napr. dovolila zjesť nejaký keksík alebo čo, tak mu vykrikoval, že si za to môže sám, lebo že aj predtým, že bohvie ako ho krmila, že kvôli tomu ako sa o neho starala, že dieťa dostalo leukémiu. Obžalovaný pritom vedel čím si prešli, lebo sa dali dokopy, keď bol A. pár mesiacov po intenzívnej liečbe. Presviedčal Patka, že si za tú chorobu môže sám. Dával mu vinu za všetko, za ich život, hádky, vyčítal jej, že A. ošetrovala zadok. Bolo to z dôvodu, že po tej intenzívnej liečbe trpel tým, že tá sliznica nefungovala správne. V nemocnici ich naučili ako to ošetrovať. Obžalovaný to veľmi dobre vedel.

Obžalovaný bil aj psíka, ktorého mali v domácnosti – N. C. s menom Megy. Presviedčal ju, že bude poslúchať len vtedy, keď dostane poriadnu bitku. Keď niečo Megy neposlúchala, tak ju bil a potom neskôr si na nej kompenzoval úplne všetko. Obžalovaný psíka strašne dobil aj pred jej synom A.. A. jej potom písal, že sa bojí, že A. bije strašne Megy, že strašne kňučí, všade je krv. Manžel jej potom poslal fotku ubitého psíka a napísal, že Megy bude asi chorá. Raz keď bol tiež v drogovom opojení ju išiel asi o 11-tej večer vyvenčiť a potom ju zbil v kúpeľni, pričom jej zlomil labku. A. nakoniec musela dať utraťiť, pretože ostal zúrivý, lebo ho manžel stále bil a pohryzol mal. Damiána. Keď ochoreli na Covid s mal. A. aj s R., tak nemali doma akékoľvek lieky. Obžalovanému povedala, že nemajú doma lieky, že A. je pozitívny a ona tiež, že potrebujú niečo kúpiť, ale nemali peniaze. Zobrala peniaze od svojej mamy a kúpila všetky lieky, ktoré potrebovali. Obž. bol vtedy celý týždeň nervózny, lebo si zase zháňal drogy a nemohol sa k nim dostať. To bolo v piatok a vtedy aj ona dostala Covid. Od piatku až do nedele ju každý deň dusil za to, že nebola schopná ísť do obchodu kúpiť mu pivo. Vyhrážal sa jej, že ak si ešte raz otvorí hubu a niečo povie, skončí to zle, aj ich manželstvo aj ich život, tak on sa raz vráti, odchyť si jej syna a že ho odjeba, aby to vedela. Takto sa mi vyhrážal od piatku do nedele a musela len sedieť a počúvať ho. A stále len opakoval, že mu pivo nešla kúpiť. Hodil po nej telefón, nech skúsi teraz volať políciu, že čo teraz nevolá. Že ak zavolá, že kým príde polícia, zlomí jej väz, vezme malého R. a ujde, že ani policajti ho nechytia. On na hocijakú hlúposť reagoval podráždene. Raz v noci o polnoci rozbil od nervov dvere na detskej izbe, kde spali deti. O. aj A. a R.. A to len preto, že zas bol hore asi už piaty deň, vôbec nespál, nejedol, tak ho prišla prosiť, aby si išiel ľahnúť, nech si oddýchne, lebo už bol taký dezorientovaný. On sa na to nahneval, aby mu dala pokoj, že si má ísť vypisovať s tými kokotmi. Bol paranoidný, vždy keď jej pípól telefón, tak si myslel, že nejakí chlapi jej vypisujú. Stále ich s niečím budil, stále niečo opravoval,

premiestňoval, s niečím trieskal alebo chodil s tým psíkom aj 10x von. Obžalovaný, keď mal drogy, tak bol úplne iný človek, bol kludný, všetkým pomáhal, pomáhal aj susedom, nenadával, bol vyrovnaný. Odrazu mohli úplne všetko, začal ju volať láska, A. volal A.. Doby, kedy bol dobrý a kedy bol zlý sa ale skracovali a bolo ich už menej. On drogy aj predával z domu, kedy nejaký jeho kamaráti, kumpáni zastavili aj A. a pýtali si od neho pervitín, aby šiel za ockom, že či mu za dvacku predá. Vtedy jej manžel sľúbil, že s tým skončí, pretože sa bála, že tí ľudia vedeli kde bývajú, chodili im vyzváňať na zvonček. Manžel s tým ale neprestal a nazýval ju psychopatkou a sprostou pičou. On tvrdil, že tie drogy berie kvôli nim. Stále sľuboval, že skončí s drogami. Po trestnom oznámení ju kontaktoval a chcel, aby mu s tým pomohla, že sa pôjde dať liečiť, že to čo im spravil a robil posledné dva roky ho strašne mrzelo. On písal jej aj A., prosil o odpustenie, strašne ľutoval, že sa pôjde liečiť. Jeho sestra N. mu našla súkromnú kliniku, že sa tam pôjde liečiť, ale potom nešiel. Na otázku ako vnímal mal. Damián správanie obžalovaného, keď sa v domácnosti kričalo, rozbíjal nábytok a podobne sa vyjadřila, že maloletý plakal, budil sa. Obžalovaný koľko razy vrieskal aj v izbe, hlavne pri tom incidente, keď tú farbu povylieval susedom vonku. Ona vtedy písala i jeho bratovi, ktorého prosila, aby ho ukludnil, že strašne kričí v izbe, kde spí R., no už sa mu potom nedovolal, lebo obžalovaný mu nezdvihol telefón. Obžalovaný v izbe kričal, vrieskal, nadával A., že je hovädo, príživník, že ona je len obyčajná špina. Strašne sa hneval, že polícia si dovolila prísť kvôli psíkovi, že čo si to dovolili a im to dával za vinu. Obžalovaný sa nikdy nezastavil, aj keď videl, že R. sa ho bojí, kričí a plače. On jej a A. dával za vinu, že dieťa plače kvôli nim a nie kvôli tomu, že on robí doma cirkus, že rozbíja nábytok. Keď ho vtedy vykázali policajti, tak prvá reakcia bola taká, že zas sa išiel zabiť. Rozlúčil sa so svojou sestrou, so svojím bratom, jej písal, že sa ide zabiť. Tak ju kontaktoval jeho brat, sestra a oni ako sprostí ho všetci aj s políciou do druhej rána hľadali a pán B. si v klude v nejakej krčme pil a prišlo tam aj k nejakej roztržke.

Všetko vyvrcholilo v tej polovici marca roku 2022, kedy obžalovaný začal hádku kvôli hadičke z pumpy na bicykel. Obžalovaný začal byť hysterický, nadával vulgárne na mal. A. aj na ňu. Povedal A., že ak sa tá hadička nenájde, tak že tentokrát už ho zbije. A. sa zľakol a ušiel z bytu. Začal sa jej vyhrážať, zase rozbíjal poháre, trieskal do stien, do dverí, do stola a kričal na ňu, aby už držala piču, lebo že ak ešte raz niečo povie, tak že ju podreže a keď mu ešte viac prepne, tak si zbehne po benzín a obleje ju. Nakoniec z bytu ušla ku svojej matke a matka zavolala políciu. Obžalovaný bol vykázaný zo spoločného bydliska a ona podala na neho trestné oznámenie. Ten život sa už nedal žiť. Žijete každý deň v strachu. Strašne schudla, mala len 38 kilo. Obž. ju nazýval suchou rašpľou. Dennodenne sa bála, stále pozerala na hodiny, že čo zase bude, keď príde domov. Je pravda, že boli v kontakte telefonickom aj osobnom i v období po tomto vykázaní, hoci bolo vydané aj súdne rozhodnutie o zákaze kontaktovania v civilnom konaní, avšak bolo to z dôvodu, že obžalovaný jej neustále vypisoval, psychicky na ňu tlačil, písal jej, aby si za ním chodila pre peniaze. Tie 3 mesiace kým ho vzali do väzby ju psychicky ničil. Chcel jej nahovárať, že nejaký jeho kamarát I., ktorý pracoval vo Zvolene u nich cez týždeň prespával, že s ňou žije. Alebo, že sa kurví s jej právnym zástupcom a pod.. Taktiež žiadal, aby stiahla trestné oznámenie. Vydieral ju, vyhrážal sa. Telefonovala s jeho obhajcom N. C., že môže zastaviť trestné stíhanie, že sú manželia. Manžel ju prinútil, aby s ním telefonovala. Chcel, aby stiahla trestné oznámenie. Keď sa stretávali, to bolo všetko pod nátlakom. Stretávanie bolo pod psychickým nátlakom z jeho strany. Citovo ju vydieral, hlavne cez syna. Označoval ich, že sú špiny, vrahovia, že ho chcú dostať len do basy. Obžalovaný dobre vie, že to stretávanie bolo všetko pod nátlakom, pretože sa ho bála, pretože mu to aj napísala do SMS-ky, že ju núti chodiť, aj keď vie, že má z neho strašný strach. Pokiaľ robila všetko čo on chcel a nosila mu syna, tak bol dobrý. Keď neurobila to čo chcel, tak ju vulgárne napádal. Napísal, že všetky jej interné fotky rozpošle po sociálnych sieťach, že ich donesie na súd, pošle advokátovi a pod.. Chodila za ním počas toho zákazu hlavne kvôli peniazom, vtedy, keď ju volal. Nechal ju prosiť, žobrať. Ona teda robila čo chcel za tie tri mesiace. Keď nešla, tak jej niekoľkokrát vyvolával a nakoniec, keď prišla, tak veľakrát jej tie peniaze ani nedal a povedal, že najprv musí zarobiť a potom jej dá. V období od toho 15. marca 2022 jej dal nejaké peniaze - v apríli raz 30 a raz 40 euro, čo jej dal pred pani E.. Potom v máji okolo 200 euro, že nakúpil oblečenie a topánky pre malého, lebo videl ako žili, že mal. Damián nemal poriadne oblečenie a zimné topánky nosil ešte v máji. A v júni jej dal 100 euro. Rozhodol sa až potom, že jej dá, keď sa prišiel pozrieť ku nim domov, otvoril chladničku a videl, že tam nič nie je. Vtedy mu to prišlo strašne ľúto, chcel aby mu to všetko odpustili. On aj niekoľkokrát priznal, keď sa stretli a strašne to ľutoval. A hlavne potom to ľutoval, keď umrela jeho mamka. Keď boli na východe, tam to oľutoval, prosil na smrteľnej posteli, aby mu to všetko odpustila čo urobil im aj všetkým. Chcel to napraviť, ale to iba tak na chvíľku. Deň predtým ako ho vzali do väzby, tak zas prišiel ku nim za ňou a prišiel si s ňou vybaviť výživné, čo mu prišlo z toho neodkladného opatrenia, že ako si dovolila a jej kokot právnik ako si mohol dovoliť jemu určovať výživné alebo nejaká sudkyňa. A začal sa jej znova vyhrážať. Tak povedala, aby vypadol, lebo ak nevypadne, tak zavolá políciu. Lenže on zobral R. na ruky, začali sa handrkovať, začal

po nej kričať, malý začal plakať. A povedal jej vtedy, že ak ešte raz mi niečo urobíte, keď ešte raz niečo voči mne urobíte, čo sa týka výživného a nejaká sudkyňa alebo súd, tak vám tu na súde zlomím väz a aj tej H. sprostej – pani E., ktorá voči nemu tiež vypovedala, že poláme jej väz a že odchytí jej brata D. a ďalšieho, že si ich po jednom poodchytáva a poláme im tiež väzy. On strašne kričal, potom odišiel preč a potom sa zase vrátil. Hodil jej tam papier za škôlku na stôl. A keď ho malý znova zbadal, tak strašne začal plakať, kričať. Tak volala pani vyšetrovatelke, že pán B. sa prišiel znova vyhrážať. Takže tá ľútosť čo videla tam nad umierajúcou mamkou, to bola len hra. To nikdy nemyslel úprimne, je mu jedno čo im urobil. Z obžalovaného má strach, navštevuje i naďalej psychiatra. A. tiež navštevuje psychologické centrum v Banskej Štiavnici.

Nakoľko v priebehu konania po zrušení rozsudku súdu prvého stupňa nadriadeným Krajským súdom v Banskej Bystrici nenastala žiadna zmena dôkaznej situácie, okresný súd po vyhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach opätovne rozhodol vo veci odsudzujúcim rozsudkom. Dospel k jednoznačnému záveru, že obžalovaný A. B. sa dopustil skutku tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku a tento právne kvalifikoval ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. a/, písm. d/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zákona. V zmysle ust. § 127 ods. 4 Tr. zákona sa za blízke osoby považujú okrem iných tiež príbuzní v priamom pokolení a manžel, pričom s poukazom na § 127 ods. 5 Tr. zákona sa blízkou osobou na účely trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 rozumie aj osoba, ktorá s páchatelom žije alebo žila v spoločnej domácnosti. V danom prípade boli naplnené i zákonné znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty tohto zločinu, spočívajúce v spôsobiť ťažkej ujmy na zdraví poškodených a v spáchaní činu závažnejším spôsobom konania tzn. po dlhší čas (s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zákona - čo súd uvádzal vyššie. Ťažkou ujmovou na zdraví sa na účely Trestného zákona rozumie len vážna porucha zdravia alebo vážne ochorenie, ktorou je o.i. porucha zdravia trvajúca dlhší čas. Poruchou zdravia trvajúcou dlhší čas sa rozumie porucha, ktorá si objektívne vyžiadala liečenie, prípadne aj pracovnú neschopnosť, v trvaní najmenej štyridsaťdva kalendárnych dní, počas ktorých závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života poškodeného (§ 123 ods. 3, 4 Tr. zákona). Z hľadiska subjektívnej stránky sa jedná o úmyselný trestný čin, ktorý je už v základnej skutkovej podstate zločinom (§ 11 ods. 1 Tr. zák.).

Súd na druhej strane neposúdil trestný čin ako spáchaný na viacerých osobách podľa § 138 písm. j/ Tr. zákona, nakoľko viacerými osobami podľa Trestného zákona sa rozumejú najmenej tri osoby (§ 127 ods. 12 Tr. zákona), avšak podľa výsledkov dokazovania nebolo preukázané, že by sa obžalovaný dopúšťal zločinu týrania aj vo vzťahu ku svojmu mal. synovi R. B., nar. XX.XX.XXXX. Je pravdou, že mal. R. bol prítomný v domácnosti obžalovaného a poškodenej počas agresívneho správania obžalovaného, ktoré sa prejavovalo krikom, búchaním, rozbíjaním vecí, nadávkami, vyhrázaním a pod., no toto jeho konanie bolo zamerané voči poškodenej manželke a jej mal. synovi A.. Nepochybne aj mal. R. bol takýmto konaním obžalovaného do určitej miery negatívne zasiahnutý, nakoľko poškodená či svedkovia popisovali, že pri kriku obžalovaného maloletý plakal a v noci sa budil, bol opakovane vystavený týmto stresovým situáciám. Ako vyplynulo z výpovedí znalkyň L. M. a L. R., mal. dieťa v čase, keď boli tieto konflikty malo asi rok, tak tiež malo veľký strach, v noci plakalo, lebo bol tam krik a dieťa sa kriku bojí. Nie je vylúčené, že aj mal. R. môže mať nejakú neurotickú symptomatiku a pravdepodobne aj má. On je maličký, keď sa dostane do dobrého prostredia, tak to zvykne rýchlo odznieť. Potom ako sa obž. a poškodená rozišli a došlo k upokojeniu situácie, tak aj toto malé dieťa, ktoré v noci plakalo, keď bol krik, keď obž. ničil veci, tak začalo normálne spať. Žiaden zo svedkov však nepotvrdil, že by sa popisované konanie obžalovaného uskutočňovalo zámerne a cielene s úmyslom priamo ubližovať aj mal. R., ktorý bol v čase skutku vo veľmi útlom veku. Súd v zmysle záverov uvedených v odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu vyžiadal správu z diagnostických vyšetrení mal. R. B. v Centre poradenstva a prevencie, so sídlom R. X/X, D. E., ktoré súdu doručilo správu zo dňa 16.4.2024 z psychologického a liečebno-pedagogického vyšetrenia maloletého (č.l. 1775 -1776). Z tejto správy vyplýva, že komplexná diagnostika dieťaťa bola realizovaná kvôli regresu vo vývine, čo sa prejavuje najmä v správaní a vo vývine reči. Podozrenia na pervazívnu vývinovú poruchu a dôvodné podozrenie na syndróm CAN. Vyšetrenie realizované pre upresnenie diagnostických záverov a komplexný pohľad na diagnózu dieťaťa. V anamnéze sa o.i. uvádza, že priebeh tehotenstva bolo rizikový. Matka zažívala počas tehotenstva dlhodobý stres v dôsledku domáceho násillia zo strany partnera. Popôrodná adaptácia v norme. Prekonal bežné detské ochorenia. Do 8. mesiaca vývin v norme. U dieťaťa sa objavili nočné mory a desy. Intenzívny plač u neho pretrvával ešte tri mesiace po odchode otca. Okolo druhého roku nastal u dieťaťa regres v správaní a prežívaní. Jedol samostatne lyžicou, čo sa zmenilo, začal jesť

rukami, je veľmi výberový v jedle. Dokázal sa samostatne obliecť, obuť, teraz potrebuje dopomôcť od dospelého. Má problémy s koordináciou, často padá. Regres nastal i vo vývine reči. Plynulá reč sa aktuálne rozbieha, je malo funkčná. Výrazný regres nastal v správaní. V rannom veku bol mimoriadne plačlivý. Uzatvoril sa do seba. V jeho správaní dominuje agresivita, objavila sa voči učiteľke v MŠ, deťom a raz i voči matke. Výrazné je u neho sebapoškodzujúce správanie. Trvá na svojich stereotypoch. Pokiaľ je narušený jeho stereotyp, veľmi kričí. V závere správy sa uvádza, že u maloletého na základe výsledkov diagnostického vyšetrenia, rozhovoru so zákonným zástupcom a rozborom správ z predchádzajúcich odborných vyšetrení, ktoré poukazujú na nerovnomerný a oneskorený vývin dieťaťa a špecifické črty v jeho správaní, dôvodné podozrenie na syndróm CAN/PAS, nateraz stav uzatvárajú ako rizikový vývin dieťaťa – v diferenciálnej diagnostike podozrenie CAN/PAS. Vyšetrenia maloletého sa uskutočňovali v období od 14.2.2024 do 12.4.2024. Z predmetnej správy je teda zrejmé, že u mal. Damiána nastal regres vo vývine, kvôli čomu prebiehajú pravidelné liečebno-pedagogické stretnutia v CPP. U maloletého okrem podozrenia na CAN syndróm, existuje i podozrenie na poruchu autistického spektra (PAS). Ako súd uvádzal vyššie, z výsledkov dokazovania nevyplývalo, že by sa obžalovaný priamo voči maloletému R. dopúšťal nejakého konkrétneho konania, ktoré by napĺňalo znaky týrania. Uvedené diagnózy sú stále v rovine podozrenia, pričom pokiaľ ide o možné dôvody popisovaných problémov dieťaťa, súdu nebol predložený žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval prípadnú priamu príčinnú súvislosť medzi konaním obžalovaného a vývinovými poruchami u maloletého.

Taktiež súd nemal za preukázané, že konaním obžalovaného boli naplnené i znaky skutkovej podstaty zločinu týrania uvedené v § 208 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Tr. zákona, ktoré majú podľa obžaloby spočívať v nútení k opakovanému vykonávaniu činnosti vyžadujúcej jej neúmernú fyzickú záťaž alebo psychickú záťaž vzhľadom na jej vek alebo zdravotný stav alebo spôsobilej poškodiť jej zdravie; neodôvodnením obmedzovaním v prístupe k majetku, ktorý má právo užívať. Tieto skutočnosti na základe vykonaných dôkazov bez pochybností preukázané neboli. Pokiaľ ide o nútenie poškodenej H. B. I. k vykonávaniu práce počas vyššieho štádia tehotenstva s následkom poškodenia jej zdravia, tu súd poukazuje, že podľa jej výpovede i výpovedí svedkov (R. G., H. O.) táto ešte počas šiesteho až ôsmeho mesiaca tehotenstva vykonávala práce pri upratovaní domu svedkyne G. vo V. H., nakoľko ju mal k tomu obžalovaný nútiť. Poškodená k tomu vypovedala, že v siedmom mesiaci ešte pracovala a keď sa postťažovala, že už nevládze, obžalovaný sa strašne nahneval, že len on nosí domov peniaze. Bližšie ale nezdôvodnila akým spôsobom ju mal obžalovaný nútiť chodiť do práce. Skutočnosť, že jej obž. vykrikoval, že len on nosí domov peniaze a nepriamo ju mal nútiť pracovať, podľa súdu ešte nenaplnia znaky skutkovej podstaty zločinu týrania. Čo sa týka vyjadrenia, že pri pôrode, tehotenstve, ktoré bolo rizikové lekár zistil, že mala z tohoto dôvodu urobené kľúčové žily, pričom pri cisárskom reze takmer vykrvácala, túto skutočnosť poškodená ani obžaloba žiadnym dôkazom nepreukázala. V spise sa nachádza iba stručná lekárska správa L. L. E. zo dňa 25.9.2022 (č.l. 725 spisu), podľa ktorej poškodená počas druhého tehotenstva nemala výraznejšie zdravotné potiaže. Takisto podľa súdu z vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že by obžalovaný poškodených nejakým konaním spôsobil obmedzovať v prístupe k majetku, ktorý mali právo užívať.

Obžalovaný A. B. sa ku spáchaniu činu nepriznal. Výpovede poškodenej H. B. I. označil za klamstvá. Podľa neho došlo medzi nimi len ku štyrom hádkam, čo nie je psychické týranie. Poškodená manželka ani mal. deti z neho nemali strach. Je pravda, že je impulzívnejší, stalo sa, že manželke vulgárne vynadal, ale to urobí každý muž. Tiež napr. udrel rukou do steny, rozbil sklenenú výplň na dverách. Fyzicky poškodeným nijako neublížoval. O rodinu sa riadne staral, stále pracoval. Nie je závislý na drogách, spolupracoval s políciou pri odhaľovaní drogovej trestnej činnosti. Obžalovaný je však zo spáchania činu priamo usvedčovaný predovšetkým výpoveďami svedkyne poškodenej H. B. I., svedkyne H. O., ale tiež priamo či nepriamo i svedkov A. K. staršieho, maloletého A. K., nar. XX.XX.XXXX, M. I., H. E., L. N. L., D. R. G., Q. B.; závermi znaleckého dokazovania znalcov z odvetvia psychiatrie, odboru psychológie, ako i ďalšími vykonanými dôkazmi.

Poškodená H. B. I. pred súdom vypovedala k jednotlivým okolnostiam žalovaného činu, pričom jej výpoveď súd vyhodnotil ako vierohodnú, nakoľko je podporovaná i ďalšími priamymi aj nepriamymi dôkazmi. Vo svojej výpovedi poškodená podrobne popísala všetky okolnosti uvedené v skutkovej vete rozsudku, ktoré sú podstatné vo vzťahu k právnej kvalifikácii skutku a napĺňajú vo svojom súhrne zákonné znaky zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby. V prejednávanej veci ide predovšetkým o psychické týranie tzn. konanie obžalovaného, ktoré bolo spôsobilé zanechať závažné následky na duševnom zdraví poškodených, ktoré v tomto prípade aj reálne zanechalo. Zo záverov znaleckého dokazovania – písomných znaleckých posudkov o vyšetrení duševného stavu a psychologických

vyšetreniach pošk. H. B. I. a mal. A. K., ktoré boli realizované znalkyňou z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatria L. O. M. pod č. 70/2022, 71/2022 a znalkyňou z odboru psychológie L. K. R. pod č. 36/2022, 38/2022, ako i výpovedí znalkyň pred súdom okrem iného vyplynulo, že u poškodenej H. B. I. bola diagnostikovaná posttraumatická stresová porucha, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s predmetným skutkom. Znalkyňa nezistila, že by poškodená trpela posttraumatickou stresovou poruchou v období pred predmetným skutkom. Konanie obvineného v čase skutku ovplyvnilo vznik posttraumatickej stresovej poruchy u poškodenej, a to vo významnej miere. U poškodenej boli preukázané symptómy tzv. syndrómu týranej osoby. Posttraumatická stresová porucha vznikla u poškodenej ako dôsledok dlhodobejšej vlekkej psychotraumy súvisiacej so správaním sa obvineného voči nej a jej mal. synovi, ktoré malo charakter domáceho násillia. Predpokladaná doba liečby je minimálne 3 až 6 mesiacov. Posttraumatickú stresovú poruchu možno bez pochybností považovať za ťažkú ujmu na zdraví. Vyšetrovaný skutok zanechal na ďalšom psychickom vývine poškodenej závažné následky. Poškodená sa lieči u psychiatra od júla 2022 v súvislosti s vyšetrovaným skutkom. Na hlavnom pojednávaní ďalej znalkyňa L. M. vypovedala, že u poškodenej ide o astenickú osobnosť s črtami nezrelosti, ktorá sa ľahšie stáva obeťou násillia. Posttraumatická stresová porucha (PTSP) určite ako diagnóza nemôže z hľadiska diagnostických kritérií zasahovať do obdobia detstva, nakoľko je tam anamnéza pol roka až jeden rok dozadu. Určite tieto diagnostické kritériá nesiahajú roky dozadu. K argumentácii obhajoby o možných následkoch u poškodenej na jej duševnom zdraví, ktoré majú mať pôvod v jej predchádzajúcom vzťahu súd poznamenáva, že manželstvo poškodenej a A. K. staršieho bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 24P/49/2017 zo dňa 14.12.2017. Tvrdenie o rozvoji posttraumatickej stresovej poruchy u poškodenej kvôli spolužitiu s bývalým manželom je teda absurdné a navyše nevysvetľuje ani psychické problémy, ktoré nastali u mal. poškodeného A. K., keďže bolo preukázané, že maloletý sa so svojim biologickým otcom pravidelne stretáva a má s ním vytvorený dobrý vzťah. PTSP sa môže vyvinúť aj na základe jedného stresového zážitku nepríjemného, zlého. Nemusi teda záležať od dĺžky trvania toho stresového faktora. PTSP má väčšinou dobrú prognózu. Obvykle odznieva zhruba do pol roka, jedného roka a maximálne do dvoch rokov. Ak sú potom nejaké rezidua tej PTSP, tak sa môžu klasifikovať ako depresívna porucha, úzkostné stavy. Syndróm týranej osoby nie je tmedicínska diagnóza. Sú uvádzané rôzne príznaky syndrómu týranej osoby. Čo popisuje je tzv. Štokholmský syndróm. Obeťou sú väčšinou ženy, ktoré bývajú aj štruktúrou osobnosti predisponované k tomu, že sa stávajú ľahko obeťou násillia. Sú to ženy nezrelé, ktoré majú problém sa brániť, ktoré majú tendenciu stiahnuť sa pred rôznymi útokmi tohto trýzniteľa a po čase začínajú vlastne hľadať chybu v sebe, že oni sú príčinou toho, že ten dotýčný sa správa takýmto spôsobom, že ich napáda, či už slovne alebo i fyzicky, že napriek tomu, že sa aj odhodlajú od neho odísť, po krátkom čase sa k nemu vracajú na základe rôzneho väčšinou manipulatívneho správania toho trýzniteľa. Na otázky či je možné aby sa týraná osoba chovala tak, že obžalovaného mala vyhľadávať, chodila za ním za účelom finančnej pomoci, stretávali sa a pod. sa vyjadřila, že týrané osoby sa častokrát takto správajú, že sa vracajú k tomu trýzniteľovi. To je jeden z príznakov týrania. Možno bola v situácii, že nevedela určité veci riešiť inak. To vôbec nevylučuje, že bola týraná. Poškodená spomínala, že bola tiež nejakým spôsobom manipulovaná, že sa jej vyhrážal, že sa vyhrážal, že niečo urobí synovi. To mohlo súvisieť s tým, že bola pod tlakom alebo, že sa ho bála. Ona je ľahko ovplyvniteľná, takže môže to súvisieť aj s jej štruktúrou osobnosti. Poškodená i pri vyšetrení mala tendenciu stále ochraňovať, obviňovať seba za to, že on je vo väzbe, že mu málo pomohla. Hovorila, že to nemala urobiť, plakala pri tom. Zároveň vyjadřovala strach, že čo sa stane keď ho prepustia z väzby, že jej nejakým spôsobom ublíži. To sú také ambivalentné, rozporuplné veci, ktoré súvisia s tým, že pociťuje strach, že je bezradná, má obavy z budúcnosti.

Vo vzťahu k psychologickému profilu poškodenej znalkyňa L. K. R. vypovedala, že osobnosť poškodenej je menej zrelá, emočne labilná. Zvýraznené je úzkostné prežívanie, obavy z okolia, je zvýšene ovplyvniteľná a manipulovateľná zo strany okolia. Poškodená hovorila, že keď tam boli medzi nimi konfliktné situácie závažného charakteru, tak ona bola väčšinou ticho, lebo bála sa ten konflikt ešte zostrovať. Bola ako keby stuhnutá, nekomunikovala, mala obrovský strach. Aj v tej situácii čo sa udiala toho 15.3.2022, že ona aj s maličkým dieťaťom na rukách už čakala, že ju udrie a on sa vtedy skontroloval a udrel do dverí a rozbil dvere, radšej ako by jej ublížil. Ona sa nijako nebránila, bola úplne stuhnutá, nerobila nič. Až potom, keď videla, že vlastne už jej ide o život a život jej dieťaťa, tak pokiaľ obžalovaný bol na balkóne fajčiť, tak z toho domu ušla. Snažila sa do poslednej chvíle správať tak, aby neboli problémy, aby ho neprovokovala, ale keď už videla, že ide o život jej a dieťaťa, tak reagovala útekem. Sú tam popisované, že mali hádky medzi sebou, ale keď ona už s vysokou pravdepodobnosťou cítila, že je veľmi rozčúlený alebo, že by sa nekontroloval, tak ostala úplne ticho, nehádala sa, neprovokovala ho. Aj z toho by sa dalo usúdiť, že obžalovaný ju vlastne nikdy fyzicky nenapadol, pretože ona ostala ticho a tým ho teda čo najmenej provokovala. Keby sa vtedy hádala

a do neho nejak išla, tak by to mohlo skončiť aj fyzickou agresiou z jeho strany. Ublížoval jej verbálne, nadával. Na otázku prečo si myslí, že sa s obžalovaným stretávala aj v čase keď mali zákaz stýkania odpovedala, že sa tam jedná o zvýšenú závislosť z jej strany na obžalovanom. Je veľmi ovplyvniteľná, manipulovateľná, nedokázala mu povedať nie. Určitú úlohu zohralo aj to, že obžalovaný jej dával peniaze. Ona v tom období nemala z čoho žiť. Ale hlavná bola tá jej osobnostná črta, zvýšená závislosť, ovplyvniteľnosť zo strany okolia. U nej sa jedná o osobnosť menej zrelú, zvýšene závislú, ovplyvniteľnú. Nedokáže urobiť alebo povedať to čo by skutočne chcela, ale stále sa prispôsobuje tomu partnerovi. Ona ho aj mala rada v tých počiatočných štádiách. Určite bola do neho aj zaľúbená. To sú vlastne tie známky týranej osoby, že ho neustále ospravedlňovala, snažila sa mu pomáhať. Poškodená o tom nikomu nerozprávala, nezdôverovala sa ani svojej rodine a mame.

Súd mal ďalej preukázané, že pošk. H. B. I. je od 13.7.2022 liečená v psychiatrickej ambulancii L. Y. U., I., V., D. E.. Aj podľa aktuálnej správy vyžiadanej súdom (č.l. 1465 spisu) jej psychiatrická liečba pokračuje, pričom sa u nej jedná o diagnózy F 43.1 posttraumatická stresová porucha, F 43.2 adaptačná porucha – depresívny syndróm a F 62.0 trvalá zmena osobnosti po katastrofickom zážitku. K vyjadreniam obžalovaného ohľadne skutočností, že u poškodenej došlo k preneseniu posttraumatického syndrómu a psychických problémov z minulosti, z jej detstva a tieto sú následkom i jej súčasných psychických problémov, keďže sama bola týraná zo strany jej otca, ktorý bol alkoholik, násilník a dopustil sa i vraždy svojej partnerky súd konštatuje, že takéto tvrdenia sú celkom zjavne nedôvodné. Čo sa týka otca poškodenej N. I., nar. XX.XX.XXXX, tak je pravdou, že sa jednalo o osobu opakovane odsúdenú za trestnú činnosť, a to vrátane trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1, 3 Tr. zákona č. 140/1961 Zb., s následkom smrti jeho vtedajšej družky S. E., k čomu došlo ešte v roku 1994, kedy bol odsúdený rozsudkom OS Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/5/1995 zo dňa 27.2.1995, na trest odňatia slobody vo výmere 7 a pol roka. Manželstvo rodičov poškodenej N. I. a H. I. bolo rozvedené rozsudkom OS Žiar nad Hronom sp. zn. 9C 990/1993 zo dňa 30.11.1993, kedy boli ich mal. deti, vrátane H. I. zverené do výchovy matky. V rozsudku sa okrem iného konštatuje, že v čase rozvodu už rodičia poškodenej nežili v spoločnej domácnosti 6 rokov (č.l. 1459-1461 spisu). Z uvedeného je zrejmé, že poškodená žila s otcom v spoločnej domácnosti do veku okolo sedem rokov. Ako súd uviedol vyššie, u poškodenej došlo k rozvoju posttraumatickej stresovej poruchy, ktorá má svoje diagnostické kritériá a jedná sa o stav po prežití určitých otrasných, šokujúcich zážitkov, udalostí ohrozujúcich život osoby a podobne, kedy sa i znalkyňa vyjadrila, že v danom prípade je anamnéza pol roka až rok dozadu. V žiadnom prípade teda PTSP u poškodenej nemohla vzniknúť v príčinnej súvislosti s konaním jej otca či bývalého manžela v dávnej minulosti. Obdobne ani v tomto prípade už obhajoba nevysvetľuje z akých príčin potom došlo ku psychotraumatizácii mal. A. K., ktorý v čase spolužitia jeho matky – pošk. H. B. I. s jej rodičmi nebol ani na svete. Pokiaľ obžalovaný ďalej argumentoval, že u poškodenej sa nemohlo jednať o tzv. Štokholmský syndróm, táto skutočnosť je z hľadiska právnej kvalifikácie irelevantná, keďže táto okolnosť nie je súčasťou popisu samotného skutku, ani súčasťou kvalifikovanej skutkovej podstaty žalovaného zločinu. Následkom na zdraví poškodenej H. B. I., ktorý je relevantný z hľadiska právnej kvalifikácie je uvádzaná posttraumatická stresová porucha ako ťažká ujma na zdraví.

Ohľadne vyšetrenia mal. poškodeného A. K. znalci zistili emočnú a behaviorálnu poruchu, ktorá je dôsledkom vlekkej psychotraumy v príčinnej súvislosti s vyšetrovaným skutkom. Konanie obvineného v čase skutku ovplyvnilo vznik zistenej neurotickej emočne behaviorálnej poruchy u maloletého, a to vo významnej miere. U maloletého z príznakov CAN syndrómu (syndróm týraného, zneužívaného a zanedbávaného dieťaťa) znalkyňa konštatuje tzv. psychické týranie aktívnej povahy - opakované a dlhodobejšie trvajúce nadávky, ponižovanie, vyhrážanie sa, vyvolávanie stresu, verbálna agresia, kontrola stravy, kontrola času pri zabezpečovaní osobnej hygieny, bránenie v pokojnom spánku, odmietanie zabezpečenia zdravia, školských potrieb, vystavovanie maloletého týraniu zvierat, ktorého dôsledkom je zistený neurotický vývoj u maloletého. U maloletého znalkyňa konštatuje emočne behaviorálnu poruchu s úzkostné depresívnou symptomatikou, somatoformnými príznakmi, zhoršenou sociálnou adaptáciou. Vzhľadom k tomu, že ide o dieťa v prepubescentnom veku ide o poruchu, ktorá patrí do skupiny detských emočných porúch F43 - porucha emotivity v detskom veku. Znalkyňa u maloletého nezistila duševnú poruchu, ktorej vznik nemá pôvod v psychotraumatizácii. U maloletého je zistená emočne behaviorálna porucha liečbou ovplyvniteľná, podmienkou je však eliminácia dôvodov, ktoré k nej viedli, teda zabránenie kontaktu obvineného s maloletým, jeho matkou i jeho bratom. Znalkyňa doporučuje u maloletého zahájenie psychoterapeutickej intervencie, na ktorú je už aj objednaný, pričom predpokladá dobu liečenia minimálne 3 mesiace. U maloletého došlo v priamej príčinnej súvislosti s vyšetrovaným skutkom k rozvoju vlekkej psychotraumy s následným neurotickým vývojom a narušením predovšetkým emočnej a behaviorálnej sféry, ktorú možno považovať za ťažkú ujmu na zdraví.

Osobnosť maloletého je vo vývoji, ktorý bol ovplyvnený opakovanými psychotraumami v ich rodinnom prostredí, predovšetkým agresívnym, nepredvídateľným správaním obvineného, ktoré viedlo u neho k rozvoju neurotickej symptomatiky. Vyznačené je úzkostné depresívne prežívanie, pocity viny, neistota, psychosomatické ťažkosti. Zistená neurotická porucha je dôsledkom dlhodobej psychotraumy súvisiacej s okolnosťami skutku, najmä agresívnym správaním obvineného. Pred súdom ďalej uviedla, že u mal. A. tento neurotický vývoj súvisel práve s prostredím v ktorom vyrastal, v konfliktnom prostredí a odrazilo sa to aj na jeho správaní, na jeho prežívaní. Hlavne tam išlo o úzkosť, obavy, anticipačnú úzkosť, čiže on mal obavy vracat' sa do toho prostredia, že čo sa bude diať. Keď bol v tom prostredí, že kedy dôjde k nejakému konfliktu. Obával sa nejak voľne fungovať v prostredí domácnosti, keď tam bol obžalovaný, kvôli tomu, či mu to nebude vadiť. Obával sa prejavovať napr. svoje emócie, nejedol pred ním, lebo sa obával čo mu bude hovoriť. Mal problém dodržiavať nejaké hygienické návyky, pretože bol sledovaný. Zároveň znášal aj stres z toho, že sa obával o mamu, ktorá bola takisto vystavovaná týmto situáciami. Takže on aj keď mal možnosť ísť trebárs bývať ku svojmu biologickému otcovi, neurobil to kvôli tomu, že nechcel mamu nechať s obžalovaným samu. Rovnako sa obával o toho mal. brata. To dieťa bolo takisto vystavované týmto stresom, týmto situáciami.

Znalkyňa z odboru psychológie ďalej uviedla, že mal. A. pôsobil pri vyšetrení veľmi tichý, odpovedal veľmi stručne, bol utiahnutý, úzkostný. Pôsobil smutným dojmom. Minimálne komunikoval. Bolo mu nepríjemné odpovedať na otázky ohľadne manželstva jeho matky s obžalovaným. V tej domácnosti sa určite necítil dobre. Uvažoval o tom, že pôjde bývať ku svojmu biologickému otcovi, ale vysvetľoval to tým, prečo neodišiel, že nechcel nechať mamu bývať samu v tých zlých podmienkach. A nikomu sa nesťažoval, nezdôveril. Nesťažoval sa ani starým rodičom, ani svojmu otcovi. V škole mal vtedy problémy, začal sa horšie správať, býval agresívnejší k spolužiakom, začal sa vulgárnejšie vyjadrovať, čo predtým u neho nebolo bežné. Konfliktné rodinné prostredie malo vplyv aj na jeho správanie v škole. S vysokou pravdepodobnosťou je vierohodnosť maloletého zachovaná. Pre neho to bola veľmi nepríjemná situácia. Rovnako mal veľký strach z obžalovaného. K mame mal vytvorený vrúcny pozitívny citový vzťah a vlastne nechcel ju nechať v tom prostredí samu. Nezdôveril sa ani svojmu otcovi, lebo si myslel, že otec by ho rovno nechal u neho doma a mama by ostala sama. Mal. A. sa vyjadril, že zo začiatku mal obžalovaného rád, že ten prvý rok sa mu venoval, že všetci dobre vychádzali. Ale potom ten vzťah medzi matkou a otcom sa zhoršoval a v súčasnosti si nevie predstaviť a nechce žiť s obžalovaným v spoločnej domácnosti.

V prípravnom konaní bol tiež vypracovaný znalecký posudok o vyšetrení duševného stavu obvineného znalkyňou z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatria L. R. Q. č. 2/2022 a znalkyňou z odboru psychológie L. K. R. pod č. 37/2022, z ktorých záverov vyplynulo, že u obvineného nebola diagnostikovaná duševná porucha ani choroba v užšom zmysle slova, t. j. psychóza, ani iná duševná porucha, ktorá by vo významnej miere narušila integritu jeho psychických funkcií. Obvinený v čase skutku mohol rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť aj svoje konanie ovládať. Bolo však u neho zistené škodlivé užívanie (abúzus) alkoholu bez znakov závislosti a závislosť od metamfetamínu (pervitínu). Dlhodobé užívanie pervitínu odbrzdilo u obvineného agresívne prejavy v správaní, ktoré boli zamerané voči najbližšej rodine - manželke a staršiemu synovi. Závislosť od pervitínu sa klinicky prejavuje prítomnosťou abstinenčných príznakov psychostimulanciového typu (nepokoj, zmeny nálad, podráždenosť, agresivita), narastajúcimi sociálnymi a ekonomickými dôsledkami (častá zmena zamestnania pre stupňujúce sa konflikty, opakované konflikty v partnerských vzťahoch, páchanie trestných deliktov...). Vplyvom užívania metamfetamínu sa tiež u obvineného zvýraznili premorbídne osobnostné črty ako impulzivita, agresivita, emočná labilita. Znalkyňa tiež navrhla absolvovanie ochranej protitoxikomanickej liečby ústavnou formou. Skúsenosti s pervitínom u obvineného siahajú do minulosti v roku 2010. Potom popisoval obdobia abstinencie. V čase akútnej intoxikácie poškodená popisovala, že vtedy bol veľmi dobrý, mal veľmi dobrú náladu. On sám tvrdil, že tá motivácia bola, aby viacej dokázal pracovať. Čiže zmeny nálad sa viazali hlavne na obdobie, kedy návykovú látku nemal a boli spôsobené cravingom. Osobnosť obvineného je abnormne štruktúrovaná so zvýraznenými rysmi disociality, paranoidity a zníženým rešpektovaním spoločenských noriem. Emotivita je labilná, egocentrická, nevyvážená, zvýšené intrapsychické napätie, ťažšie sa vyrovnáva so záťažovými situáciami, frustračná tolerancia obvineného je oslabená. Prítomný je sklon k násilnému správaniu. Agresivita je u neho ľahko aktivovateľná osobnostná črta, ako verbálna, tak aj brachiálna. Motivácia činu nie je patologická, vychádza z jeho abnormne štruktúrovanej osobnosti. Požitý alkohol mohol mať na jeho správanie odbrzdžujúci účinok. U obvineného boli zistené sklony k riešeniu psychicky záťažových situácií fyzickým, resp. slovným násilím. Jeho frustračná tolerancia je nízka, aj na nezávažné podnety reagoval neprimerane agresívne. Motivácia konania obžalovaného nie je patologická. Vychádza

práve z jeho osobnosti, emočne labilnej, impulzívnej. Určitú úlohu pri páchaní trestnej činnosti mohli zohrať i návykové látky, ktoré pôsobili odbrzdujúco na správanie obžalovaného. Boli zistené sklony k prezentovaniu sa v lepšom svetle, skresľovanie reality. Na otázku pokiaľ uviedla, že prognóza obžalovaného vo vzťahu k protiprávnemu konaniu je neistá sa vyjadrila, že je menej priaznivá, pretože to vychádza z jeho štruktúry osobnosti, závislosti na návykových látkach, zo zvýšenej agresivity. Takisto bude závisieť od realizácie protitoxikomanickej liečby, ktorú navrhuje znalkyňa z odvetvia psychiatrie. Tiež záleží od toho, že nemá stabilné bývanie, stabilnú prácu, nedostatočne sa stará o svoje deti, neplatí výživné. Na otázku či je obžalovaný manipulatívny človek alebo taký, ktorý chce mať veci pod kontrolou, odpovedala, že určite. Prejavujú sa tam znaky dominancie, snaží sa mať veci pod kontrolou. Je tam viditeľné, že ostatní ako poškodená sa mu vo veľkej miere prispôbovali. Prispôbovala sa mu viac menej zo strachu.

Svedkyňa H. O., matka poškodenej vypovedala, že dcéra sa zoznámila s obž. cez Facebook. Potom ho prišla predstaviť. On odišiel do Nemecka do roboty a asi o tri týždne sa vrátil k nej. Potom si odišiel na východ pre veci a nasťahoval sa ku nej. Neskôr si našiel robotu v Banskej Štiavnici. Dcéra otehotnela a išla na prerušenie tehotenstva s tým, že jej povedala, že ju donútil. Dcéra vedela, že ona bola zásadne proti tomu, ale aj tak sa vydala za neho. Bola proti sobášu, nakoľko keď obž. prišiel, tak už prišiel s klamstvami. Zatajil tretie dieťa aj druhú priateľku. Priznal iba svoje dve deti z prvého manželstva. Vnímala, že sa to začalo kaziť už potom ako sa im narodil syn. Všímal si, že dcéra čím ďalej tým horšie vyzerá, bola schudnutá, veľmi zakríknutá. Potom prišlo to prvé volanie polície, keď prišiel A. ku nej, aby zavolała políciu, že sa bojí, že ublíži mame. To bolo pred dvomi rokmi. Vtedy tam ona prišla s políciou aj s A.. Obžalovaný tam nadával, robil šábes v byte, skákal aj do nej, do polície, bol vyzlečený v slipoch. Bolo vidno, že buď je pod vplyvom alkoholu, drog alebo má absták. Aj mu tam vykričala, že či má zase absták. To už vedeli, že užíva drogy. To jej povedala dcéra. A to sa nedalo zakryť, bolo to na ňom vidno, že bol maximálne nervózny a dcére, že sa priznal, že to potrebuje. Potom to takto pokračovalo, krik, hádky, obviňovanie, vykrikovanie na balkóne, že všetkým fajčí, len jemu nie. A to správanie k A. bolo neadekvátne. Aj k svojmu synovi, že on spí a obž. rozbíja dvere, rozkopáva linku, sporák, gauč a potom útočí na A., že to je on na vine. Minulý rok v marci dcéra prišla dolu uplakaná s malým na rukách, že sa jej podarilo ujsť, lebo keby neušla, že jej povedal na rovinu, že buď ju podreže alebo zaškrťí. Tak jej povedala, že dost, koniec a zavolała na políciu. Polícia prišla a dcéra bola podať trestné oznámenie. Aj potom, keď mal zákaz priblíženia, tak ju bombardoval, písal SMS-ky, aby si prišla po peniaze. Nejaké peniaze jej dal, aj od nejakej Jarky poslal, ale väčšinou to skončilo tak, že išla a nedostala nič. A on bol hrdý, že ona jeho prenasleduje. A že dcéra s ním chodila spať, keď už mal zákaz styku, to je veľkánske klamstvo. Na otázku ako sa obž. správal k jej vnukovi odpovedala, že ako k odpadu. Keď prišiel domov zo školy neskoršie, tak obž. nútil dcéru, aby ho zbila. Ona to neurobila a preto mali potom konflikty. Patrikov otec platil výživné 180 euro. Do Bystrice chodili s ním na kontroly starí rodičia, za vlastné peniaze. Keď bolo treba, kúpili mu všetko čo mu na očiach videli, hlavne starká. Aj oblečenie mu starí rodičia kupovali. Dcéra mu kupovať nesmela. Keď mu raz kúpila topánky za 25 euro, tak to vraj bolo strašné ako obž. vyčíňal. Dohodli sa potom s otcom A., že také veci mu budú kupovať starí rodičia. Na otázku aký mala ona vzťah k obžalovanému uviedla, že nemôže povedať, že by sa ku nej správal nejak chrapúnsky a pod.. Prišiel ku nej aj pomôcť, keď prekladali pec, i keď to nebolo zadarmo. Potom sa to však začalo až príliš kaziť, tak potom už vzťah nebol žiadny. Keď prišla k malému, tak on bol buď odídený na 4 dni a nevedela ani dcéra kde je a potom sa vrátil. Alebo prišla k malému, keď dcéra potrebovala ísť napr. k doktorke alebo do obchodu. S obžalovaným sa potom ani veľmi nestretávala. Obžalovaný bol dominantný, veľmi dcéru ovládal. Ona mu vo všetkom ustúpila. Nadával jej, že je kurva, že chodí na Komorák chlapom kkt... fajčiť. A to vyblakoval aj vonku. Najesť sa nesmela, bola totálne vyschnutá, vlasy jej začali vypadávať, chodila ako anorektička. Menej komunikovala. Stalo sa, že jej písala, či jej požičia peniaze, lebo že obž. si objednal niečo do auta, musí ísť do Žiaru a to čo jej dal si aj polovicu zobral. Tak jej požičali. A. bol tiež taký zakríknutý. Raz jej povedal, či by zavolała jeho otcovi, že on tam už nechce byť. Povedal, že Paľko je zlý. Vie, že keď ležali doma s covidom asi minulý rok, tak obž. nadal A. do darebákov aj dcére, že sa len vyvaľujú a on nemal pivo a cigarety, že či sú taký darebný, že mu nevládali ísť pivo kúpiť do Jednoty. Voči A. sa vyjadroval, že je buzerant, že si chodí do kúpeľní „drngat“, že je ako jeho otec, že žere ako prasa. Na otázku ako to vnímal mal. Damián uviedla, že ako dieťa išiel za ním, tešil sa, kým nebol zase nejaký rozruch. Potom už len plakal. Báł sa aj on, keď sa tam len kričalo, vrieskalo, v noci to trieskanie, rozbíjanie. Nespál celé noci, nariekal. Obž. sa správal zle aj ku psovi. Dostával bitku, vybíjal si zlosť na ňom. Dobil psíka aj keď bola dcéra v pôrodnici. Paľko to všetko žaloval, ako sa vtedy strašne báł, že vyčíňal ako nenormálny. A. sa jej tiež zdôveroval, že Paľko kričí po mame, po ňom kričí, že či je dobre alebo zle, že vkuse kričí. Že nebije ich, ale robí na nich krik.

Mama potom plače a on plače s ňou. Keď bol A. chorý, tak mu nesmela ísť lieky kúpiť. Na otázku či mal A. z obžalovaného strach odpovedala, že mal strach. On sa jej sám priznal, že sa pocikal, že sa bál. Vtedy prišiel povedať, že on radšej ide preč, aby zavolala otcovi. Ona to zavolala dcére a tá povedala, že radšej nie, že to bude ešte horšie, keď A. odíde. Aj v škole triedna učiteľka dcére povedala, že nech sa niečo robí, že ona A. nespoznáva aký bol predtým a ako sa strašne zmenil. On sa za to pocikávanie veľmi hanbil. On sa napr. pocikal pri takej príležitosti, keď naňho vrieskal, keď vrieskal aj na dcéru tak ako tam sedel, tak sa pocikal. A. to nepovedal otcovi, lebo sa bál toho, že ho zoberú od mamy. Vrazil, že keby radšej jeho udrel, že on by zniesol od neho aj to zaucho, len aby mame neublížoval a aby neplakal R.. Vie, že A. chodí na onkologické kontroly. Teraz je interval 2-3 mesiace, podľa toho aké sú výsledky. A. otec s ním chodil na kontroly. Keď ešte dcéra nebola s obžalovaným, A. otec prišiel pre neho so starkou, aj si A. zobrali. Potom ako sa dcéra zoznámila s obžalovaným, tak otec nechodil, ale starký si chodil pre malého. Vie, že nájomné za byt platila dcéra, nie obžalovaný. Bolo to 200 euro. Ona mala aj rodičovský príspevok a predtým aj príspevok na A., do jeho siedmeho roku veku. Dcéra aj pracovala, riadila domy, keď bola už asi v 8. mesiaci tehotenstva. Keď sa zoznámila s obžalovaným už vtedy chodila, ale potom prestala, lebo on povedal, že nebude darebným p..čiam robiť slúžku. A keď bola tehotná, tak musela ísť, lebo jej vykrikoval, že on doma na p..či nesedí. Dcéra musela ísť, lebo chýbali peniaze. Výživné na A. bolo 180 euro, tak peniaze sa museli doložiť a zaplatiť nájom. Patrikov otec výživné platil aj platí. Musela ísť tehotná, hoci obž. vedel ako jej tehotenstvo prebieha, že mala preeklampsiu aj pri prvom tehotenstve, mala vysoký tlak a celá opuchla. Vie, že nejaké peniaze obžalovaný dcére dával, že jej najprv poslal po tej N., asi L.. A potom ona išla aj za ním. Ukazovala jej SMS-ku a sa jej pýtala čo má spraviť, lebo napísal, aby prišla, že jej dá peniaze. Tak jej hovorila, že by to nemala robiť, nech jej pošle po Jarke. Ale, že on jej to nemá po kom poslať. Koľko to bolo peňazí nevie. Vie, že raz aj nejaké veci kúpil malému. Dcéra dobrovoľne za ním nebehala. Aj vtedy, keď ju vytiahol na M., aj jeho brata poslal za ňou. A raz, keď bola dcéra u nej, tak ju vyvolal, aby prišla hore na kopček, že tam ju bude čakať, pre peniaze. Za chvíľu bola naspäť a povedal jej, že teraz nemá, a že jej dá potom inokedy.

Svedkyňa M. I. vypovedala, že je sestra poškodenej. Vedomosť o spolužití obžalovaného a poškodenej má jednak od sestry ako aj od chlapca A., ktorý ku nej chodil pravidelne na prázdniny. Najdlhšie býval cez letné prázdniny, to boli 3, 4 týždne. Bol už aj na Vianoce u nich, to bolo po Štedrom dni. Jarné prázdniny zvykol byť aj týždeň alebo keď bol len predĺžený víkend, tak bol. Začala si všímať, že niečo nie je v poriadku. Bol taký utiahnutý, nerozprával sa, takto ho nikdy nepoznala, však vždy bol veselá povaha. Tak sa ho začala vypytovať, nech jej povie, lebo má k nemu blízky vzťah. Tak sa potom rozhovoril. Rozprával, že mu bolo nadávané do úchylákov, buzerantov, spuchliakov. Nemohol jedávať, chodil spať bez večere. Obžalovaný mu nedovolil najesť, vykrikoval mu aký je spuchnutý, že robí len hanbu, že chodí na futbal. Keď sa išiel kúpať, chodil mu búchať do kúpeľne, že či tam, vyjadri sa slušne, onanuje, že je úchylný, keď sleduje svojho brata. Toto vie aj od sestry – poškodenej, ale hlavne od chlapca, ktorý jej to povedal. Napr. keď sa išiel u nich kúpať, bol vystresovaný, mal normálne strach, či mu tam niekto nejde. Zamkýnal sa v kúpeľni, pýtal sa či sa môže najesť, čo predtým nikdy nerobil. A. chodieval ku nej na prázdniny aj predtým ako sa sestra zoznámila s obžalovaným. Môže teda porovnať ako sa správal predtým a je to podstatný rozdiel. Predtým bol na poriadku. Potom zostal outsider, aj v škole mal zlé výsledky, keď mu bolo do sprostých nadávané z obžalovaného strany. Aj to čo mu jeho vlastný otec nakúpil, obžalovaný mu to nedovolil jesť. Mal to zakázané. Prečo mu to zakazoval nevie. A spánok aký, keď tam bol väčšinou treskot, buhot, veď to tam aj susedia počuli. Tam bolo aj to malé dieťaťko, nie len A.. Potom ráno vstával do školy unavený, nevyspatý, susedia počuli a písali sestru, či netreba policajtov zavolať, lebo tam sa rozbíja nábytok. Keď mal ísť domov od nej, proste nechcel ísť domov, bolo na ňom vidieť napätie. Aj povedal, že on by aj ostal u nej bývať, ale že čo bude s mamou. Na otázku koľko si všímala takéto správanie u Patrika, ako popisuje, kedy to začalo, odpovedala, že v 2021-om to bolo, keď začali prvé problémy, od Vianoc. Potom aj prišiel, bol na Vianoce u nich. Na otázku či sa maloletý vyjadroval aj k nejakým výchovným metódam uviedla, že aby z neho vychoval tvrdého chlapa, musí ísť na neho takto, že mu bude nadávať, ponižovať a potom bude z neho tvrdý chlap. On na to nebol zvyknutý, aby ho niekto takto tvrdo vychovával. Aj v škole sa mu pohoršilo, začal byť vulgárny. A. prekonal ťažkú chorobu - leukémiu a je sledovaný, chodí na kontroly do Bystrice. Obž. A. len komandoval. Keď aj chlapec prišiel neskoro, dajme tomu 5, 10, 15 minút, tak do sestry rýpal a nútil ju, aby ho bila, vlastného syna. Ona to nikdy nespravila, vzoprela sa mu. Čo sa týka obžalovaného, ona s ním nejaký vzťah nemala, nebavili sa. Raz boli u nich ešte keď boli dobre, to bol asi rok 2020 a potom ešte asi dva, trikrát bol on u nej, keď dovezli chlapca a išiel. U nej väčšinou keď prišli, že doniesli A. a potom išli domov. On na ňu nepôsobil dobre, chodil nervóznym, je nevyspytateľný. Na otázku či chodila na návštevu k sestru uviedla, že áno, keď obžalovaný tam už nebol. Obž. robil zase scény, tak tam

porozbíjal, či to boli dvere, skrinky z linky tam strhával, gauč rozlomený. To bolo v máji 2021. To vtedy bolo, keď A. musela poslať v pyžame dole za starkou, aby ho nezabil, čo sa vyhrážal, lebo aj jej sa vyhrážal, že ich poškrťí. A starká volala policajtov a utekala hore, lebo nevie ako by to dopadlo. Toto správanie sa dialo podľa toho ako on mal stavy. Keď sa sestry pýtala, že čo sa s ním deje, povedala, že berie asi drogy. Od sestry počula, že mu za drogy zobrali vodičák, že mal test pozitívny. Sestra najprv nevedela čo sa s ním deje, lebo boli výkyvy nálad. Najprv bolo na poriadku a potom už bolo zle. On si nepamätal. Kázal jej niečo vyhodiť a o dva dni už nevedel, robil bordel, chcel chlapca biť, lebo že to A. musel spraviť a pod.. Vie, že sestra mu chcela dať šancu, lebo on aj sľúbil, že sa zmení, všetko sa zlepší, bude dobre, aby mu odpustili. Ale čo mu odpustila, to bolo za chvíľku preč. Sestra neužívala žiadne omamné a psychotropné látky nikdy. Ona nebola priamym svedkom nejakého nevhodného správania obžalovaného k mal. A. alebo R.. Pred nimi to on nerobil, on nepotrebuje svedkov na to, stačila sestra. Sestra bola len troska, vychudnutá, strhaná, nešťastná, vlasy vypadané, riedke. To bola jeho vizitka ako vyzerala, lebo ona bola rašpla, vyžla, pi.. vyjebaná a nevie čo. Toto s ňou urobil on sám. On sa jej pravidelne vyhrážal, urážal ju, že chodí za bývalým, že chodia tam chlapi, že spáva s vlastným synom. Vystrájal, rozbíjal, búchal, vykrikoval, že ich pozabíja, zlomí im väzy, sestru podpáli, podreže. Vedomosť o týchto veciach má od sestry ako aj od A.. Aj ich matka to vedela. Matka tam neraz utekala, keď sestra len vlastného syna obliekla a utekala večer dole za ňou zavolať o pomoc, aj zavolať policajtov. Veľakrát aj písala suseda, či má volať policajtov, však ho počuli. Čo sa týka vzťahu obžalovaného so susedmi, on bol paranoidný. Obviňoval ich, že ho všetci sledujú. Poväčšinou sa aj tam zvykol vyhrážať. Aj keď mali ísť svedčiť sa vyhrážal všetkým, aby nikto neprišiel. A myslí si, že obžalovaný toho je schopný, keď bol takéto veci schopný, že sa vyhrážal, keď ho sestra nepustí k malému, tak sa vyhrážal, že A. zabije. A takto vydieral sestru. To bola už asi tá posledná hádka, áno, keď utekal dole za starkou a starká volala policajtov. To tam vtedy vyblakoval, že zbije, zabije. Vtedy aj policajti prišli a utekala aj mamka hore. Vie, že policajti tam boli asi tri alebo štyrikrát. Chlapec je dosť veľký na to, aby jej vedel povedať sám čo sa tam deje. A. jej vždy veľa vecí povedal, nakoľko ona ho už od mala berie ako vlastného. So sestrou sa stretávali tak štyrikrát do roka, keď A. doniesla na prázdniny a medzitým, keď prišli a bol čas, tak išli hore k nej alebo ona zišla dole k mame. Komunikácia medzi nimi bola tiež písomná. Ale sestra nesmela ani písať. Ona jej písala správu a už jej tam obž. nadával, že bohvie s kým vypisuje, čo vypisuje. Nemohla komunikovať, vyhrážal sa aj im všetkým, bratom, že ich pozabíja. Je pravda, že sestra jej aj písala, že ju prosila, lebo nevedela ako toto všetko dopadne, či by ju neukryla, či by nemohla prísť ku nej prísť aj s deťmi. To bolo minulý rok, aj tento rok. V súčasnosti je už sestra na tom lepšie, je to vidieť. Už aj pribrala asi 4 kilo. Nie je ešte na poriadku, však chodí ku psychiatrovi, aj lieky berie. I mal. A. má v škole lepšie výsledky. Ale ešte bude s nimi treba pracovať. Ten chlapec sa cítil zle, veď sa bál. Pocikal sa strachom, keď sa obžalovaný za ním rozbehol, že ho zbije. Aj čo sa týkalo mal. R., ten keď bol u nej, tak plakával, strhával sa. Musí byť nejaká príčina toho, keď sa s niečím buchne a on začne strašne plakať, nariekať. Keď napr. v noci v kuchyni niečo buchla, keď boli u nej, on sa strhol a začal hystericky plakať. Podľa nej to bolo kvôli tomu, keď obž. robil v noci scény, keď on spal a zobudil sa so strašným plačom, krikom. Jemu bolo jedno, že tam ten chlapček spí. Buchot, treskot, rozbíjanie, chlapček sa budil, strhával a robil to aj u nej. Lebo predsa to je malé dieťa, má strach. Mal. R. bol u nej tak najdlhšie v lete minulý rok vyše 2 týždne. Predtým ku nej nechodieval, lebo bol ešte malý. Tiež jej A. hovoril, že keď sestra išla s malým synom do nemocnice, tak psika L. dobil palicou, že tá cikala krv. A potom jej aj mame do nemocnice písal ako sa choval, palicou ju dobil. Keď išla k nim na návštevu a išla psa pohladkať, ktorý tam začal kňučať a docikal sa s prepáčením. Jednoznačne ten pes boli bitý a určite nie jej sestrou alebo chlapcom. Sestra hlavne nesmela komunikovať s nimi, lebo mala vykričané, že s chlapmi píše, že tam chlapi k nej chodia, spáva s nimi a pod.. Mohla len vtedy aj s rodinou, keď bolo treba peniaze požičať. Obžalovaný nechodil aj týždeň do roboty, tak čo mal zarobiť. A keď aj zarobil, tak bolo treba inde dávať. Auto viacej ľúbil ako rodinu. Bolo to potom zle, lebo bolo treba aj účty platiť, nájom. Potom naši pomáhali, mama pomáhala. Kedy mal byť obžalovaný vykázaný s obydliu presne nevie. Na otázku či má vedomosť či sa s ním sestra aj potom stretávala a udržiavala kontakt, odpovedala, že má o tom vedomosť. Sestry sa na to aj pýtala, že dvakrát alebo trikrát tam bol, nie si je istá. Keď už bol vykázaný, čo mal zákaz tam prísť, on sestru vydieral psychicky, že jej chlapca zabije, aby aspoň malého R. mu ukázala. Cez dieťa to robil, že ešte nevie čo je schopný.

Svedok A. K. starší, otec mal. A. K. pred súdom vypovedal, že s poškodenou žili asi 10 rokov. V roku 2014 mali rozvod. Návrh na rozvod podala ona. S mal. A. sa stretáva pravidelne. Po rozvode si ho brával každú sobotu. Chodievajú pre neho jeho rodičia. On nemá vodičský preukaz, bol mu odobratý kvôli alkoholu. Na A. platí výživné 180 euro. Je pravda, že keď A. chodil ku nim, bol taký tichý. Len prišiel, telefón do ruky, televízor a takto len sedel a pozeral. Keď sa ho pýtal či ho niečo trápi, povedal,

že ho trápi, že nemôže nič povedať. Že skrz toho Adinho muža. Hovoril, že tento mu nadával, hrešil, že je teplý, že je buzerant, že ho chcel aj biť. Na otázku či neuvažoval nad tým, že by si A. zobral k sebe odpovedal, že mu vravel, no A. povedal, že nemôže, že nejde radšej, že chce byť doma s matkou. Je pravda, že bol s A. na vyšetrenia viacej razy a chodia s ním aj jeho rodičia na aute do Banskej Bystrice. A. sa liečil na leukémiu a chodí na kontroly. S pošk. H. sa nestretáva, ale si telefonujú. Ona mu aj vravela, že Paľo (obžalovaný) nechcel chodiť s ich synom k doktorke, tak chodili jeho rodičia. Aj keď bolo treba zaplatiť niečo ohľadom liečby mimo výživného, platili to rodičia. Okrem výživného tiež mu kupovali všetko čo potrebovali, do školy, aj na futbal, jedenie si kúpil a bral si domov. Každú sobotu, keď povedali, že voľačo potrebuje napr. do školy alebo tak. Za mesiac to robilo tak do 100 euro. Na otázku či utekal A. niekedy z bytu uviedol, že áno, lebo sa bál. Bál sa obžalovaného, že mu nadával, že mu vadí. Tak utekal za starkou, že nechcel byť doma, ale potom sa vrátil. V súčasnosti, keď A. ku nim príde sa už viacej rozprávajú. Jeho správanie sa zmenilo v lepšom smere.

Svedkyňa R. G. vypovedala, že poškodená chodievala ku nej domov pracovať - vypomáhať, čo sa týka upratovania, žehlenia a pod.. To bolo zhruba tri, tri a pol roka dozadu. Vtedy na ňu pôsobila taká smutná, bez nálady. Spolu sa nerozprávali o tom ako to funguje v ich domácnosti. Väčšinou poškodená, keď prišla, tak oni už boli z domu preč, takže sa spolu stretli málokedy. Pracovala u nich možno nejaký rok súvisle. Potom tam bola nejaká pauza kvôli tomu, že prišla pandémia. A potom ešte chodila, keď bola tehotná už s bruškom. Možno nejaký 5. - 6. mesiac ešte chodila, tak v pokročilom štádiu. Čo sa týka peňazí, dávala jej 20 euro za prácu, ktorú mala urobiť. Chodila ku nim dvakrát do týždňa a niekedy raz. Na začiatku ju obžalovaný asi vždy vozil. Niekedy prišla taxíkom a potom jej kúpil elektrickú kolobežku a chodila na nej. Nie je to nejak ďaleko – V. H.. Ona s obžalovaný nemala žiaden konflikt, ani sa s ním osobne nikdy nerozprávala. Na otázku či pôsobila na vás poškodená v pohode, keď prišiel po ňu obžalovaný odpovedala, že si myslí, že bola v takom miernom strese, ale nie ani z toho, že prišiel, ale ona sa jej zdala taká nonstop. Stále keď prišla, tak bola taká vystresovaná a nešťastná. Nikdy si nevšimla nejaké známky toho, že by bola týraná fyzicky.

Svedok L. N. L., príslušník Policajného zboru vypovedal, že s obžalovaným prišiel do styku, keď ho vykazovali z bytu zo spoločného obydliá. Hliadku vyslal na miesto operačný s tým, že tomu volala pravdepodobne matka poškodenej. Keď prišli k bytu, bola tam aj hliadka Mestskej polície s dvoma členmi. Obžalovaný sa zo začiatku správal dosť podráždene, možno až agresívne. Stál medzi dverami, ale nekládol fyzický odpor, len že čo tam chcú, či idú po vraha atď.. Potom, keď boli vnútri sa s ním dalo rozprávať, ukludnil sa. Okrem nich sa v byte nikto nenachádzal. Podľa jeho názoru obž. bol pod vplyvom alkoholu a pred ním vypil malý pohárik, pravdepodobne pálenky. Chceli zistiť situáciu, že sa malo jednať o domáce násilie, pýtal sa ho na vysvetlenie. Obž. povedal, že nevie prečo sú tam. Potom odišli za poškodenou, ktorá bola u mamy, čo bolo pár sto metrov nižšie. Pýtali sa jej aká je situácia. Povedala kolegovi, že ju mal fyzicky napadnúť a bojí sa tam vrátiť, bojí sa o seba a dieťa. Kolega vec konzultoval s nadriadenými, kde bolo rozhodnuté, že dotýčný sa vykáže zo spol. domácnosti. Od poškodenej sa prijalo trestné oznámenie. Na otázku ako pôsobila poškodená, keď išli za ňou, odpovedal, že on poškodenú videl len na chvíľku. Riešila to s kolegom a potom prišla na stanicu. Stále tvrdila, že ju napadol, že sa bojí vrátiť. Na otázku či poškodená vyzerala fyzicky napadnutá, uviedol, že nie. Je pravda, že slzy boli.

Svedok Q. B. vypovedal, že obžalovaného pozná zo Štiavnice cez jeho švagra N. I.. Jeho švagor mu volal, že potrebujú pomoc, tak ho zobral k sebe na dom robiť nejaké práce. On sa mu v podstate snažil pomôcť kvôli tomu, že pozná jeho švagra. Ten tvrdil, že má nejakú prax, že robil v Rakúsku. Bolo to za odmenu, nie na zmluvu. Zmluvu obžalovaný nemohol mať, lebo mal nejaké exekúcie. Keď potreboval nejakú výpomoc, tak ho zavolať na brigádu. To bolo asi dva roky dozadu. Potom prácu skončil, povedal, že ide niekde do Nemecka alebo kde pracovať. Obdobie kedy pre neho pracoval bolo od roku 2020 ako začala korona, asi do jari 2022. Keď pracoval, tak príjem za mesiac mohol mať asi 500 euro. Na otázku či mu vyplácal aj nejaké zálohy uviedol, že áno, dopredu mu dal. Raz mu požičal peniaze, keď potreboval na auto. Všetko mu vrátil. Pokiaľ v prípravnom konaní vypovedal, že obžalovaný bol nervák, bol nervózny zo všetkého, asi aj zo svojej životnej situácie a tiež asi keď nemal drogu. S ostatnými zamestnancami mal nejaké konflikty, ktoré pramenili z jeho nervozity, ale nikdy nikoho nenapadol, tiež sa nikomu nevyhrážal, je to pravda. Mal také pocuchané nervy, bol zbrklý, nedôsledný. Pokiaľ sa ho niekto na výsluchu pýtal, že či po ňom hodil kladivo, taká vec sa nestala. Skorej sa stávalo, že ráno, keď spolu boli dohodnutí, tak proste mu napísal, že nepríde do roboty.

Svedok C. E. vypovedal, že s obžalovaným sa zoznámili tak, že keď rekonštruoval svoj dom v Banskej Štiavnici, tento tam ako zamestnanec vykonával práce a dali sa do reči. Obž. potom prišiel o robotu a prišiel sa opýtať či nemá nejakú robotu. Robil mu najprv okolo domu nejaké brigádnicke práce. Potom mu navrhol, keď videl, že je šikovný, išla mu robotu od ruky, že by mohli založiť firmu spolu a venovať sa stavebným prácam. Obž. mu ale povedal, že má exekúcie na seba, tak nedalo sa založiť firmu a tak potom ho zamestnal ako zamestnanca a začal robiť v jeho firme. Vo firme bol zamestnaný nejaký mesiac aj dačo, odkedy bol prijatý – asi od mája do nejakého júna 2022. Potom mu dal výpoveď, keď sa dozvedel, že ho zadržali. Exekúcie mu aj ukazoval, že to bolo výživné na deti a tiež nedoplatky myslí, že Sociálna poisťovňa. To vysvetľoval tak, že bol vtedy zamestnaný na tej firme, čo mu robila na dome a on sa nejako s nimi dohadoval, že si bude sám platiť odvody, ale že mu na to nedali peniaze. V tom čase, keď robil okolo domu ešte na tej brigáde, tak tam párkrát prišla poškodená aj s dieťaťom, s jeho synom za ním. Myslí, že dobrovoľne prišla. Čo vtedy videl, správali sa normálne. Nepočúval o čom sa bavila. Nebol svedkom, že by obžalovaný bol nejaký násilnícky alebo by agresívne voči niekomu vystupoval. Obž. sa mu zmienil, že majú problémy, že sa rozchádza s manželkou. Povedal, že kvôli svokre, že tá je asi nejakou príčinou. Hovoril, že chce byť so svojím synom. Aj sa mu zmienil párkrát, že manželku podporil, že niečo čo zarobil, že jej poslal. On ale nebol svedkom, že by jej dával peniaze. Iba deklaroval, že niečo dáva, ale nevidel to na vlastné oči. Pamätá si, že hovoril, že mu ona písala nejakú SMS-ku, že má pokazenú sprchu, že ho prosila, aby jej to prišiel opraviť. Obž. vtedy vravel, že má zákaz priblíženia, ale ona ho volala, že má problémy, niečo pokazené a vedela, že to vie urobiť, tak ho poprosila, aby jej to urobil. Vie, že jej to potom aj opravil. Na otázku koľko obž. zarobil odpovedal, že minimálnu mzdu. Akonáhle ho jeho účtovníčka zaregistrovala do poisťovni, tak hneď prišli tie exekúcie. Teda nejakú štvrtinu z toho mu zobrala exekúcia. Dovtedy kým pracoval brigádnicke sa vždy dohodli od úkolu, ale boli to nie veľké sumy. Zálohy za prácu mu nedával, len na materiál. Pamätá si, že raz mu požičal peniaze, vtedy ako dostal ten súdny príkaz, že sa nemá približovať, tak potreboval si niekde vyriešiť bývanie, tak išiel bývať na ubytovňu alebo hotel a vtedy potreboval to vyplatiť, tak ho poprosil, či mu nevie pomôcť, tak mu dal vtedy nejakých 200 euro. Keď bol obž. vykázaný zo spoločného obydlija, on prišiel vtedy ku nim domov. Bolo to večer. Vie, že vtedy mal aj vypité. Ohľadne dôvodu toho vykázania sa s obžalovaným nerozprával. Obžalovaný s jeho ženou vtedy debatovali a bola tam ešte jej kamarátka N. L.. Prehovárali ho nech ostane u nich spať. Obž. ale odišiel preč a vie, že potom niečo mal s policajtami, že sa dostal do potýčky.

Svedkyňa L. E. vypovedala, že obžalovaný u nich pracoval ako robotník, stavbár. Bol tam so stavebnou skupinou, s ktorou pracoval - Q. B.. Keď neskôr obž. odišiel od Ciglana, tak sem tam prišiel, keď chceli niečo porobiť napr. zložiť skriňu, vymaľovať a pod.. Tým, že u nich pracoval, tak jeho manželka za ním chodila. Nebolo to často. Pamätá si, že sa dohodli, že idú opekať na jazero, tak vtedy ku nim prišla. Nebola svedkom, že by sa obž. správal nejak neprijateľne, agresívne. Ona ich vnímala ako v pohode rodinu. Prišli raz aj s dieťaťom. Na otázku, či sa s poškodenou stretávali aj v tom období, keď obžalovaný odišiel od manželky a presťahoval sa ku inej osobe uviedla, že nie. Obžalovaný dostal zákaz styku a v ten večer bol veľmi nešťastný. Prišiel ku nim a bol úplne rozhodný. Zdôveril sa jej, že je nešťastný, že ďalšie dieťa bude vyrastať bez neho tým, že dostal zákaz styku. Potom išiel do krčmy a tam, že sa s niekým pobil.

Svedkyňa L. C. M. vypovedala, že je učiteľka na Základnej škole N. J. v Banskej Štiavnici. Do tejto školy chodil aj aktuálne chodí mal. A. K.. Je jeho triedna učiteľka. Uviedla, že maloletý je taký bezkonfliktný typ. Snaží sa zapadnúť do kolektívu, keď prišiel na druhý stupeň z inej triedy. Je to múdry chlapec, jeho prospech je stále na rovnakej úrovni. Pokiaľ ide o zovňajšok, úpravu, to je tiež stále rovnaké, chodí upravený v čistom, nemá roztrhané veci. Také zmeny správania u neho spozorovala v období asi zima, jar roku 2022. Začal používať vulgarizmy, škaredo sa vyjadroval, no nie, že na niekoho vedome, ale tak celkovo, skôr taká frajerina. Čo sa týkalo kolektívu, zostal tak bokom, uhýbal pohľadom, bol roztržitý, zostal taký do seba uzavretý. Keď sa ho spýtala čo sa deje, tak sa nechcel vyjadrovať. Bola informovaná od matky, že A. nebude chodiť dlhšie do školy, pretože sa doma stal určitý incident a že sa obáva o to, ako sa to bude ďalej vyvíjať, že dostali súdny zákaz priblíženia. Chýbal asi 4 alebo 5 dní. Boli tiež požiadaní zo strany matky, aby s ním urobila psychologička pohovor, ale odmietal sa A. k tomu vyjadrovať a vyslovene sa tváril, že pri tom nebol a nechcel spolupracovať. Jednalo sa o pedagogickú psychologičku ich školy L. W.. Ona matke vravela, že maloletý škaredo rozpráva. Ona povedala, že áno, aj doma je také isté správanie, že sa to bude snažiť eliminovať. On potom prestal, tento rok už vôbec nenadáva. Má vedomosť, že maloletý bol onkologický pacient, že prekonal chorobu na prvom stupni ZŠ a teraz chodil len na pravidelné kontroly. Na otázku či sa matka dieťaťa vyjadrila o aký incident presne

malo ísť odpovedala, že to už presne nevie povedať. Vie, že tam išlo o zákaz priblíženia a o fyzické vyhrážanie alebo niečo také.

Svedkyňa D. N. L. vypovedala, že obžalovaného pozná len tak zbežne, pričom ho stretávala, keď chodila ku E. na návštevy, na kávu ku kamarátke L. E.. To bolo asi rok a pol, dva roky dozadu. Obžalovaný tam pracoval na dome a v záhrade, kadečo prerábala a podobne. Osobne ani pána B. nepoznala bližšie. Poškodenú spoznala za takých okolností, že bola s p. B. synom na prechádzke a potrebovala pomoc. Potrebovala odviezť, išla sama utrápená s kočíkom, tak jej pomohla. Oni bývajú blízko pri sebe, je to v podstate panelák vedľa paneláka. Teraz teda poškodenú pozná, predtým ju nepoznala. Stretla ju vtedy raz, keď išla okolo domu a bola vtedy tehotná, čakala dieťaťko, ktoré majú s obžalovaným. K tomu aké oni mali manželstvo nevie nič bližšie povedať, pretože do ich domácnosti nikdy nechodila. S obžalovaným prišla do styku tiež raz, keď mali ísť s pani E. spolu autom kupovať nejaké veci a ona ho viezla v aute. Obžalovaný v podstate plakal, že nemá kam ísť bývať. Nevedel sa vyjadriť čo sa stalo, nevysvetľoval situáciu. Nevedela teda dôvod. Pýtala sa ho ako mu môže pomôcť. Pani E. ho zaviezla ku nim domov, ale on tam nechcel prespať, odmietol to. Tak ona mu v tom pomohla, že vybavovala penzión, kde bol vlastne potom ubytovaný. Bližšie nemala žiadne informácie okolo toho, len mu chcela pomôcť. Obžalovaný sa jej neskôr odvrátil tým, že jej vymaľoval kuchyňu, keď ju vytopili susedia. To bolo niekedy v mesiaci apríl, obdobie, kedy odchádzala od pani I.. Poškodená pani I. jej príde veľmi starostlivá matka. Stará sa starostlivo o deti, je na všetko sama. Chodila utrápená, užialená, vychudnutá. Bola utrápená z celej situácie, že zostala sama. Sama je tiež s dcérou, tak vie, že to má náročné. Má tiež k dispozícii auto a poškodená nie, tak jej pomôže keď niečo potrebuje, napr. nákup a podobne. Na otázku ako na ňu poškodená pôsobí teraz sa vyjadrila, že trochu pribrala. Nie je až taká utrápená ako bola vtedy, keď ju videla. Ako žena to vie posúdiť, že je to náročné obdobie, či po finančnej stránke či po tom, že človek nemá žiadnu pomoc a na všetko ste sám, pričom má dve deti. Na otázku či poškodenej niečo doniesla od obž. B., či jej bolo niečo doručované prostredníctvom vašej osoby uviedla, že raz áno. Odovzdávala jej vtedy nejakú tašku, len tak z auta cez bráničku. Čo bolo jej obsahom nevie. Požiadala ju o to pani I., u ktorej vtedy pracovala. Čo sa týka P. I., pracovala v jej obchode s oblečením. Do dnešného dňa jej dlží mzdu a odišla od nej jednak zo zdravotných dôvodov a jednak preto, že vtedy začala p. I. s pánom B. žiť, kupovala mu veci, kupovala sebe, venovala sa len pánovi B. a jej nebola ochotná vyplatiť ani mzdu. Nerozišli sa preto v dobrom. Na otázku obžalovaného či sa stretával so svojou manželkou u nej odpovedala, že nie.

Svedkyňa H. E. vypovedala, že obžalovaného pozná, že je partner a manžel jej susedy. Ona býva v byte pod nimi. Je pravda, že z ich bytu bolo niekedy počuť krik. Kričal len obžalovaný. H. kričať nepočula. Počula sem tam aj vulgárne výrazy -kurva. Na otázku či bolo počuť na koho kričí uviedla, že nie. Raz sa tiež stalo, že písala poškodenej či je OK, ale to už ako keby nábytok padal. To vlastne bolo nad rámec vtedy, troška väčší krik, väčší buchot ako predtým. Poškodená sa sem tam sťažovala ako oni doma žijú, ale konkrétne si nepamätá. Písali si cez Messenger. Správy z komunikácie s poškodenu predkladala aj do spisu pri výsluchu na polícii (č.l. 221 – 230 spisu). Vie, že obžalovaný bol užívateľom nejakých látok, ale akých to nevie. Je pravda, že poškodená si od nej zvykla požičiavať peniaze, tak dva - trikrát do mesiaca. Neboli to veľké sumy – 10, 20 euro. Uvádza, že potrebovala peniaze na jedlo. Nebola osobne svedkom, že by sa obž. nejako agresívne správal voči poškodenej, deťom alebo iným. Ona ho však stretávala len sporadicky, lebo väčšinou bola v robote. Má vedomosť, že obž. mal incident so susedami, ktorým nahádzal na altánok farbu a bola tam vtedy aj polícia. Na otázku či sa bojí obžalovaného odpovedala, že momentálne nie, len nevie čo spraví, keď ho pustia. Na otázku či má vedomosť o tom, že by sa obž. B. vyhrážal pošk. B. odpovedala, že áno, ona jej to povedala, keď už bol zadržaný. Mal sa vyhrážať, že zabije ju aj deti Na otázku z akého dôvodu odpovedala, že sa mu kurvila.

Svedkyňa L. B. vypovedala, že obžalovaného a jeho manželku pozná z bytovky. Ona býva na jednotke a oni na dvojke. Nepozná ich však osobne a nie sú v bližšom, kamarátskom vzťahu. Počas spolužitia poškodenej s obžalovaným mala s ňou incident raz, a to kvôli tomu, že jej syn stále jej zatváral vchodové dvere do bytovky pred nosom a potom sa nedostala dnu. Keď sa to opakovalo dlhší čas, tak naňho zakričala, že je nevychovaný, že prečo to stále robí, pričom poškodená vyšla na balkón a začala jej nadávať, že sa má starať do svojich detí a pod.. S obž. B. mali raz incident. Pred bytovkou majú taký altánok, pričom keď raz fajčila na okne, počula asi o ôsmej nejakú ranu. Nevedela čo, lebo bola tma. Potom ráno v altánku zistili, že tam bola farba povylievaná. A zrejme to bol on, lebo to išlo z tej strany. Tak začala hlasnejšie rozprávať, že to bol on a potom vyšla na balkón poškodená a klamala, že to jej manžel nebol, že on už o siedmej spal. Ale pán B. potom vyšiel a povedal, že áno, bol to on. Priznal

sa, dal 100 euro a ešte povedal, že im to pomôže poupratovať. Na otázku či počula z ich bytu nejaké hádky, vulgarizmy, plač, krik, alebo niečo také sa vyjadřila, že pán B. je hlučný človek, aj keď sa s vami rozpráva, tak to nevie posúdiť. Poškodená na ňu pôsobila rovnako aj pri prvom mužovi aj pri pánovi B., taká utiahnutá. Ona sa pozdraví, ale nepozrie na toho človeka, neudrží očný kontakt. Na otázku či bola do bytovky volaná niekedy polícia uviedla, že bola, ale kvôli čomu nevie. Následne na výslovnú otázku či to poškodenie altánku aj niekde oznamovali odpovedala, že teda zavolali políciu. No a polícia potom keď prišla, tak už pán B. povedal, že to bol on. Polícia povedala, že ak bude chcieť podať naňho trestné oznámenie, že majú prísť. Lenže on sa ospravedlnil, dal peniaze, bol ochotný pomôcť vyčistiť to, takže na políciu sa nešlo. O iných príp. konfliktoch so susedmi nevie. Chodila do práce od rána do večera, chodila o polnoci domov, aj sa starala o vnúčatá. Oni pôsobili na ňu ako normálna rodina, chodievali spolu, kolkokrát pán B. opravoval auto a manželka dokázala byť pri ňom od rána do večera.

Svedkyňa T. S. vypovedala, že pozná obž. B. asi štyri roky alebo päť. Poškodenú pozná dlhšie. Ona tam býva 8 rokov. Ich domácnosť nenavštevovala. Pôsobili na ňu normálne ako každý pár, taký zaľúbení chodili stále. Pán B. sa vždy pozdravil, pomohol s kočíkom. Poškodená je taká utiahnutá. Keď sa pozdraví, tak sa pozerá do zeme. Nemala nikdy s ňou ani rozhovor. Pôsobí rovnako, taká bola aj keď žila s prvým mužom. Pri prvom mužovi, chodila ináč oblečená a keď chodila pri obžalovanom, tak ináč, vyzývavo. Jej prvý muž bol tiež taký utiahnutý, aj pil, chodil ožratý. Poškodenej chlapec bol taký neslušný, ten sa nikdy ani nepozdravil, pokým pán B. ho tiež nespucoval vtedy, že sestre zatváral dvere. Na otázku či bolo z ich bytu počuť krik, hádky alebo niečo odpovedala, že bolo počuť, ale pán B. dosť hlasno rozpráva, nerozumie mu, tak nevie či sa rozprávali, či sa hádali. Ona býva na trojke. Nie však nad nimi, ale ďalej. Na otázku či má niekto zo susedov problémy s obžalovaným alebo poškodenou, uviedla, že s obžalovaným mal D. či ako sa volá. Ona to nevidela, chodila do roboty od rána do večera. Na otázku či videla poškodenú a obžalovaného spolu pri bytovke sa vyjadřila, že to áno, keď robili auto, tak ona tam vedela vydržať od rána do večera pri ňom. S obžalovaným nejaký konflikt osobne nemala. Len raz čo im farbu na altánok vylial. Vtedy fajčila večer na okne a videla, že niečo padá na altánok. Ona videla, že to bol pán B.. Poškodená to tajila, že to nebol on. Obžalovaný prišiel von, ospravedlnil sa, vyriešili to. Dal im aj peniaze a chcel pomôcť. Na otázku či tam bola aj polícia, odpovedala, že áno, volali ju, ale nerobili záznam, nepodali trestné oznámenie. Či okrem tejto veci bola tam niekedy polícia nevie. Následne na otázku či vie aký mal obžalovaný dôvod, aby toto spravil odpovedala, že on si myslel, že oni na neho volali mestskú políciu, keď bol ich psík na balkóne a zavýjal. Niekoľko zavolať, ale ona nie.

Svedkyňa L. M. vypovedala, že obžalovaného pozná ako suseda, že tam býval 2-3 roky. Bývajú v tej istej bytovke, na poschodí vyššie ako oni, no nie nad nimi, ale byt na opačnej strane na treťom poschodí. Obžalovaný a poškodená bývajú na druhom poschodí. Nebola svedkom žiadneho incidentu medzi nimi. Niekedy počula krik z ich domácnosti, ale nemôže tvrdiť, že sa oni hádali, lebo pán B. tak nahlas rozpráva a po východniarsky. Nemôže vedieť či sa hádajú, či telefonuje alebo čo. Ona sa ale o susedov nejak nezaujímal. Boli ako normálni susedia. S poškodenou sa len zdravia ako susedia. Vie, že tam býva dlhšie ako obžalovaný, ale inak ako osobu ju nepozná.

Svedok D. D. vypovedal, že obžalovaného pozná, bývali v jednom činžáku. Je pravda, že mal s ním konflikt kvôli kreslu, ale to si vyriešili, je to vybavené. Trestné oznámenie na neho nedal. Bola tam aj polícia, tú ale nevolal on, ale mama ju volala. Okrem tohto s obžalovaným iný konflikt nemal. Poškodenú pozná ešte keď s A. žila a bola v pohode. Na otázku či spozoroval na jej správaní nejakú zmenu v minulosti a teraz uviedol, že sa doma ani nezdržuje, chodieval do roboty a domov chodil len spať.

Svedkyňa C. C. vypovedala, že obžalovaný je jej sused. Pozná ho tak rok, rok a pol dozadu. Oni bývajú na tom istom poschodí, teda ona býva vedľa nich. Do domácnosti k nim nechodila. S poškodenou sa len zdraví na chodbe a nie je medzi nimi bližší vzťah, nerozprávajú sa spolu. Ona toho veľa nepočula ani nevidela, že by sa obž. bol nejak zle správal. Na otázku aký mala z obžalovaného pocit sa vyjadřila, že zo začiatku taký normálny sused. Zdravili sa. Keď sa to všetko dozvedela akože čo urobil, tak mala trochu strach. Dozvedela sa od susedov, že už mal problémy so zákonom. Teraz trochu pociťuje strach, že ide vypovedať proti nemu. Ona s ním konflikt nemala ani nebola svedkom konfliktného konania obžalovaného. Poškodená pôsobila taká utiahnutá, ale ona je taká stále.

K výpovediam vyššie uvedených svedkov – susedov z bytovky, kde bývali poškodená a obžalovaný je potrebné uviesť, že títo nemali spolu žiadne bližšie vzťahy, nezdôverovali sa, boli v kontakte iba ako susedia, nenavštevovali sa, netrúfali spolu čas, nechodili do domácnosti poškodenej. S výnimkou

svedkyne H. E. v podstate všetci vypovedali, že neboli svedkami nejakého násilného, nevhodného, zlého správania sa obžalovaného voči poškodenej a deťom, no potvrdili, že do bytovky bola privolaná aj polícia. Uvádžali, že obžalovaný býval občas hlučný, že tam mali incident kvôli psíkovi, kvôli vyliatej farbe. Incident s farbou vyhodnotili tak, že poškodená zatajovala, že jej manžel vylial farbu na altánok, teda im klamala, že to on nebol. Táto okolnosť však len potvrdzuje pravdivosť výpovede poškodenej, ktorá uviedla, že to bol práve obžalovaný, ktorý od nej chcel, aby išla za nimi a povedala, že to on nebol, že vtedy spal. Z uvedených výpovedí boli tiež zrejme obavy svedkov z osoby obžalovaného, títo sa vyjadrovali skôr vyhýbavo napr. že boli stále v práci. Skutočnosť, že títo svedkovia nemuseli osobu obžalovaného vnímať ako agresora vôbec neznamená, že sa nedopúšťal domáceho násillia. Charakteristickým znakom domáceho násillia je skutočnosť, že toto prebieha v súkromí, medzi blízkymi osobami a navonok väčšinou zostáva utajované. Domáce násillie má viacero foriem, a to násillie fyzické, psychické, sexuálne, ekonomické a emocionálne. Ako súd uvádzal vyššie, v prejednávanej veci išlo predovšetkým o násillie psychické, ale aj ekonomické a emocionálne. Tieto formy násillia je podstatne ľahšie vnímať navonok, ako prejavy priameho fyzického násillia, kde prípadný svedkovia môžu pozorovať napr. zranenia na tele poškodenej osoby. Ako emocionálne násillie sa v odbornej literatúre uvádza násillie, ktoré je orientované voči osobám, veciam či domácim zvieratám, voči ktorým má obeť násillia pozitívny citový vzťah. K najčastejším prejavom takéhoto násillia patrí využívanie detí ako prostriedku nátlaku, napádania iných osôb blízkych obeti, likvidácia domácich zvierat či vyhrážanie sa takýmto konaním, čo je i tento prípad.

Tiež je potrebné poukázať, že obžalovaný bol rozhodnutím Okresného úradu Žiar nad Hronom, odbor všeobecnej vnútornej správy č. OU-ZH-OVVS-2019/011204 zo dňa 15.10.2019 uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, a to na skutkovom základe, že dňa 1.9.2019 okolo 19.00 hod. v chodbe na 2. poschodí bytovky na F. D. G. XXXX/X P. D. E. fyzicky napadol ich suseda D. D. tak, že ho trikrát udrel otvorenou dlaňou do ľavej časti tváre a spôsobil mu zranenia vyžadujúce si lekárske ošetrenie s dobou liečenia do 7 dní. K fyzickému napadnutiu pritom došlo len z dôvodu hádky kvôli kreslu, ktoré bolo vyložené pred dverami na chodbe. Uvedené iba potvrdzuje, že obžalovaný má sklony k agresívnemu správaniu a reagovaniu a nie je schopný bez použitia násillia zvládať ani bežné konfliktné situácie.

Svedok P. W. vypovedal, že obžalovaného pozná, nakoľko obžalovaného sestra H. je jeho snúbenica. Poškodenú pozná zhruba 4 roky. Často sa nestretávali. Musí povedať, že ju prakticky nepozná povahovo. Čo sa týka jej syna, taktiež sa za to obdobie párkrát stretli. Stretli sa buď u nich na východe alebo v Banskej Štiavnici. Stretávali sa raz, dvakrát do roka. Keď išli do Štiavnice, tak tam určite boli na noc, jednu alebo dve noci. Keď to bolo na východe, tak väčšinou to bola jednoduchá záležitosť. Keď sa stretli, pôsobili na neho normálne, žiaden extrém, proste rodinka. Jeden alebo dvakrát bol svedkom ako sa pohádali, ale tam nebol nejaký náznak agresie. Dôvod hádky si nepamätá. Proste bol zvýšený hlas, ako bežná hádka, dvaja ľudia, ktorí sú na seba nazlostení a zvyšujú hlas. Na otázku či má vedomosť, že by obžalovaný alebo poškodená užívali nejaké omamné a psychotropné látky sa vyjadril, že áno. On sám videl, že oni obidvaja užíli bielu kryštalickú látku – fúknutím do nosa. To bolo asi dva, tri roky dozadu. R. bol vtedy maličký, mohol mať okolo jedného roka, už začínal chodiť. Bola tam prítomná vtedy aj obžalovaného sestra H.. Vyskúšal to vtedy aj on sám. Obžalovaný je podľa neho vyrovnaný človek, pôsobí na neho dobrým dojmom. Nemali nikdy nijaký konflikt. Mal vedomosť z počutia, že obžalovanému bol kvôli drogám odobratý vodičský preukaz. Priamo od neho to nepočul. Nemá vedomosť, že by obžalovaný v minulosti užíval drogy. Tak dobre sa nepoznali a vídávali sa strašne málo. Na otázky obžalovaného sa ďalej vyjadril, že ich domácnosť v Štiavnici bola udržiavaná, nebol tam žiaden neporiadok, všetky základné veci tam boli, zariadenie, plná chladnička, bolo navarené. Na otázku či mu svedok požičiaval peniaze uviedol, že áno, za účelom investície do opravy auta. Bolo to asi dvakrát okolo 300 eur.

Svedok V. W. vypovedal, že s obžalovaným sú kamaráti. Poznajú sa viac ako 10 rokov. Pozná aj poškodenú. Bol párkrát u nich v Banskej Štiavnici aj s obžalovaného sestrou a mamou, tak 5 až 6-krát. Bolo to doma a pred bytovkou. Naposledy viezol obžalovaného, jeho ženu a dieťa na motorovom vozidle pred pohrebom z Banskej Štiavnice do Rudnianskej a potom naspäť domov. Na otázku ako prebiehala cesta odpovedal, že v pohode. Obžalovaný a manželka sa rozprávali kľudne, normálne a takisto aj dieťa sa správalo normálne. Keď ich odviezol naspäť, tak manželku so synom doniesol domov a obžalovaného inde. Na otázku ako by charakterizoval rodinu obžalovaného a poškodenej z toho čo vnímal sa vyjadril,

že zo začiatku to bola ako normálna rodina a potom to bolo k horšiemu. Ale prečo nevie popísať, lebo pri nich nebol.

Svedkyňa H. B., prvá manželka obžalovaného vypovedala, že obžalovaný ju počas spolužitia netýral absolútne vôbec ani deti. Mali v manželstve iné problémy. Boli ešte veľmi mladí, obžalovaný chodil často von s kamarátmi, mal aj milenky. Za celých 4,5 roka manželstva ju udrel asi 2x alebo 3x. Rozhodla sa ho opustiť, keď sa dozvedela o jeho milenke. Deti ho majú radi. Rozvedení sú 13 rokov. Obžalovaný sa správal normálne, keď bol nervózny stalo sa, že udrel do stola, udrel do steny, nebil ju, nerobil krik. Ten stav netrval dlho, prešlo ho to a všetko bolo v poriadku. Po prečítaní časti zápisnice z výsluchu svedkyne v prípravnom konaní na návrh OP podľa § 264 ods. 1 Tr. por. za účelom odstránenia rozporov (zápisnica zo dňa 4.8.2022 na č.l. 150 – 154 spisu), kde vypovedala „bolo to skôr, že kričal, bol nervák...dcéra sa ho bála, syn bol maličký a nevnímal to“, sa vyjadrila, že áno, dcéra sa bála, však každé dieťa sa bojí hádok. Pokiaľ v prípravnom konaní ďalej vypovedala, že „udrel ma aj počas tehotenstva, udrel ma vtedy po bruchu aj všade“, sa vyjadrila, že keď bola vo väčšom štádiu tehotenstva, tak ju udrel po tvári a keď čakala A., tak sa stalo, že jej dal aj po zadku. Obžalovaný s poškodenou aj prišiel na návštevu. Ona sa jej veľa krát pýtala ako sa má, ako sa im spolu žije, ale ona všetko rozprávala len kladné, nič záporné. Vždy ho chválila. Raz s ňou komunikovala video-chatom, a to vo fáze, keď jej hovorila, že sa ide rozvádzať s A.. Ona vedela od sestry, že nejaké trestné oznámenia dala na A.. Poškodená jej povedala, že to stiahla, že chce mať proste rozvod. Hovorila, že majú medzi sebou nezhody, ale nejak to nerozvíjala, že niekde buchol do stola pri hádke, že proste sa chce rozvieť, nech majú pokoj obidvaja. Poškodená prišla ešte nedávno pred pohrebom ku svokre spoločne s A. a dieťaťom R.. Svokra práve umierala a oni sa prišli rozlúčiť. Pokiaľ by bola týraná žena, tak by sa s ním nestretávala pokiaľ ho nezobrali do väzby. Na otázku odkiaľ vie, že sa stretávali uviedla, že s obžalovaným komunikovala. Tento jej posielal aj fotky na Messenger alebo Facebook, aj mu volala, keď bol v jej byte opravovať nejakú vodovodnú batériu alebo sprchu. A keď bola taká týraná a bojí sa ho, prečo ho nechala samého s deťmi a išla si kúpiť cigarety. To vie, lebo s obžalovaným vtedy komunikovala, tak jej to povedal. Nakoľko medzi výpoveďou svedkyne na hlavnom pojednávaní a výpoveďou v prípravnom konaní boli viaceré podstatné rozpory, súd na návrh prokurátorky podľa § 264 ods. 1 Tr. por. následne prečítal celú jej výpoveď. Svedkyňa potvrdila, že zotráva na tejto výpovedi, vypovedala vtedy podrobnejšie, nakoľko ten výsluch trval dlhšie. Z výpovedí svedkyne vyplynulo, že táto nemohla mať objektívne informácie o spolužití obžalovaného a poškodenej, keďže vôbec nechodila do ich domácnosti a stretla sa s nimi len občas pri ich návštevách na východe. Takto v podstate vypovedala i dňa 4.8.2022 v prípravnom konaní, kedy o.i. uvádzala, že „Ona toho nikdy veľa nenarozprávala. Keď som sa jej niečo spýtala, musela som ju dokopať k odpovedi. Vtedy v júni toho veľa nenarozprávala. Nevidela som na nej nič o ničom som nevedela. Bola taká tichá ako vždy. Ona chcela vidieť svokru, rozlúčiť sa s ňou, preto prišli spolu“. Informácie mala od obžalovaného, ktorý jej pred vzatím do väzby posielal veľa fotiek a videí ako sa stretávali, opekali si, hrali futbal, že bol v kontakte so svojím synom a podobne. V prípravnom konaní pritom popisovala viaceré vážne nezhody a konflikty počas trvania svojho manželstva s obžalovaným, vrátane fyzických napadnutí, ktoré viedli až k rozvodu, avšak pred súdom sa snažila obžalovaného vykresliť takmer ako bezproblémovú osobu a starostlivého zodpovedného otca. Nie je bez povšimnutia, že svedkyňa v prípravnom konaní spomínala i kontakty s obžalovaného priateľkou (L. I. pozn.), ktorá jej rozprávala niečo o súde a informácie o ňom.

Svedkyňa S. B., obžalovaného dcéra v podstate vypovedala, že poškodenú pozná, nakoľko spolu s otcom chodila ku nim na návštevu. Prvýkrát poškodenú stretla, keď mala asi 15 rokov. V období od septembra 2020 do 15.3.2022 sa s otcom stretávala tak raz za mesiac. Poškodená bola v kuse taká hanblivá. Sedela len v aute, tak ju museli ťahať ku nim, aby sa im vôbec prišla predstaviť. Potom chodili tak, že boli aj s A.. Do domácnosti ku otcovi a poškodenej ona nechodila. Jej vzťah s otcom je dobrý. Dáva im všetko čo potrebujú, aj lásku, starostlivosť. Aj si volali, písali, chodil ku nim. Tiež k jej mame sa otec správa dobre. Aj potom ako sa rozišli vychádzala s ním dobre. Kvôli deťom hlavne. Aj chce udržiavať ten vzťah v dobrom stave. Nebola svedkom toho, že by sa poškodená sťažovala na správanie obžalovaného. Na ňu pôsobili ako pár, normálne, v pohode. Nebola svedkom nejakých hádok, nevhodného správania medzi nimi, ani vo vzťahu k A.. Ešte uviedla, že sa chce vyjadriť k tomu, čo vravela mama, že otec bol obvinený z toho, že týra mal. R., čo vôbec nie je pravda. Ona sa učí psychológiu a on sa nesprával ako týraný. Maloletý R. bol aj vtedy s nimi, keď boli pri babke a on má s otcom dobrý vzťah, nebál sa ho, hrali sa. Aj viac chodil za otcom ako za H.. Tiež poškodená sa vtedy správala normálne, s každým komunikovala úplne v pohode, ale bola taká hanblivá. Matka jej pritom hovorila, že v tom čase už mali ten zákaz priblíženia. Na otázku či otec – obžalovaný platil na ňu výživné uviedla, že áno, ale nevie v akej výške. Z obdobia, keď ešte s nimi otec žil si pamätá veľmi málo, keďže mala vtedy 3, 4 roky.

Svedkyňa L. U. vypovedala, že obžalovaný je jej bývalý druh a otec spoločného dieťaťa V.. Zoznámili sa asi v septembri 2015 a asi rok, dva boli spolu. Správal sa normálne, nebol agresívny. Hádky bývali bežné ako v každom vzťahu. Keď sa narodil syn v roku 2016 boli v Čechách, kde prišli v septembri a syn sa narodil v októbri (31.10.2016 pozn.). Potom v máji odišla. Na chvíľu sa rozišli a potom sa dali do kopy ešte na nejaký pol rok. Potom ukončili vzťah. Obž. sa vlastne zoznámil s H. – poškodenou. Vzťahy ochladli, prestali sa ľúbiť. Na otázku či si pamätá na nejaké neštandardné situácie odpovedala, že jeho podrezávanie, bolo jediné pre ňu také neštandardné. Na otázku z akého dôvodu sa podrezával uviedla, že to bolo pri tých hádkach. Mal strach, že ju stratí, bál sa, že odíde od neho. Po prečítaní časti zápisnice z prípravného konania na návrh prokurátorky za účelom odstránenie rozporov vo výpovediach podľa § 264 ods. 1 Tr. poriadku (zápisnica o výsluchu na č.l. 191-194 spisu zo dňa 13.10.2022), v ktorej o.i svedkyňa vypovedala, že „K nášmu spolužitiu uvádzam, že B. bol agresívny, on už po dvoch týždňoch nášho spolužitia..... začal kričať, že som sa išla kurviť.... on sa rozbehol ku mne, zvalil ma na zem, strčil ma a ťahal ma za bundu, keď som ležala na zemi, že kde som bola s kým som bola“. „Na otázku ako ste sa cítili vo vzťahu s A. ? Odpoveď – stresujúco, väčšinou nikdy som nevedela s akou náladou príde“. Následne sa svedkyňa vyjadrila, že to bol ešte začiatok. Dala mu šancu. Možno bol pod vplyvom alkoholu. Hádky sú všade. Jediné nad mieru bolo, keď odišiel a sa podrezal. Na otázku či je obžalovaný agresívny typ človeka odpovedala, že agresívny tak trochu, ale musí mať na to dôvod, aby sa nahneval. Bezdôvodne nevyskakoval. Sem tam mu pukli nervy. To sa prejavilo krikom, sem tam údermi do steny. Pravdepodobne asi keď bol pod vplyvom alkoholu alebo nejakým drogami, tak vtedy sa to zvyšovalo viac. Má vedomosť, že predtým ako sa zoznámili, obžalovaný bol vo výkone trestu, bavili sa o tom. Či užíval nejaké drogy to nespomínal. Čo sa týka užívania drog zo strany obžalovaného, ona osobne ho nikdy nevidela užívať drogy. Ale keď išiel za určitými ľuďmi, čo majú niečo s tým spoločné a prišiel domov agresívny, tak si to spojila, že asi. Na otázku koľkokrát ju obžalovaný napadol odpovedala, že raz jej dal facku, keď ho vyprovokovala. Hádali sa, že ho podvádzala a tak útočila naňho tým, že jasné, že všade chodí a to ho vyprovokovalo. Mala chvíľu strach, ale potom si to vysvetlili. Prediskutovali to a snažili sa na to zabudnúť. Ohľadne ich mal. syna ďalej uviedla, že tohto roku bude mať 7 rokov. Bol súdom zverený do jej starostlivosti a obžalovaný má upravené stretávanie na každý nepárny víkend na 2 hodiny v jej prítomnosti. Stretávanie s maloletým si dala upraviť, lebo po rozchode sa ešte hádali a obžalovaný si ho chcel zobrať, pričom ona mala strach, že keď si syna zoberie, tak sa môže niečo stať, že jej ho zoberie do Banskej Štiavnice, kde býval. Keď boli pohadaní tak sa bála, že to môže urobiť. Stretnutia so synom umožnila, keď jej písal, že ho zoberie na týždeň do Štiavnice na prázdniny. Bola tam aj jeho žena s deťmi. Výživné je určené 40,-Eur mesačne. Na otázku či obž. mal nejaké dlhy na výživnom odpovedala, že mal, ale bolo to všetko vyplatené do júla minulého roka. Podávala aj návrh na exekúciu, aj na políciu, lebo išla podľa postupu čo jej poradili na sociálke, za účelom získania náhradného výživného. Teraz sa to ďalší rok zbiera. Šeky na výživné chodili podpísané od H. B..

Svedok L. K., obžalovaného brat pred súdom vypovedal, že žije v Českej republike asi 8 rokov. Na Slovensko chodí raz do roka. U obžalovaného a poškodenej bol na návšteve 3, 4 krát. Prostredníctvom sociálnych sietí boli v kontakte neustále, dá sa povedať každý deň. S poškodenou sa osobne stretol asi 5, 6 krát. Ohľadne spolužitia jeho brata a manželky je jeho vedomosť taká, že si myslí, že všetko bolo v pohode. Nažívali spolu dobre. Na otázku či sa poškodená niekedy na neho obrátila, že sú nejaké problémy v manželstve, že by sa sťažovala na obžalovaného odpovedal, že nikdy. Taktiež nikdy v živote nebol svedkom nejakého konfliktu medzi nimi, ani svedkom toho, že by sa brat správal k manželke nevhodne, prípadne opačne. Vulgarizmy nepočul nikdy. Čo sa týka poškodenej syna A., aj ten na neho pôsobil normálne, ale viac sa tak upínal na svoju matku v určitých veciach. Nie je normálne, keď si v tej dobe 11 ročný chlapec dáva utierať zadok. Už v tej dobe bol zdravý. On má vedomosť o tom, že brat mal uložený zákaz styku, že tam bol zákaz približovania sa. Nevie presne prečo. Ale musí podotknúť, že počas toho zákazu pani B. nemala problém sa stretávať, keďže bol toho priamo svedkom. Bol vtedy bratovi pomôcť s prácou. Bola to fuška, prerábal sa byt. Bolo to počas toho zákazu. Brat mu sám povedal, že má zákaz styku. Ten týždeň býval pri bratovi, pri P. I.. Na otázku prečo obžalovaný býval u P. I. sa vyjadril, že odišiel preč od ženy, tak sa dali dokopy. Boli vtedy na rybníku v Štiavnici a potom u nej na káve. Boli tam po práci dvakrát. Boli predložené aj fotky a videá. Oni boli proste dohodnutí, že sa stretnú na rybníku. Zdá sa mu, že cez Messenger spolu volali. Ona bola úplne v pohode, aj brat bol úplne v pohode. Normálne kecali medzi sebou. Jedinú vec čo chcela opraviť dvere posuvné na kúpeľni. Keď potom odišli od pani B., tak sa ešte brata pýtal či ju má stále rád a on hovoril, že áno. Na otázku či má vedomosť či obžalovaný nejakým spôsobom platil výživné na syna R. sa vyjadril, že do toho on nevidí. Videl však vtedy na jazere, že brat dával poškodenej peniaze. Povedal, že pre malého. Koľko jej

dával nevidel, ale päťdesiatka tam určite bola. Na otázku keď sa vtedy stretli, či sa poškodená sťažovala, že nemá finančné prostriedky, uviedol, že sa nesťažovala. Ale brat jej vždycky dal peniaze a nepýtal sa že či chceš či nie. Proste zobral, dal jej to do vrecka a hotovo. Myslí si, že jeho brat je veľmi dobrý otec vo vzťahu ku všetkým svojim deťom. Aj mal. R. za ním ide. To videl na vlastné oči. Na otázku či má vedomosť či poškodená užívala nejaké omamné látky odpovedal, že určite má o tom vedomosť. Môže potvrdiť, že aj počas tehotenstva, keď prišli do Česka ku nemu, tak videl, že nie je v pohode. Videl ako išla na WC s tým, že užije drogu. Proste si narysovala s občianskym preukazom alebo nejakou kartu si to proste rozdrvila a urobila čiaru. Myslí si, že to bol pervitín. Na otázku či sa vie vyjadriť aj k predošlému vzťahu brata s L. U. uviedol, že ona je jeho spolužiačka, tak pozná ju dosť dobre, ale nemôže sa vyjadriť k tomu, lebo už dlho žije v Českej republike. Na otázku či obžalovaný užíval omamné a psychotropné látky odpovedal, že osobne o tom nemá vedomosť. On ho nikdy nevidel užívať drogy. Na otázku či vedel o tom, že obžalovaný mal zobrať vodičský preukaz odpovedal, že vedel až potom, keď mu brat povedal, ale nepovedal mu prečo. Na otázku či sa mu brat zveril s tým, že bol uznaný vinným za vedenie vozidla pod vplyvom metamfetamínu, uviedol, že sa nezveril, až potom. Ďalej uviedol, že keď si s bratom volával cez Messenger, to už je dlhší čas, že on chcel proste odísť od H., lebo proste tak by ani on nežil. Na otázku čo tým myslí, že by ani on tak nežil, odpovedal, že myslel to tak, že ako vždycky volal s bratom, on bol v kuse v práci, prišiel domov, chcel mať kľud. Jednoizbový byt, žiadne súkromie tam nebolo. Vždycky bolo všetko okolo A., v kuse mamka, mamka, zo záchodu. Do tretej rána bol na telefóne, nevážil si veci, keď mu brat niečo kúpil. V jeden deň mu niečo podaroval a na druhý deň to bolo rozbité. Volávali si spolu cez Messenger. Viackrát videl, keď sedel doma, ako poškodená vybehla z izby ako fúria a vykrikovala tam veci. Videl to cez videohovor, aj počul. Večne bola nespokojná s ničím. On nemá vedomosť o tom, že by brat nejak psychicky deptal svoju manželku. Však on už tam nechcel dávno byť. Keď niekto niekoho chce týrať, tak neodíde od toho človeka preč. A obžalovaný odišiel, už nechcel s ňou žiť. Výpoveď svedka súd hodnotí ako nevierohodnú, motivovanú snahou pomôcť svojmu bratovi. Svedok na jednej strane tvrdil, že obžalovaný a poškodená žili úplne v pohode, následne zase na otázky odpovedal, že keď volával s bratom, poškodená tam viackrát vykrikovala, boli tam hádky, brat nemal v domácnosti kľud a chcel od manželky odísť. Je nedôveryhodné jeho tvrdenie, že nemal vedomosť o tom, že jeho brat užíval pervitín resp., že mu zobrali vodičský preukaz kvôli pervitínu, hoci sa pravidelne kontaktovali, vzájomne sa zdôverovali a bol informovaný aj o takých detailoch, že mal. A. vykrikoval z WC na poškodenú a pod.. Na rozdiel od súčasného manželstva s poškodenou, o spoluzití obžalovaného s predchádzajúcou partnerkou L. U. nevedel uviesť nič s odôvodnením, že žije v ČR.

Výpoveď svedkyne H. N., obžalovaného sestry súd taktiež považuje za značne nevierohodnú a nepravdivú, nakoľko svedkyňa uvádzala rôzne protichodné a ničím nepodložené tvrdenia, pričom na adresu poškodenej sa vyjadrovala až osočujúco, keď ju nazvala ľahkou ženou, hoci preukázateľne sa nevery počas manželstva dopustil práve obžalovaný a nie poškodená, o čom svedkyňa mala vedomosť. Vypovedala, že ich domácnosť navštevovala často, aj raz do mesiaca. Návštevy trvali niekedy tak týždeň, aj 10 dní. Ich manželstvo fungovalo normálne. Nezbadala tam žiadne väčšie krízy ani príznaky, že by obžalovaný manželku, či už fyzicky alebo psychicky. Obžalovaný sa k manželke správal veľmi dobre, staral sa o rodinu, zarábala peniaze. Niekedy mali menšie finančné problémy, že im sem-tam požičali peniaze, čo bolo len dva, trikrát. Na jednej strane uvádzala, že obžalovaný určite nebol závislý na drogách, keby bol, tak by o tom vedela. Na druhej strane na otázku či s poškodenou riešili, že by obž. mal ísť na liečenie odpovedala, že áno, niečo spomínali, liečenie protidrogové, možno pred rokom. Na otázky ohľadne ich komunikácie s poškodenou, kde napr. 19.3.2022 napísala poškodenej, „Páči sa mi, že sa A. rozhodol a chce ísť na liečenie. Sám mi to povedal, že už pochopil, že pervitín mu vzal všetko to najdrahšie čo mal rodinu“; ďalšie obdobné správy z 22.5. a 27.5.2021, uviedla, že nemá k tomu čo povedať. Ale zároveň chce podotknúť, že brat, aj keď si už niečo dal, nebol v tom sám, pretože Andrea fetoval s ním, ešte aj počas tehotenstva. Bola v druhom mesiaci a u nej doma, pred ňou na návšteve v V. S. P. si potiahla čiaru pervitínu do nosa. Má informácie, že poškodená sa už počas manželstva stretávala s nejakým policajtom, ale meno osoby od ktorej to vie neprezradí. Obžalovaný sa k mal. A. správal veľmi dobre, vyžadoval od neho úctu a autoritu. Maloletý veľmi lipol na matke a oni nemali žiadne súkromie doma. Jediný kto tam bol psychicky týraný bol jej brat. Podľa nej A. nie je typ človeka, že by niekomu ublížil. Na otázku kedy sa dozvedela, že je medzi nimi nejaký problém uviedla, že si nepamätá. Komunikovala aj s poškodenou, väčšinou cez Messenger. Dozvedela sa to od obidvoch. Brat jej len povedal, že proste už to nezvláda, že to neklape, že chce od nej odísť preč. Pre toto to celé vzniklo, lebo keď sa dozvedela, že sa chce s ňou rozviesť, tak začala vymýšľať. Znovu ide o nepravdivé tvrdenie, keďže ako súd uvádzal vyššie, je celkom zrejmé, že rozviesť sa chcela samotná poškodená a nie obžalovaný. H. stále tvrdila, že brat je drogovovo závislý, že ich týra a nestará sa. To vôbec nie

je pravda. Ona nebola svedkom žiadneho incidentu v ich rodine. Na otázku či sa poškodená niekedy sťažovala, že sa obž. ku nej chová zle, že by ju týral, tlačil na ňu a pod. uviedla, že sťažovala sa, ale to už bolo v tom období, keď spolu nežili v spol. domácnosti. Písala jej správy, sťažovala sa, že to má ťažké, že A. sa nestaral. V poslednej dobe bola od poškodenej zavalovaná extrémne veľa správami. Večne s niečím vyšla, nikdy sa jej nič nepáčilo, so všetkým bola nespokojná. Na otázku či potom ako bol obž. vykázany zo spol. domácnosti finančne podporoval svoju rodinu sa vyjadrila, že má vedomosť, tak každý týždeň jej nosil peniaze. Naproti tomu zasa uvádzala, že je pravda, že poškodenú požiadala, či môže jej bratovi pomôcť – požičať mu peniaze na stravu, keď bol vykázany a písala jej aj správu dňa 17.3.2022. Poškodená mu vtedy pomohla. Potom mal obž. fušky, brigády, tak jej peniaze dával. Na otázku či obž. mal mimomanželský vzťah uviedla, že keď boli zadobre, tak určite nie. Potom, keď sa rozhodol tak, že manželstvo ukončí, že sa chce s Andreou rozísť, rozviesť, tak vtedy si našiel priateľku. Je pravda, že poškodená prišla s obžalovaným aj s R. na východ, keď sa boli rozlúčiť s ich mamou. Keby bola ona taká týraná ako opisuje pani I., tak by určite s takým tyranom nesadla do auta a nestrávila s ním celý deň. Ona vtedy ani nevedela, že je nejaký súdny zákaz. Opätovne ide o jasné protirečenie, keďže svedkyňa predtým sama potvrdila, že veľmi dobre vedela o vykázaní obžalovaného zo spol. domácnosti a dokonca písala poškodenej, či mu môže pomôcť a následne zase tvrdí, že o nejakom súdnom zákaze neskôr nevedela.

Svedkyňa L. P. I. vypovedala, že obžalovaného pozná od apríla, konca marca 2022. Zhruba od polovice apríla tvoria pár. Pozná ho cez N. L., s ktorou sa poznala už asi 2 roky predtým. Potrebovala rekonštrukčné práce na byte a zháňala niekoho, pričom p. L. prišla s tým, že pozná dobrého šikovného chlapa, jej kamaráta, že robí a u Šluhovcov nejaké veci na dome. Ona mala dilemu či ísť do toho vzťahu, lebo v tej dobe vedela, že jeho manželka sa chce rozviesť. A. L. ju presviedčala, nech ide do toho vzťahu, povedala jej, že Paľo je dobrý chlap s veľkým dobrým srdcom, že je veľmi pracovitý, že nemá šťastie v živote. Jeho manželka keď prišla na to, že medzi nimi môže niečo byť, tak hneď na druhý deň sa chcela s ním stretnúť. Prišla s tým, že je tehotná, že čaká dieťa, aj ju kontaktovala, bola nepríjemná. Zrazu už nechcela rozvod. Potom s obžalovaným bývali v spol. domácnosti aj s jej dvomi deťmi vo veku 5 a 13 rokov. Obžalovaný sa neprejavoval ako agresor, násilník ani voči nej, ani voči deťom. Na otázku či sa jej obžalovaný priznal, že by mal problém s omamnými látkami odpovedala, že o tom, že by mal problém nie. Vedela, že v minulosti, keď vyšiel z väzenia si príležitostne dal, ale že by mal problém určite nie. Žili v spol. domácnosti, tak by sa to ukázalo. Boli spolu skoro 24 hodín denne. Boli dni, keď nepracoval. Boli dni, keď pracoval. Do práce ho vozila a po práci ho brala domov. Víkendy boli spolu, on nikam nechodil. Na otázku či vedela, že mal zákaz priblíženia uviedla, že áno. Má však vedomosť, že ho poškodená vyhľadávala. On sa s ňou stretol, nakoľko mu záleží na synovi. Pani I. vlastne chcela rozvod, ale akonáhle vedela, že je v hre ona, tak jej prístup sa veľmi zmenil. Začala sa s ním stretávať, kontaktovali sa, písala mu správy, kde chcela, aby sa k nej vrátil, posielala mu nahé fotky. To je dôkazom, že jej nebol ľahostajný a nechcela sa s ním rozísť. Na otázku či disponuje vedomosťami o tom, že by obž. mal niekedy s niekým problém, všeobecne s hocikým, uviedla, že nie. Vedela, že mu bol vzatý vodičský preukaz, aj kvôli čomu. Vzťah obžalovaného k A. bol veľmi dobrý. Mal A. rád, venoval sa mu. Akurát sa mu nepáčila jedna vec, že to bol dosť veľký chlapec na to, aby bol trochu sebestačnejší. Nepáčilo sa mu, že zneužíva svoju matku, že 12-ročný chlapec kričí zo záchoda na svoju mamu, že mu má prísť utrieť zadok. Vie, že on bol onkologický pacient a liečil sa. Ale bol už 5 rokov v stabilizovanom stave a iba dvakrát do roka chodil na preventívne prehliadky. A prečo pani I. 12-ročnému chlapcovi vie prísť utrieť zadok a malého ani nie 2-ročného syna nechá v takomto stave 3,4 dni do víkendu. Súdu zároveň predložila fotografiu zo svojho mobilu, ktorú jej mal poslať obžalovaný. Malo to byť v sobotu (pozn. fotografia sa nachádza na č. I. 985 spisu, pričom súd poukazuje, že dátum ja napísaný len rukou a v uvedený deň 15.4.2022 bol piatok). Vtedy poškodená obžalovanému volala a vyčítala mu, že to v akom stave je malý syn, je jeho vina. A. bol z toho na nervy, nevedel čo má robiť. Tak povedala, že sadneme do auta a išli do lekárne do Zvolena, nakúpili lieky a mastičky. A všetky tieto veci obž. zanesol pani I., aby mohla synovi natrieť zadok. Na otázku čo si myslí, že bolo motívom poškodenej podať trestné oznámenie, keď si myslí, že chcela naspäť obžalovaného uviedla, že si myslí, že ona mu chcela len ukázať, aby A. skákal tak ako ona písala. A hlavne si myslí, že neplánovala s tým, že v Paľovom živote by mohla byť iná žena. Vedela ako je citovo naviazaný na syna a pre syna spraví naozaj všetko, tak to pre ňu bol priestor na financie. A. aj keď odišiel, tak každý týždeň jej dal peniaze - minimálne 300 euro a viacej - 300 až 600 euro týždenne, teda minimálne 1.200 eur mesačne. Na otázku od koho vie koľko jej dával peňazí uviedla, že od A. a dávali ich aj spolu. Bola ho zaviezť nie raz, aby vyšiel hore a dal jej. Takisto po pani L. jej raz alebo dvakrát poslal peniaze ešte na začiatku. Na otázku kde v tom období obž. pracoval a koľko zarábala uviedla, že v období, keď sa zoznámili, tak viac menej len tak pomáhal

kde sa dalo a hľadal si prácu. A potom u pána E. s tým, že rozbiehal vlastnú firmu s pánom E.. To bolo obdobie od mája, teda cez dva mesiace. Koľko zarábal nevie povedať. Poškodená chodila s ním do lesa v zákaze styku. Chodili si opekať, aj na prechádzky. Dva, trikrát ich aj videla, že sa mali stretnúť a vždy bola pani I. upravená, vymaľovaná, príťažlivo oblečená. A. chodil aj ku nim domov. Päť dní predtým ako ho zobrali do väzby bol u nej a opravoval jej nejaké dvere na sprchovom kúte. Dva dni predtým ako ho zobrali do väzby tam zase bol. Kúpovali ružicu na sprchu a opäť bol opravovať. V ten deň v nedeľu prišiel Paľo odtiaľ veľmi nepokojný, psychicky bol úplne na dne. Pýtala sa ho čo sa stalo a on jej povedal, že je všetkému koniec. Pretože, ona keď bol u nej mu zavolala, oslovila ho zlatko a on ju láska. Na to po ich telefonáte sa rozprávali a on povedal pani I., že sa k nej nevráti, že ma ľúbi a chce zostať so mnou. Ona povedala, tak teraz len uvidíš čo sa bude diať. Na to za dva dni do práce kde robil prišli policajti a zobrali ho. Stalo sa dvakrát, že urobili nákup. Obžalovaný bol vtedy u poškodenej, ktorá si išla kúpiť cigarety a nechala syna samého s obžalovaným. Paľo jej volal, že nahliadol do chladničky a bolo tam dosť prázdno. Tak potom ako skončil návštevu, išli a urobili veľký nákup pre poškodenú a pre deti. Bola to jedna veľká taška. Nakupovala to ona potom jej to zanesli. Bežné veci od pečiva, mliečne výrobky, sladkosti, mäso, cestovinu, ryžu, na polievku a také veci. A okrem tohto nákupu kúpili malému synovi všetko oblečenie až do jesene, od ponožiek, slipov, kraťasy, tričká, mikiny, teplákové súpravy, šiltovku, tenisky, sandále. To kúpili spoločne. Oblečenie nakupovali zhruba okolo začiatku mája, lebo sa zmenilo počasie, poškodená nemala a povedala, že by potrebovala aj nejaké tričká, kraťasy. Prázdna chladnička bola neskôr. Ona počula veľakrát, keď mu aj volala, že proste chce peniaze, nech dá peniaze, citovo ho vydierala, že malý nemá čo jesť, že ju vyhodia z nájmu, tak A. aj kvôli tomu, aby mala zaplatiť nájom, tak rýchlo zohnal peniaze, nevie či si vtedy nezobral zálohu alebo požičal od pána E. a zaplatil to. A takisto jej dal peniaze do ruky, keď bol na návšteve jeho brat z Čiech, L. K.. Vtedy sa stretli pani I., L. K. a A. na M.. Potom začalo poprchávať, tak pani I. ich oboch pozvala domov na kávu a čaj.

Výpoveď svedkyne L. P. I. súd vyhodnotil ako značne nevierohodnú a účelovú v úmysle pomôcť obžalovanému vyhnúť sa trestnoprávnej zodpovednosti za žalovaný skutok. Svedkyňa sa pred súdom snažila vystupovať skôr v pozícii obhajkyne a nie nestranného svedka, pričom obžalovaného vykresľovala výlučne v pozitívnom svetle a naopak ohľadne osoby poškodenej sa vyjadrovala takmer výlučne negatívne. Taktiež uvádzala rôzne informácie o iných osobách, ako svedkyňi D. N. L. s tým, že táto má byť na obžalovaného nahneváná a z jej strany má ísť o nejakú pomstu, o čom svedčí skutočnosť, že sa začala kamarátiť s „druhou stranou“, čím myslela poškodenú. Takto sa ohľadne svedkyne D. L. vyjadrovala ešte predtým, ako táto vôbec bola pred súdom vypočúvaná. Svedkyňa takisto súdu predložila zhromaždené dôkazy – rôzne fotografie s CD nosičom, kde sa nachádzajú správy, komunikácia poškodenej. Ďalej hodnotila osobu poškodenej z hľadiska svojich odborných vedomostí a skúseností s týranými ženami, kde poukázala, že poškodená netrpí Štokholmským syndrómom a nebola obžalovaným týraná, avšak mala ťažké detstvo, pričom jej otec bol tyran, alkoholik a pod.. Jej výpoveď je vo viacerých smeroch nelogická a rozporná s inými dôkazmi. Podľa nej poškodená vyhľadávala a kontaktovala obžalovaného, opakovane sa spolu stretávali, nakoľko chcela, aby sa ku nej vrátil, už nechcela rozvod a pod., čo je dosť absurdné, keďže trestné oznámenie, návrh na zákaz styku i návrh na rozvod iniciovala samotná poškodená a keby to naozaj bola jej vôľa, mohla návrh zobrať späť. Návrh na rozvod manželstva pritom poškodená podávala na tunajšom súde dňa 9.5.2022. Dôvody prečo dochádzalo ku stretnutiam i v čase zákazu styku poškodená vysvetlila, pričom k týmto otázkam sa vyjadrovali i súdne znalkyne. Svedkyňa na jednej strane uvádzala, že obžalovaný nemal problém s užívaním omamných a psychotropných látok, hoci potvrdila, že mala vedomosť kvôli čomu mu bol zobrať vodičský preukaz. Taktiež jej tvrdenia, že obžalovaný dával poškodenej minimálne 1.200 eur mesačne počas toho obdobia zákazu styku sú jednoznačne nepodložené a iné dôkazy túto skutočnosť vyvracajú. Svedkyňa síce vedela povedať koľko peňazí mal obžalovaný dávať poškodenej, no nevedela uviesť koľko zarábal.

Súd poukazuje na výpoveď svedka C. E., ktorý vypovedal, že obžalovaný mal iba minimálnu mzdu, aj to nejaká štvrtina išla na zrážky exekúcie. Na zmluvu bol zamestnaný len niečo vyše mesiaca - od mája. Dovtedy pracoval iba brigádnicke a mal odmenu od úkolu ako sa dohodli, pričom to boli nie veľké sumy. Svedok tiež vylúčil, že by obžalovanému dával zálohy na mzdu a peniaze mu požičal raz 200 euro na začiatku, ako dostal súdny príkaz, že sa nemá približovať, tak potreboval si vyplatiť za hotel či ubytovňu. Predtým bol obž. zamestnaný v spol. Rekonbau, s.r.o., a to od 22.2.2022 do 5.4.2022, kedy s ním rozviazali pracovný pomer, nakoľko od 26.3. prestal chodiť do práce. Zamestnaný bol ako pomocný stavebný robotník s minimálnou mzdou (listinné dôkazy na č.l. 748 – 752 spisu). U zamestnávateľa X. C. E. - Technocom, bol oficiálne zamestnaný od 23.5.2022 do 12.7.2022. Je teda celkom zjavné, že obžalovaný nemohol disponovať peňažnými čiastkami ako vypovedala svedkyňa. Pre úplnosť je potrebné doplniť, že počas obdobia žalovaného skutku obž. nebol v Sociálnej poisťovni

registrovaný ako zamestnanec, pričom predtým bol zamestnaný ešte v období od 4.2.2019 do 31.7.2019 a od 22.9.2019 do 31.12.2019 v spol. Unibex, s.r.o., Nitra. V predmetnom období nebol vedený ako uchádzač o zamestnanie na ÚPSVaR. Obžalovaný opakovane tvrdí, že on bol stále v práci, od rána do večera pracoval, avšak vôbec nie je preukázané kde vlastne mal stále pracovať, keďže z listinných dôkazov a svedeckých výpovedí naopak vyplýva, že pracoval len príležitostne.

Súd mal ďalej preukázané, že obžalovaný má okrem mal. R. ďalšie tri vyživovacie povinnosti k mal. deťom z predchádzajúcich vzťahov, a to mal. S. B., mal. A. B. a mal. V. U. – spolu v celkovej výške 130,- Eur mesačne. Vyživovaciu povinnosť si riadne neplnil, vznikali mu dlhy a mal i exekúcie. Poškodená v tomto období poberala príjmy iba z rodičovského príspevku na mal. R., prídavkov na deti a výživného na syna A. K.. Náklady na bývanie, vrátane energií predstavovali cca. 275,-Eur mesačne. Aj spomínané nákupy potravín a oblečenia do domácnosti poškodenej platila svedkyňa L. I. a nie obžalovaný, hoci pri oblečení uviedla, že to kupovali spoločne, na čo obžalovaný reagoval, že v tom čase žili so svedkyňou v spoločnej domácnosti, takže to boli podľa neho spoločné financie. To pochopiteľne z právneho hľadiska neobstojí, keďže obžalovaný a poškodená boli stále manželia, pričom jeho príjem patril do BSM a samozrejme mal vyživovaciu povinnosť voči manželke i mal. synovi R.. Samotná poškodená vôbec tieto uvádzané nákupy nepopierala, naopak potvrdila, že k nim došlo, pretože nemali peniaze. Obžalovaný videl ako žili, že ich mal. syn R. nemal poriadne oblečenie a zimné topánky nosil ešte v máji. Tiež keď otvoril chladničku a videl, že tam nič nie je tak mu to vtedy prišlo ľúto.

K údajnému užívaniu drog poškodenou počas tehotenstva súd poukazuje na lekársku správu L. L. E. zo dňa 25.9.2022 (č.l. 725 spisu), podľa ktorej poškodená pravidelne navštevovala tehotenskú poradňu, krv a moč jej boli pravidelne vyšetrované a počas poradní neboli zistené v odobratom biologickom materiáli stopy po omamných a psychotropných látkach. Obžalovaný neustále obviňuje poškodenú, že bola užívateľkou pervitínu, avšak práve on bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom tunajšieho súdu pod sp. zn. 1T/28/2021 zo dňa 27.9.2021 za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, kedy riadil motorové vozidlo pod vplyvom metamfetamínu. Skutočnosť, že obž. mal byť informátorom polície pri drogovej trestnej činnosti (listina na č.l. 1266 spisu) neznamená, že mal dovolené obstarávať si a užívať drogy a páchať trestnú činnosť.

Ohľadne návrhu na rozvod súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 22P/62/2022 zo dňa 26.4.2023 bolo rozvedené manželstvo poškodenej a obžalovaného, uzatvorené dňa 20.12.2019 v Banskej Štiavnici, pričom mal. R. B., nar. XX.XX.XXXX bol zverený do osobnej starostlivosti matky, zo strany otca bolo určené výživné vo výške 150,-Eur mesačne a zároveň bol zakázaný styk otca s mal. dieťaťom.

Obsahom spisu je tiež uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom o nariadení neodkladného opatrenia sp. zn. 19C/14/2022 zo dňa 29.3.2022, ktorým bolo A. B. uložené, aby nevstupoval do bytu č. XX nachádzajúcom sa na X. nadzemnom podlaží bytového domu so súpisným číslom XXXX vo vchode č. X postavenom na pozemku B. XXXX/X v katastrálnom území D. E., ako ani do spoločných priestorov tohto bytového domu; zákaz priblíženia sa k H. B. I. a mal. A. K. na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, s výnimkou úkonov prípadného priestupkového konania, trestného konania alebo iného súdneho konania; a zákaz priblíženia sa k mal. R. B. na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, s výnimkou úkonov prípadného priestupkového konania, trestného konania alebo iného súdneho konania, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej o úprave práv a povinností A. B. s mal. R. B.. A. B. bol uložený aj zákaz kontaktovania H. B. I. a maloleté deti písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou a inými prostriedkami. Vo vzťahu k stretávaniu a kontaktovaniu sa poškodenej a obžalovaného počas zákazu styku súd poukazuje, že správanie obete domáceho násillia často kontrastuje s tým, čo sa od nej všeobecne očakáva, teda nezodpovedá intuitívnemu očakávaniu bežných ľudí ohľadne „logického správania sa obete“ a naopak je v priamom rozpore s týmto očakávaním. V odbornej literatúre (napr. odborné práce zamerané na problematiku domáceho násillia R. I. L. V. M., A.) sa tento jav označuje ako kontraintuitívne reakcie, ktoré zahŕňajú napríklad pasivitu obete počas útoku, oneskorené oznámenie násillného činu (oneskorené zdôverenie sa), ambivalentné pocity vo vzťahu k páchatelovi, pocity viny, sebaobviňovanie, minimalizovanie zneužívania, odvolanie výpovede, či zmena výpovede v prospech páchatel'a, pokračujúci kontakt obete s páchatel'om. Existencia takýchto kontraintuitívnych reakcií u poškodenej je práve dôkazom svedčiacim o tom, že bola počas spolužitia vystavená psychickému týraniu zo strany obžalovaného. Zo strany obžalovaného išlo o snahu pokračovať v ovládaní a kontrolovaní poškodenej, vyvolávaní pocitov viny u nej, za to, že sa dostal do situácie, keď prišiel o bývanie a hrozí mu trest, citové a emocionálne vydieranie cez mal. dieťa, nátlak na zastavenie trestného stíhania, opakované ospravedlňovanie a vyjadrovanie ľútosti za svoje minulé konanie a následné stupňovanie nátlaku na poškodenú až s prejavmi vyhrážok voči nej, mal. dieťaťu a jej rodine. Ako súd uvádzal už v predchádzajúcich častiach odôvodnenia, aj v kontexte so závermi psychologických

vyšetrení súdnu znalkyňou L. K. R., zo strany obžalovaného išlo o manipulatívne správanie vo vzťahu k poškodenej, ktoré kontinuálne pokračovalo aj potom ako prestali žiť v spoločnej domácnosti v dôsledku jeho vykázaní z bytu. Pokiaľ obžalovaný argumentuje tým, že sa s ním poškodená počas zákazu styku stretávala a spolu komunikovali, súd poukazuje, že to bol obžalovaný, ktorému bol uložený zákaz približovať sa k poškodenej a zákaz ju akýmkoľvek spôsobom kontaktovať a teda v prvom rade bol povinný uložené zákazy dodržiavať on. Obžalovaný zjavne zneužíval situáciu, že poškodená zostala sama s mal. deťmi a bez dostatku peňažných prostriedkov. Kontaktoval ju napr. s tým, že jej dá peniaze a nakoniec keď prišla na dohodnuté miesto, veľakrát jej peniaze ani nedal s tým, že jej dá potom, keď zarobí. Tiež sa dožadoval stretnutí kvôli svojmu mal. synovi R., pričom sama poškodená sa vyjadřila, že ju týmto citovo vydieral, robil na ňu psychický nátlak, ktorému sa podrobila.

Ďalej boli pred súdom na návrh obhajoby prečítané správy z komunikácie prostredníctvom aplikácie Messenger zasielané medzi obžalovaným a poškodenu za obdobie od novembra 2020 do júla 2022. Tieto sú obsahom prílohy ku znaleckému posudku znalca z odboru elektrotechniky X. A. A. pod č. 55/2020, ktorý vykonával expertízu mobilného telefónu obžalovaného (DVD nosič pripojený na č.l. 568 spisu). Obsah tejto komunikácie žiadnym spôsobom nevyvracia skutočnosti uvedené v skutkovej vete rozsudku, ktoré vyplynuli z výpovedí poškodenej H. B. I. i ďalších svedkov či znalcov. Jedná sa o obrovské množstvo správ, v ktorých možno nájsť takmer všetko, pričom niektoré jasne preukazujú tvrdenia poškodenej (napr. užívanie pervitínu a alkoholu obžalovaným, jeho zlý vzťah s mal. A., nedostatok peňazí pre potreby mal. Damiána, vyčítanie, že mal. A. spáva s matkou v jednej posteli, zlé správanie obžalovaného ku poškodenej ako nadávanie, ubližovanie jej i deťom, psychický nátlak, ponižovanie, obviňovanie z nevery, krik, vulgarizmy a pod.), niektoré aspoň navonok potvrdzujú skutočnosti uvádzané obžalovaným (napr. stretávanie počas zákazu styku, vyznávanie lásky, výčitky, že sa obžalovaný nevenuje rodine, že nie je doma a iné) a väčšina sa týka iba bežnej komunikácie. Pri hodnotení dôkazného významu týchto správ je však podstatné poukázať na skutočnosť, že každá komunikácia, či už osobná alebo aj nepriama, ako je tomu v tomto prípade, prebieha v určitej konkrétnej situácii, ktorá je komunikujúcim osobám známa. Skutočný zmysel obsahu komunikácie – v tomto prípade elektronickej komunikácie formou textových správ je možné pochopiť len v prípade poznania celého kontextu situácie, v ktorej sa komunikujúce osoby aktuálne nachádzali. Správu môže osoba písať dobrovoľne, či pod vplyvom nátlaku, v čase kedy je ovplyvnená alkoholom, drogami, v dobrom i zlom citovom rozpoložení, v čase choroby, v klude, v rozrušení, ironicky, vážne, zo žartu a podobne. Správu z aplikácie môže napísať aj iná osoba, ktorá má k tomuto užívateľskému účtu prístup. Obžalovaný opakovane argumentuje rôznymi správami, či útržkami správ, ktoré mu vyhovujú a ktoré sú vytrhnuté z kontextu, takže ani nie je možné zistiť s čím a ako súvisia, čoho sa skutočne týkali a podobne. Sám naproti tomu namietá, že došlo k manipulácii zo strany splnomocnenca poškodenej, keďže do spisu predložil rôzne správy, ktoré zase podporujú tvrdenia poškodenej a ich obsah mu poškodzuje (č.l. spisu 598 – 622). Nie je možné bez zohľadnenia celého komunikačného kontextu pochopiť zmysel komunikácie, ktorý je možné zo samotného obsahu textu iba dedukovať, čo môže viesť k úplne nesprávnym záverom. Navyše je zrejmé, že veľké množstvo správ, teda i odpovedí a reakcií na správy druhej strany, ktoré boli zaslané je označených ako vymazané, čo ešte viac sponchybuje skutočný zmysel predchádzajúceho i nasledujúceho obsahu komunikácie. Tento dôkaz súd preto nemôže vyhodnotiť ako podstatný či dokonca rozhodujúci pre hodnotenie výsledkov dokazovania. A v žiadnom ohľade sa nejedná o taký dôkaz, ktorý by obžalovaného zbavoval viny za žalovaný skutok. Zasielané správy nenahrádzajú výpoveď svedka pred súdom, ktorá sa uskutočňuje po príslušných poučeníach a zložení prísahy. Správy, na ktoré poukazuje obžalovaný nijako nevysvetľujú prečo u poškodenej došlo k závažnej ujme na ich psychickom zdraví i ďalším následkom, ak podľa neho poškodenej žiadnym spôsobom netýral. Súd dodáva, že ku páchaniu trestného činu dochádzalo v reálnom živote a nie pri komunikácii cez sociálnu sieť.

Hodnotiac výsledky dokazovania súd nemal žiadne dôvodné pochybnosti o tom, že obžalovaný sa dopustil žalovaného činu, právne kvalifikovaného ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. a/, písm. d/ Tr. zákona a preto ho uznal vinným.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Tr. zák., v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadřuje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Z uvedených ustanovení Trestného zákona vyplýva, že základnými funkciami trestu sú represívna, výchovná ako aj preventívna funkcia, vo forme individuálnej a generálnej prevencie. Súd

prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy.

Súd mal preukázané, že obžalovaný A. B. má podľa aktuálneho odpisu z registra trestov doposiaľ štyri záznamy, a to za rôznu trestnú činnosť. Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T/203/2010 zo dňa 16.11.2010, právoplatným dňa 16.11.2010 bol uznaný vinným za zločin lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona, prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, c/ Tr. zákona, začo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, so zaradením do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia. Trest vykonal dňa 23.5.2015. Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/152/2010 zo dňa 16.11.2010, právoplatným dňa 16.11.2010 bol odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona, pričom súd u neho upustil od potrestania. Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/209/2010 zo dňa 8.2.2011, právoplatným dňa 8.2.2011 bol uznaný vinným za zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona, za čo súd upustil od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k rozsudku sp. zn. 4T/203/2010. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/28/2021 zo dňa 27.9.2021, právoplatným dňa 18.10.2021, a to za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu jeden rok, t.j. do 19.10.2022. Zároveň mu bol uložený aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na dva roky. Predmetného skutku sa dopustil tým, že viedol osobné motorové vozidlo pod vplyvom drog - metamfetamínu. Obžalovaný má tiež 14 záznamov o postihnutí za priestupky, z toho 12-krát sa jednalo o priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a v dvoch prípadoch išlo o priestupky proti občianskemu spolunažívaniu. Podľa hodnotenia ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica zo dňa 8.4.2024, správanie a vystupovanie obžalovaného počas výkonu väzby nebolo vždy na požadovanej úrovni, tento sa opakovane dopúšťal konaní, ktorými porušoval povinnosti a zákazy obvineného. Aktuálne dodržiava ústavný poriadok a denný režim, príkazy a nariadenia príslušníkov ZVJS aktuálne plní. O zaradenie do práce nepožiadaval. Disciplinárne odmenený nebol a potrestaný bol jedenkrát. Súd pri rozhodovaní o ukladaní trestu nezistil u obžalovaného žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zákona. Na druhej strane zistil jednu prítiažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona tzn. predchádzajúce odsúdenia za trestné činy, pričom zároveň bol dvakrát odsúdený za zločin. Základná trestná sadzba podľa § 208 ods. 3 Tr. zák. predstavuje výmeru 7 rokov až 15 rokov. V zmysle § 38 ods. 5 Tr. zákona sa pri opätovnom spáchaní zločinu zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu. S poukazom na § 38 ods. 8 Tr. zákona sa úprava základnej trestnej sadzby vykoná výpočtom z rozdielu medzi dolnou a hornou hranicou trestnej sadzby. Po úprave trestnej sadzby s použitím ust. § 38 ods. 5 Tr. zák. sa dolná hranica trestnej sadzby zvyšuje na 11 rokov. Okresný súd v zrušenom rozsudku zo dňa 18.10.2023 pôvodne ukladal trest odňatia slobody aj za použitia ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu, pod dolnú hranicu trestnej sadzby, nakoľko považoval použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom pre páchatela za neprimerane prísne. Odvolací Krajský súd v Banskej Bystrici sa s aplikáciou tohto zákonného ustanovenia nestotožnil s tým, že okresný súd mimoriadne zníženie trestu dostatočne neodôvodnil. Z pohľadu judikatúry súdov za výnimočné okolnosti v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák. treba považovať najmä okolnosti týkajúce sa osobných a rodinných pomerov obžalovaného, ktoré nesúvisia s vyšetrovanou trestnou činnosťou a výnimočnými okolnosťami prípadu sa rozumejú také mimoriadne okolnosti, ktoré sa vymykajú bežným a všeobecným okolnostiam pri obdobnej trestnej činnosti. Vzhľadom na to, že súd žiadne takéto výnimočné okolnosti v predmetnej trestnej veci nevzhladol, ukladal trest odňatia v rámci základnej zákonom stanovenej trestnej sadzby, ktorá predstavuje výmeru 11 až 15 rokov. S poukazom na uvedené skutočnosti súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 11 rokov, nakoľko takýto trest považoval za dostatočný a primeraný z hľadiska prevýchovného, preventívneho i represívneho pôsobenia na páchatela. Súd obžalovaného v zmysle § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním činu bol vo výkone trestu odňatia slobody uloženého za úmyselný trestný čin.

Na podklade záverov znaleckého posudku č. 2/2022, ktorý vypracovala súdna znalkyňa z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria L. R. Q. súd zistil, že u obžalovaného bol diagnostikovaný syndróm závislosti od psychostimulancií – metamfetamínu a preto je potrebné, aby mu bolo nariadené ústavné protitoxikomanické liečenie. Vzhľadom na túto skutočnosť, súd obžalovanému uložil popri treste

v zmysle § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. v spojení s § 74 ods. 1 Tr. zákona aj ochranné opatrenie – ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, ktoré potrvá kým to bude vyžadovať jeho účel.

Ohľadne uplatnených nárokov na náhradu škody súd rozhodol rovnako ako v pôvodnom rozsudku č.k. 4T/87/2022-1525 zo dňa 18.10.2023, nakoľko v tomto smere nedošlo ku žiadnej zmene ani predloženiu nových dôkazov. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenej H. B. I., nar. XX.X.XXXX, škodu vo výške 62.972,-Eur. Poškodená si uplatnila nárok na náhradu škody v prípravnom konaní v súlade s ust. § 46 ods. 3 Tr. poriadku. U poškodenej spočíva uplatnený nárok v odškodnení ujmy na zdraví, vychádzajúc z ust. 444 Občianskeho zákonníka a zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia v platnom znení. Podľa záverov znaleckého posudku znalkyne z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatria L. O. M. č. 70/2022 (odpoveď č. 11 ZP na str. 85 ZP na č.l. 440 spisu), táto navrhla priznať odškodnenie v počte 200 až 1200 bodov, pričom priznanie počtu bodov v tomto rozmedzí ponechala na rozhodnutie súdu. V rámci konania pred súdom bol zo strany poškodenej predložený lekársky posudok L. Y. U., psychiatrická ambulancia Tegmen, s.r.o., Banská Štiavnica, zo dňa 18.1.2023 (pripojený v spise na č.l. 953-954), kde stanovil odškodnenie v počte 2600 bodov – položka č. 255 prílohy č. 1 zákona č. 437/2004 Z. z., so zvýšením na dvojnásobok podľa § 10 ods. 4 uvedeného zákona. Pri vylúčení na hlavnom pojednávaní sa znalkyňa L. M. k otázke výšky bodového ohodnotenia podľa predloženého posudku L. U. vyjadrila, že by určite súhlasila s týmto hodnotením, nakoľko L. U. je skúsený psychiater. Poškodená je pritom od začiatku liečená v tejto psychiatrickej ambulancii a lekárovi je teda jej zdravotný stav veľmi dobre známy. Súd preto poškodenej priznal náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v uvedenom rozsahu 2600 bodov. Výška náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia za jeden bod za rok 2022 predstavovala 24,22,-Eur, čo v peňažnom vyjadrení zodpovedá sume 62.972,-Eur (2600 bodov x 24,22,-Eur). Súd rovnako priznal poškodenému mal. A. K., nar. XX.XX.XXXX náhradu škody z titulu odškodnenia ujmy na zdraví vo výške 4.844,-Eur (200 bodov x 24,22,-Eur), a to podľa záverov znaleckého posudku znalkyne z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatria L. O. M. č. 71/2022 (odpoveď č. 11 na str. 50 ZP na č.l. 496 spisu) v počte 200 bodov. Nakoľko súdu nebol predložený žiaden prípadný nový aktuálny lekársky posudok, ako tomu bolo v prípade pošk. H. B. I., súd vychádzal z dolnej hranice bodového ohodnotenia 200 bodov. V prevyšujúcej časti, pokiaľ sa poškodená domáhala priznania odškodnenia nemajetkovej ujmy v zmysle § 12 ods. 3 zákona č. 274/2017 Z.z. o obetiach trestných činov v platnom znení (podanie na č.l. 1251 spisu) ju súd s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces, nakoľko právomoc rozhodovať o žiadosti podľa citovaného zákona má Ministerstvo spravodlivosti SR. Priznanie ďalšej nemajetkovej ujmy ako takej súd u poškodenej nepovažoval za dôvodné, vzhľadom na priznanú maximálnu výšku sťaženia spoločenského uplatnenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Žiari nad Hronom do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.